2021. JANUÁR — PRESZTÍZS — ÁR: 495 FT

SPORT

MARCO ROSSI – ÉLET A FUTBALLON INNEN ÉS TÚL

VARGA KEVIN

Meccsről meccsre halad, felvette a ritmust

SPORT! SEGÉLY?

Cél: a pályafutás után is jó pályán maradni

9 772064 199006 21001

STEFANI
GÉPGYÁRTÓ

Egyedi gépek fejlesztése, tervezése, gyártása, kivitelezése, értékesítése, üzembe helyezése, karbantartása.

Célszerszámok, termelési segédeszközök, idomszerek és magas pontosságú darabok gyártása.

Stefani Hungária Gépgyártó Kft.
H-9027 Győr, Tó u. 2.
Tel.: +36 96 510 160
Fax: +36 96 510 161
E-mail: info@stefanihungaria.hu
www.stefanihungaria.hu

AGROFIL 2000 KFT.

Tárkány Fő utca 38.
Tel.: Szabó Péter +36/30-3510598

Mezőgazdasági bérmunka

Tárkány 25 km-es körzetében

Teljes körű szolgáltatás a vetéstől a betakarításig	Modern géppark	Jövőbe mutató technológiai megoldások (GPS-RTK2 alapú szemenkénti vetés, GPS-RTK2-OptRx alapú tavaszi műtrágya-kijuttatás, hozamtérkép-készítés a betakarítás során)

Termeltetés, terményfelvásárlás

Korrekt azonnali számítógépes minősítés (tisztaság, alap paraméterek és esésszámmérés)	8 napon belüli fizetés	Tisztítás, szárítás, raktározás	Tárkányi telephelyünkön modern szárító, saját vetőmag-üzem és 12 000 tonna tároló-kapacitás várja megbízóinkat

PRESZTÍZS SPORT
Kiadó: PRESZTÍZS SPORT KIADÓ ES SZOLGÁLTATÓ KFT.
1045 Budapest, Nyár utca 57. IV. emelet 10.
Ügyvezető: Nagy György
Tel.: 70/396-8447
E-mail: pentacool@vipmail.hu

FŐSZERKESZTŐ
BALOGH ZOLTÁN
Tel.: 70/395-3267
E-mail: szerk@presztizs.com

FŐMUNKATÁRS
DR. CSISZTU ZSUZSA, KOVÁCS „KOKO" ISTVÁN,
DR. BORBÉLY ZOLTÁN, DR. SZÁSZ ADRIÁN

WEBSITE
Tel.: 70/395-3267
E-mail: szerk@presztizs.com
www.presztizssport.com

FORMATERVEZÉS, GYÁRTÁS-ELŐKÉSZÍTÉS, TERJESZTÉS-ELLENŐRZÉS
Lángtan Szolgáltató Kft.
Ügyvezető: Nagy György
Tel.: 70/396-8447
E-mail: pentacool@vipmail.hu

SOKSZOROSÍTÁS
Korrekt Nyomdaipari Kft.
Ügyvezető: Barkó Imre
E-mail: www.korrektnyomda.hu

HIRDETÉSFELVÉTEL
Budapest
Tel.: 70/635-0716
E-mail: peter@presztizs.com

Nyugat-Magyarország
Papp Árpád
Tel.: 70/626-0182
E-mail: papp.arpad@presztizs.com

Modul Trend Kft.
1068 Budapest, Benczúr u. 43.
Tel.: 20/949-0327
E-mail: mail7@babilon7.hu

TERJESZTÉS
Magyar Lapterjesztő Zrt.
1097 Budapest, Táblás u. 32.

Magyar Posta Zrt.
1138 Budapest, Dunavirág u. 2–6.

IX. évfolyam 1. szám · 2021

CÍMLAPON: Marco Rossi
FOTÓ: Bársony Bence / mlsz.hu

Lapzárta: 2021. január 21. 10 óra

ELŐFIZETÉS:
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt.
Postacím: 1900 Budapest
Előfizetésben megrendelhető az ország bármely postáján, a hírlapot kézbesítőknél, www.posta.hu WEBSHOP-ban (https://eshop.posta.hu/storefront/), e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen, telefonon 06-1-767-8262 számon, levélben a MP Zrt. 1900 Budapest címen.

Külföldre és külföldön előfizethető a Magyar Posta Zrt.-nél: www.posta.hu WEBSHOP-ban (https://eshop.posta.hu/storefront/), 1900 Budapest, 06-1-767-8262, hirlapelofizetes@posta.hu

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:

Előfizetve 1 hónap	400 Ft
Előfizetés 1 év	4.800 Ft
Előfizetés 1/2 év	2.400 Ft
Előfizetés 1/4 év	1.200 Ft

Minden jog fenntartva. A lapban megjelenő írások, illusztrációk, fotók szerzői jogvédelem alatt állnak, teljes vagy részbeni utánközlésük, sokszorosításuk csak a kiadó írásbeli hozzájárulásával lehetséges. A kiadó nem vállal felelőséget a megjelent hirdetések tartalmáért.

ISSN 2064-1990

Lapunkat rendszeresen szemlézi a megújult

OBSERVER

www.observer.hu

KÓRKÉP: FUTBALLITIS

A családi legendárium szerint, mint azt azok a megfakult fekete-fehér képek is megőrizték, már babakocsiban is a futballpálya mellett éreztem magam a legjobban. Arra viszont már tisztán emlékszem, ahogy apámmal az óvoda után edzésre indulunk, én pedig boldogan ülök a biciklivázra szerelt gyermekülésben. A csapattársai Kengurunak hívták, mert olyan féltő gonddal hordozott azon az ócska bringán, nem volt nélkülem sem edzés, sem meccs. Ma is az orromban érzem a frissen nyírt gyep illatát, fülemben hallom az „öntözőgép" kattogását, a stoplik kopogását az öltözőfolyosón. A szertár kávé- és cipőkrémillatú katonás rendje éppen úgy hozzátartozott a mindennapjaimhoz, mint a legtöbbször az NB III-ban vitézkedő gárda klubházában elmajszolt isteni sajtroló, az engem pesztráló mosolygós pincérnő vagy nagy bajuszú pultos. Utóbbiról az a hír járta, lehetett bármilyen kapatos, a fröccsben a bor és a szóda arányát olyan vitathatatlan pontossággal hozta, mint ahogy a kor egyik sztárjátékosa, Kocsis Lajos passzolt a pályán. Csak sok évvel később értettem meg, miért Csikóhoz hasonlították…

Csoda-e, hogy ilyen indítás után a sport, a futball iránti rajongás nagyban meghatározta az életemet? S bár később apám abban az időben tipikus futballistasorsot futott be: az edzés, fröccs, kártya aránya erősen az utóbbi kettő irányába tolódott, de ez engem már nem gátolhatott meg abban, hogy beleszeressek a futballba. (Lázadásom mindössze annyiban merült ki, hogy bár egész nap a labdát rúgtam – tudat alatt apám bosszantására –, teljesen más sportágat választottam.)

Földrajzi ismereteimet is a foci hathatós segítségével gyarapítottam, kapásból vágtam, hogy a világ futballklubjai mely városokhoz köthetők, aki pedig nem hitte el, hogy létezik Aston Villa nevű csapat, azt kizártam a vitapartnerek sorából, csakúgy, mint azt, aki nem tudta Pelé polgári nevét.

Csöppet sem zavart, hogy 14 éves koromig – legjobb esetben is – csak NB II-es meccseket láttam, olyan izgalommal készültem vasárnaponként a Vasas Izzó, a Kazincbarcika vagy a Nyíregyháza elleni mérkőzésekre, mintha a Bayern érkezett volna Debrecenbe. Katarzisként éltem meg, amikor a DVSC 1979. június 3-án megverte a nyírségi Szparit, s feljutott a legmagasabb osztályba, csakúgy, mint a brazilok legyőzését 1986-ban a Népstadionban. Akkor azt hittem, miénk lesz a világ Mexikóban. Hát, nem lett…

Jöttek a bukták előtte és utána is, és nem éppen az ízesebb fajtából. Beletörődtem, hogy jelentős világeseményen nem szurkolhatok a srácoknak, aztán jött Dárdai, Storck meg a 2016-os Európa-bajnokság, és az a fantasztikus érzés, hogy érdekelt drukkerként nézhettem a kontinens legjobb csapatainak csatáit.

Az Év edzőjének választott Marco Rossi legényei újra kiharcolták az Eb-részvételt, az pedig már csak hab a tortán, nem is akármekkora, hogy két mérkőzést is hazai közönség előtt vívhatnak. Hiszem, hogy a telt házas meccsek egyikén (Tűnés, Covid!) feltűnik majd a leletón egy kisfiú, aki az apukája kezét erősen szorítva ráeszmél a csodára, elbűvölve hallgatja a szurkolók énekét, örökre a lelkébe ég a gólöröm utáni hangrobbanás, a kihagyott helyzetet kísérő csalódott moraj, a küzdelmes csatákat lezáró vastaps. Aztán otthon olyan hévvel mesél az anyukájának, hogy még a kedvenc vacsoráját is a tányéron hagyja, alkudozik, hogy fennmaradhasson, s megnézhesse hősei további meccseit a tévében. Forgolódva alszik el, kicsi fejében az este izgalmával, az anyja a kezét a homlokára téve, aggódva kérdezi a férjét: „nem lázas ez a gyerek?". Az apa csak mosolyog, „ugyan, szívem, csak az élmények", szól nyugodt hangon, közben pedig pontosan tudja, a fia élete már soha nem lesz ugyanolyan, mint volt, „megfertőzte" a futball-láz. E szenvedély ellen pedig sosem lesz ellenszer.

Balogh Zoltán
főszerkesztő

TARTALOM

38 ...és az Év edzője: Marco Rossi!

Marco Rossi jött, látott, felvette, majd diktálta a ritmust, aztán előbb kicsit, majd nagyot nyert, elköszönt, azután újra visszatért. Építkezett, lecserélt, újított, akart és dolgozott. Elindult egy úton, amelyen eddigi munkáját a sportújságíró szakma az Év edzője díjjal jutalmazta – a futballválogatott kapitányával Csisztu Zsuzsa beszélgetett.

8 Nincs elveszve Isztambulban

Elcsente a labdát, megiramodott, s meg sem állt vele Mert Günok kapujáig a törökök elleni novemberi Nemzetek Ligája-mérkőzésen, amely a harmadik fellépése volt a nemzeti csapatban. Varga Kevin akkor már két és fél hónapja Törökországban, az isztambuli Kasimpasa színeiben futballozott, ahol azóta is rendszeres játéklehetőséget kap.

14 Mit gyűjtesz? Magyart!

A közelmúltban több külföldi bajnokságban is akadtak olyan öltözők, amelyekben a magyar lehetett az egyik gyakran használt nyelv, mivel több válogatottunk ugyanakkor, ugyanabban a csapatban vert tanyát. Bemutatjuk a klubokat, amelyekben legalább három magyar futballozott egyszerre.

54 5K – Kozák Danutával

Rovatunkban egy-egy híres magyar sportszemélyiséget faggatunk pályafutása legemlékezetesebb pillanatairól. Ezúttal a valaha volt legtöbb olimpiai aranyérmet szerző magyar női kajakossal, az ötszörös olimpiai, tizennégyszeres világ- és tizenhatszoros Európa-bajnok magyar világklasszissal, Kozák Danutával beszélgettünk.

58 Esélyt kaptak és éltek vele

Naphosszat lehetne sorolni a veszteségeket, amelyeket 2020-ban a koronavírus-járvány okozott a sportban. Ami azonban az egyik oldalon kár, az a másik oldalon esélyt jelenthet, azzal például, hogy a tokiói olimpiát 2020-ról 2021-re halasztották, több magyar sportoló is az esélyesek táborába lépett.

92 Pillangóhatás

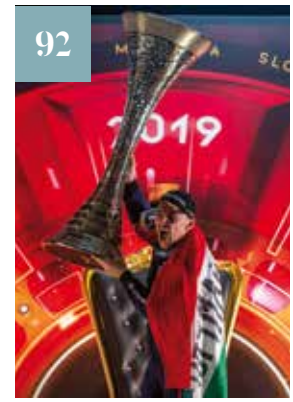
Régi vagy új öltözőben, iskola előtti hajnali edzéseken, a fővárosban vagy vidéken – mindenki elkezdte valahol azok közül, akik a legjobbak közé értek. Ki hol szerette meg a mozgást, és hol fedezték fel a tehetségét – erről mesélnek magyar élsportolók. Ezúttal a magyar autósport egyetlen világbajnoka, Michelisz Norbert.

DYNTELLBI

Üzleti Intelligencia Rendszer

Megoldás a vezetői döntések támogatására.

- A legtöbb vezetőt nem érdekli az integrált rendszer.
- A legtöbb vezetőnek nem adatokra van szüksége, hanem információkra.
- A legtöbb vezetőnek nincs ideje és türelme egy rendszer előtt a különböző kimutatásokból kiszedni az információt ... látni akarják a LÉNYEGET, AZONNAL!
- A vezetőknek gyors döntésekből áll az életük, és felelőséggel, helyesen csak információk alapján lehet dönteni.

PRÓBÁLJA KI 2 HÓNAPIG INGYEN!

(a jelentések száma az adatbázis számától és típusától függ)

BI

További információk:

www.dyntellbi.hu | info@dyntellbi.hu

+36 (70) 635-8765

Dyntell

NINCS ELVESZVE ISZTAMBULBAN

VARGA KEVINT LEGFELJEBB AZ ELLENFÉL VÉDŐI KERESIK, HA LEMARADNAK RÓLA

Elcsente a labdát, megiramodott, s meg sem állt vele Mert Günok kapujáig. A második magyar gólt szerezte a törökök elleni novemberi Nemzetek Ligája-mérkőzésen, amely a harmadik fellépésén az első találata volt a nemzeti csapatban. Varga Kevin akkor már két és fél hónapja Törökországban, az isztambuli Kasimpasa színeiben futballozott, ahol azóta is rendszeres játéklehetőséget kap. A 24 éves támadó Karcagról indulva, a szurkolók számára Debrecenben ismertté válva érte el mindezt, persze még hosszú – reméljük, sikeres – út áll előtte. Ő meccsről meccsre halad, túl messzire nem tekint, de nem baj, nekünk máskor is elég lesz, ha „csak" az ellenfél kapujának valamelyik sarkát nézi ki…

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotók: Profimedia-Red Dot

– Megszoktad már Törökországot? Kívülről nézve elég gyorsnak tűnt a váltásod.

– Hál' istennek hamar megszoktam, a klub is sokat segített, és a párom is az első pillanattól itt van velem. Ketten minden könnyebb. A menedzseremtől azt kértem, csak akkor adjon infót bármilyen ajánlatról, ha komoly szintre jut a tárgyalás, mert nem szeretem, ha „nyomják" az ember fejét, hogy ilyen meg olyan lehetőség van, aztán ezért vagy azért elhal. Filipovics Vladan egy szerdai napon, a Szeged elleni NB II-es bajnokink után jelezte, hogy befutott a Kasimpasa ajánlata. Ő tudta, hová igazolnék szívesen, nyilván magasabban jegyzett bajnokságba, ahol fejlődhetek. A török vonal sem ért váratlanul, korábban beszéltünk róla, hogy onnan esetleg ebben a COVID által megnehezített helyzetben is várható érdeklődés. Szempont volt a város, a környezet, a profi körülmények. Örültem, hogy a klubok másnapra megegyeztek, az én részem simán ment, hétfőre Isztambulban voltam.

– Használsz már török szavakat?

– Néhány alapszó ragadt rám, noha a csapatnál tolmács fordít mindent angolra még edzés közben is, hiszen legalább tíz légiósunk van. Érdekes egy soknemzetiségű csapatban játszani Debrecen után, ahol kevés külföldi volt. Itt sok kultúra találkozik, más, mint mondjuk a válogatottnál, ahol főleg az anyanyelveden kommunikálsz. Az angolt a városba kilépve kevesebben beszélik, egy boltban nem árt törökül mondani, hogy „Günaydin" (jó reggelt) vagy „Merhaba" (szia), na meg ismerni a számokat.

– Mi a reakció, ha valaki megtudja, hogy magyar vagy?

– Egy-két alkalmazott mondogatta a klubnál, hogy „aha, Attila meg a hunok", mert ők egy kicsit másképp tanulták a történelmet. Nekik a magyar nagyon jó barát, és nyilván nemcsak a futball világában, hanem bárhol. Annak persze kevésbé örültek, amikor a török válogatott kikapott tőlünk, de a gólomhoz meg a teljesítményemhez akkor is gratuláltak.

– Az elmúlt hónapokban belecsöppentél a nemzetközi futballba. Nehéz volt felvenni a ritmust?

– A gyorsaságom, a dinamikám megvolt hozzá, ezek nélkül nem lehetnék ma itt, főleg szélsőként nem tudnék érvényesülni. De napról napra érzem a fejlődést az edzéseken, a meccsek alatt pedig azt is, mi az, amiben még többet kell nyújtanom. Védekezésben például nagy energiákat kell mozgósítanom. Szerencsére fizikailag mindig jól terhelhető voltam, bírom a kemény tréningeket, nincs gond a futómennyiséggel. Csak így tarthatok lépést a mai gyors, modern futballal.

SZABADIDŐ

„Eleinte még járkálhattunk, de így is keveset láttunk Isztambulból. A vírus miatt nagyjából a magyarországiakkal párhuzamosan vezetik be itt is a korlátozásokat, egy-egy szabadnapon azért kimozdulunk sétálni. Ha nyáron egy kicsit hosszabb szünetem lenne, azt azokkal a családtagokkal és barátokkal tölteném, akikkel itt nincs lehetőségem együtt lenni."

Varga Kevin török csapatában győztes gólnak is örülhetett már

JÓKOR JÓL JÁTSZANI

– Nyilván kiskorod óta azon dolgozol, hogy egyszer ilyen szintre juss. Hány évesen kezdted?

– Úgy ötévesen Karcagon, a Bozsik Program keretében. Édesapám is futballista volt, a mai napig edzősködik, így mindig akadt a közelemben labda. A családunkban napi téma volt a labdarúgás, mondhatni beleszülettem. Kiskorom óta imádom, suliban, nyári szünetben csak ezt akartam csinálni. Persze sok kisgyerek szeretne futballista lenni, akkor még nem tudhattuk, számomra ez reális-e. Lépésenként haladtam, egy tehetségkutatón keresztül megjártam az MTK-t, majd Debrecenben a korosztályos csapatokat. Profi szinten akartam űzni, de nem a megélhetést láttam a futballban, hanem egy olyan karrier lebegett előttem, amely révén például sok néző előtt játszhatok.

– Sorolom a lépcsőfokokat: a Debrecen NB III-as csapata, az NB II-es Balmazújváros és Cigánd. Majd 21 évesen lehetőséget kaptál az elsőosztályú DVSC-ben. Mi lehetett a kulcsa annak, hogy mindig megugrottad a következő lépcsőt?

– Sosem gondolkodtam nagyon előre, mindig csak a következő cél járt a fejemben. Voltak nehezebb időszakok, de valahogy mindig jókor játszottam jól. A balmazújvárosi próbajátékomon vagy az első NB I-es meccsemen: mindjárt kezdőként, gólt szerezve, győztes csapatban. Jól jöttem ki ezekből a fordulópontokból. Nem tartanék itt, ha a fontos pillanatokban nem jön ki a lépés. Amikor nyomás volt rajtam és jól kellett teljesíteni, az nem megzavart, hanem motivált, felspannolt, olyan dolgokat hozott ki belőlem, amiket előzetesen talán én sem gondoltam. Mivel feldob a tét, most is alig várom, hogy újra nézők előtt játszhassunk, mert az üres stadionokhoz képest az ég és föld.

Oroszországban értékes döntetlent értünk el a közreműködésével

CSALÁD

„Van egy húgom és egy féltestvérem. Apukám az NB II-es Szolnokban, majd Karcagon focizott, oda kerülve ismerkedett meg édesanyámmal. Ott is ragadt…”

– Amikor az NB I-be az első meccseiden szinte „berobbantál”, nem volt meg az a veszély, hogy elszalad veled a ló?

– Nemcsak játékosként, emberként sem voltam soha nagyképű, mindig a helyén tudtam kezelni a sikert és a kudarcot. Egyiket sem szoktam túlgondolni, persze a vereségekből le kell vonni a tanulságot, hogy ne forduljon elő még egyszer ugyanaz a hiba. De a sikereket sem lihegem túl, tisztában vagyok vele, hogy ezek felváltva követik egymást, így nem esem át a ló túloldalára.

MEGNYUGTATÓ BIZALOM

– Melyik volt a legnehezebb időszakod?

– Egyértelműen a Debrecen kiesése. Amin tavasszal keresztülmentünk egyénileg és csapatként, azt nem kívánom senkinek. Persze tudom, nagyon sokan élnek át hasonló megpróbáltatásokat. Akkor nem a jó értelemben véve volt

rajtunk nyomás, mert teljesen más, amikor az visz előre, hogy sikert érhetsz el, ahogy például az Izland elleni pótselejtezőn vagy – gondolom – egy BL-meccsen, bár utóbbiban még nem volt részem. De amikor valami alapnak tűnik, és ha mégsem csinálod meg, akkor nagy baj van, az negatív nyomás. Debrecenben hétről hétre ezt éltük át, végül kiestünk. Ez volt a legnehezebb periódus az eddigi, nem túl hosszú karrieremben.

– Ilyen szempontból neked azért jól jött, hogy az NB II helyett külföldön folytathattad…

– Statisztikailag nem rossz az utolsó NB I-es szezonom – 4 gólt és 11 gólpasszt értem el –, ám nyilván mindenkiben, így bennem is a kiesés maradt meg. Mégsem szerettem volna mindenáron elhagyni Debrecent, a várost, amelyre mindig örömmel gondolok, ahol mindig jól éreztem magam. Csak azért biztosan nem szerződtem volna el Magyarországon belül, hogy az NB I-ben folytathassam, nem derogált volna egy év az NB II-ben. De a lehetőséggel, ami jött, élnem kellett.

– Mennyire érzed már fontosnak magad az új csapatodban? Elég sokat vagy a pályán.

– Errefelé nem jellemző, hogy ha valakibe pénzt fektetnek, azzal mellélőnének olyan értelemben, hogy az átigazolást ne előzné meg alapos munka. Nekem is évek óta figyelték a játékomat, nem pár meccs vagy egy szezon alapján ítéltek meg. Egészen aprólékosan néznek mindent, például, hogy milyen a játékos reakciója, amikor nem „ülnek” a dolgai, nincs formában. Mióta leigazoltak, mindig mondják, hogy tisztában vannak a képességeimmel, ne foglalkozzak vele, ha valami nem jön össze, ők tudják, mire vagyok képes. Megnyugtató a tudat, hogy ha mondjuk kétszer gyengébben megy, nem zavarnak mindjárt haza vagy máshova, érzem a bizalmat. Az első mérkőzésem nem a legjobban sikerült, félidőben lecseréltek, de a másodikon is lehetőséget kaptam, és ott már gólt szereztem…

Törökország ellen jött az első gólja a válogatottban

MEGHÁLÁLT BIZALOM

– A második válogatottságodra viszont több mint két évet kellett várnod. Nagyon vártad az újabb meghívót?

– Nem is úgy fogalmaznék, hogy vártam, mert ez nem lehet elvárás. Amikor 22 évesen először lehetőséget kaptam, az annak szólt, hogy fiatalon jól sikerült az első szezonom, utána viszont nem nyújtottam olyan teljesítményt, ami elég lett volna, a válogatott pedig folyamatosan erősödött. Amikor megint jobban ment, akkor a fiúk pont legyőzték Horvátországot meg Walest, nem lett volna helyem abban a csapatban. Ezért is jött jól a váltás, mert Törökországban hétről hétre – ha nem is mindig válogatott szintű, de – olyan ellenfelek ellen játszhatok, akik megközelítik azt a színvonalat. A válogatottban így nem érhet meglepetés, a bajnokikon hasonlóan erős játékosokkal kerülök szembe. Szóval szerettem volna nagyon visszatérni, de csak megérdemelten, úgy, hogy tényleg ott a helyem!

– Ősszel ezt bizonyítottad. Marco Rossi előre jelezte, hogy figyel, vagy egyszer csak jött a meghívó?

– Szerintem régóta figyelt. Még Debrecenben játszottam, amikor megemlítette egy újságban, hogy jól megy játék, ha formában maradok, előbb-utóbb jöhet a meghívó. Ahogy például Könyves Norbi is jól teljesített, és meghívta, úgy azt gondolom, a mester sok olyan játékost szemmel tart, akik talán nem is gondolnák. Tudtam, hogy a külföldi szerződésem sem jelent mindjárt rendszeres

NÉVROKON

„A Reszkessetek, betörők! Kevinje végigkíséri az életem, megszoktam, hogy főleg karácsony táján jönnek az ugratások. Most, hogy a válogatottban gólt lőttem, még jobban sültek el a poénok.”

POSZT

„A klubomban egy meccsen belül is váltunk oldalt, de leginkább bal oldali szélsőként szerepelek. Szeretek onnan befelé játszani, keresni a társakat, jobb lábbal kapura lőni. A válogatottnál 5-3-2-ben nincsenek kimondott szélsőtámadók, eddig a két csatárból az egyik voltam. Ott is jól érzem magam, hasonlóan kötetlen pozíció, sok befutható területtel."

Még debreceniként pályára léphetett az Európa-liga selejtezőjében

meghívót, előbb le kell tennem valamit az asztalra a klubban, majd a válogatottban. Ez most sikerült, nemcsak azért, mert gólt szereztem, hanem mert úgy érzem, hozzá is tudtam tenni a csapat játékához, meg tudtam valósítani, amit a stáb személyesen tőlem és általánosan a posztomon játszó embertől elvár.

– Az ősszel látott válogatott olyan olajozott gépezetnek tűnt, amelyben mindenki tudja a dolgát. Ez minek köszönhető?

– Egyrészt nagyon eltalálta a mester a kiválasztást, érezte, kikhez kell nyúlnia. Az említett Könyves meghívására például sokan felkapták a fejüket, erre Szerbiában az első mérkőzésén olyan győztes gólt szerzett, ami nélkül nem juthattunk volna fel az A-divízióba. Másrészt Rossi mindenkinek tisztán elmondja a feladatát, tudjuk, kivel melyik poszton számol, de ha épp nem ő játszik, az illető akkor is figyeli, hogy aki a helyén szerepel, hogyan oldja meg a dolgát. Jó az összhang, nincsenek sztárallűrök, úgy sem, hogy néhány játékosunk már nemzetközi topszinten bizonyít. Ők sem éreztetik, hogy bárkinél többek lennének. Nincs Ronaldónk vagy Messink, aki a hátán vinné a csapatot, de vannak folyamatosan magas szinten teljesítők, például a lipcseiek vagy Sallai Roland. De még sokakat ki lehetne emelni, mert mindenki hozzáteszi a csapatmunkához, amit kell. Másképp nem kerekedtünk volna a szerbek, a törökök vagy az izlandiak fölé, akiknek a többsége komoly csapatokban játszik.

– A komoly csapatok kapcsán a hosszú távú terveidről is érdeklődhetnék, de inkább azt kérdezem: a közeljövőre mik a céljaid?

– Nem is nagyon szoktam a távoli jövőre gondolni, csak arra, ami reális, elérhető. Most nem lehet más a célom, mint a klubomban továbbra is folyamatosan pályára lépni, minél többször a kezdőcsapatba verekedni magam, ami nem egyszerű ennyi jó játékos között. Kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtanék, meccsről meccsre fejlődnék, gólokat, gólpasszokat adnék, nem beszélve arról, hogy a szezon végén a válogatottra Európa-bajnokság vár... De előtte még nagyon fontos vb-selejtezők is! Örülök, hogy ilyen szoros a program, május közepéig letudjuk a kereken negyven török bajnokit... Havonta átlagosan hat mérkőzést játszunk, a szünetek alatt pedig remélem, mehetek a válogatotthoz. Pihenni is alig van időm, de 2020 és '21 nemcsak a sportolóknak, senkinek sem könnyű. Sőt nekünk annyival még könnyebb is, hogy rendszeresen futballozhatunk!

B&F
Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

GÉPJÁRMŰ ALKATRÉSZ
NAGYKERESKEDELEM
MINŐSÉG • PONTOSSÁG • GYORSASÁG

LUK termékskálánkon kuplung szettek, kuplung tárcsák, kuplung szerkezetek, kinyomócsapágyak, kéttömegű lendkerekek, szervoszivattyúk számos változatát megtalálja kínálatunkban.
Mindezt raktárról.

A **FAG** márka forgalmazójaként kiváló minőségű csapágyak széles tárházát tartjuk. Kerékcsapágyak golyóscsapágyak, kerék-aggyal egybeépített teherautó csapágyak.

A **Grantex** több mint fél évszázada gyárt fék alkatrészeket nagy teherbírású járművekhez a legmagasabb biztonsági követelmények mellett. A Grantex fékbetétek széles választékát megtalálja nálunk!

Különböző méretű **szilikon vízcsöveket**, **turbócsöveket** ajánlunk teherautókhoz, buszokhoz, haszongépjárművekhez.

Keresse fel honlapunkat.
Regisztráljon, hogy elsőként értesüljön akciós termékeinkről és új híreinkről.
www.bandfkft.hu

Forduljon hozzánk bizalommal, szakértő kollégáink segítenek!

B&F Kft. 9027 Győr, Puskás Tivadar u. 8.
Hertelendy Imre: +36 96 510 372, +36 30 620 1567
Pintér Bence: +36 96 510 369, +36 30 824 5659
E-mail: info@bandfkft.hu I Web: www.bandfkft.hu

Mit gyűjtesz? Magyart!

KÜLFÖLDI KLUBOK, AMELYEKET ELLEPTEK A MAGYAR LABDARÚGÓK

Sok csapatnál bábeli zűrzavar uralkodik az idegenlégiósok miatt. De a közelmúltban több külföldi bajnokságban is akadtak olyan öltözők, amelyekben a magyar lehetett az egyik gyakran használt nyelv, mivel több válogatottunk ugyanakkor, ugyanabban a csapatban vert tanyát. Bemutatjuk a klubokat, amelyekben legalább három magyar futballozott egyszerre.

Szerző: B.P.
Fotók: Profimedia-Red Dot

Szoboszlai Dominik

Willi Orbán

RB Leipzig (német) 3

Cikkünk apropója, hogy januárban csatlakozott a tavalyi BL-elődöntős német klubhoz a Salzburgtól megvett Szoboszlai Dominik, akivel háromfősre nőtt a lipcsei magyar falka. A húszéves középpályást ismerős arcok fogadták az öltözőben, hiszen Gulácsi Péter és Willi Orbán is hivatalosan kijelölt csapatkapitány-helyettes a klubban. A Leipzig az eddigi négy Bundesliga-idényéből háromszor a dobogón végzett, és jelenleg is a címvédő Bayern München egyik legnagyobb kihívója. A legerősebb ligákban hasonlóan élcsapatnak számító klubban most először szerepel legalább három magyar labdarúgó az 1961-es Barcelona óta, amelyben Kubala László, Kocsis Sándor és Czibor Zoltán BEK-döntős volt. Hasonló sikereket kívánunk a lipcsei triónak is!

Gulácsi Péter

Genk (belga) 3

Sikersztori volt Belgiumban a Genk kísérlete a magyarokkal, hiszen a klub egymás után kötött szerződést velük. 2007-ben Tóth Balázs Törökországból, 2008-ban Tőzsér Dániel az AEK Athénból, 2009-ben Köteles László a Diósgyőrből igazolt az együtteshez, amelyben akkoriban bontogatta szárnyait a később világsztárrá érett Thibaut Courtois és Kevin De Bruyne. A szűk keresztmetszetet Tóth jelentette, aki a legelőbb érkezett és a legkorábban – 2010-ben – távozott, így egyetlen idény volt, amelyben mindhárman a Genket erősítették. Ezzel Tóth a nagy sikerekből pont kimaradt, mert az eligazolását követő évadban, 2011-ben lett belga bajnok a Genk, sőt utána a Bajnokok Ligájába is bejutott, méghozzá úgy, hogy Tőzsér volt a csapatkapitány.

Tőzsér Dániel

Geel (belga) 5

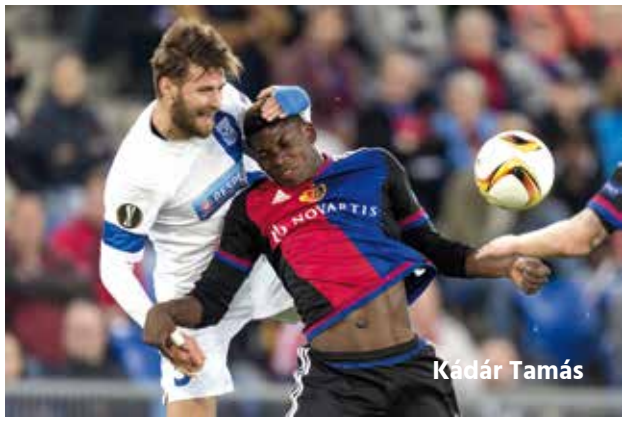
Ma már a genki sikerek tudatában is elképzelhetetlen, hogy egy ottani, bajba jutott élvonalbeli csapat magyar „mentőalakulatért" kiáltson. Belgium a világ egyik legnagyobb tehetséggyára, amit a 2018-as világbajnoki bronz is ékesen bizonyít. Nagyon más helyzetben volt azonban a belga futball az ezredforduló környékén, amikor a Geel két magyarral, Pető Zoltánnal és Lendvai Miklóssal kezdte az 1999-2000-es szezont, ám féltávnál már látszott, hogy kemény csatát vív a kiesés ellen. Ekkor az MTK-ból hívott segítséget: Popovics Sándor lett a tréner, akivel csomagban három játékos, Fehér Csaba, Preisinger Sándor és Szekér István érkezett a klubhoz. Hiába a magyar edző és az öt labdarúgó, a mentés kudarcba fulladt, így a Geel kiesett.

Fehér Csaba

Lendvai Miklós

Lech Poznań (lengyel) 3

Az utóbbi években Lengyelországban a Lech Poznań számított sokat emlegetett magyar találkozási pontnak, hiszen 2015 tavaszán Lovrencsics Gergőhöz, aki addigra ott már nevet szerzett magának, Kádár Tamás a Diósgyőrből és Holman Dávid a Ferencvárosból csatlakozott. A lehető legjobban időzítettek, ugyanis annak az idénynek a végén lengyel bajnok lett a Lech. Az aranyból főként Lovrencsics és Kádár vette ki a részét, a fiatal, először légiósnak állt Holman egyetlen találkozón lépett csak pályára, és a rá következő évad felénél ő is volt az, aki megindította az elvándorlási hullámot Poznańból, amikor hazaigazolt a Debrecenbe. Lovrencsics fél évvel, Kádár egy évvel később távozott a Ferencvárosba, illetve a Dinamo Kijevbe.

Kádár Tamás

Lovrencsics Gergely

DAC (szlovák) 3

A lipcsei mellett a legaktuálisabb magyarokat gyűjtő klub a DAC, amelynek jelenleg Kalmár Zsolt, Schäfer András és Vida Máté is a tagja. Mivel hivatalosan szlovák csapatról van szó, mindenképpen belevettük az összeállításba, de azért tudjuk jól, hogy a Dunaszerdahely az erős magyar kötődése miatt más megítélés alá esik, mint a többi együttes. A meccsek előtt az Ismerős arcok Nélküled című számát éneklik a szurkolók, a stadion névadó szponzora a MOL, a többségi tulajdonos, Világi Oszkár felvidéki magyar, a korábbi és jelenlegi edzők pedig magyar szövetségi kapitányok: Marco Rossi után most éppen Bernd Storck. Lényegében magyar csapatról van szó, amely Szlovákiában működik, csoda-e, hogy Kalmár a csapatkapitány?

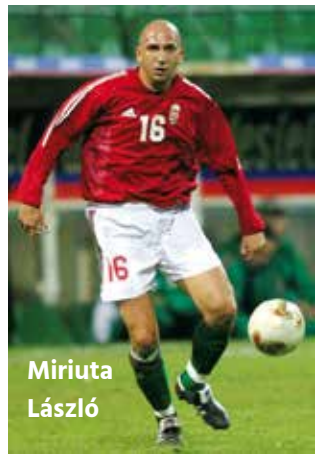

Kalmár Zsolt

Vida Máté

Cottbus (német) 4

A német bányászcsapat életében kétszer is előfordult, hogy egyszerre négy magyar labdarúgót alkalmazott. Az első fecske, az 1998-ban Újpestről leigazolt Miriuta László jó hírét vitte hazánknak, ugyanis egy csapásra vezére lett a Bundesligába 2000-ben feljutott együttesnek. Ekkor érkezett mellé Sebők Vilmos és Horváth Ferenc, bár utóbbi csak fél évet kapott. Miriután kívül Sebők és Mátyus tudott helyet kiharcolni magának a középmezőnyben lavírozó együttes kezdőcsapatában. A megmaradt trióból a 2001/2002-es évadban lett újra négyes, amikor Vincze Ottót is szerződtette a csapat. Az idény végén szétszéledt a népes magyar légió, és a következő szezonban ki is esett a Cottbus, ahová ekkor Lőw Zsolt már a másodosztályba érkezett.

Sebők Vilmos

Miriuta László

Mátyus János

NAC Breda (holland) 3

Ha valahol, akkor Bredában szeretik a magyarokat, hiszen a NAC újkori sikereinek három hazánkfia volt aktív részese. Az élvonalba 2000-ben visszajutott csapat Babos Gáborral és Fehér Csabával erősítette meg a keretét, majd egy évvel később Pető Tamást is leigazolta. 2003-ban a negyedik helyen végzett az együttes, amire a nagyágyúk is felfigyeltek: Babost a Feyenoord, Fehért a PSV vitte el. Pető maradt Bredában 2007-ig, de az ő karrierjét bosszantó sérülések hátráltatták. 100 meccsen azért így is pályára lépett a NAC-ban, amelybe 2007-ben Fehér is visszatért, és ott zárta le a légiós-pályafutását. Fehér egyébként mondhatni klublegenda arrafelé, hiszen 257 meccsen játszott a csapatban, amivel az örökranglista harmadik helyén áll, a légiósok között pedig az első.

Pető Tamás

Tímár Krisztián

Buzsáky Ákos

Plymouth (angol) 3

A Championship legmagyarabb csapata máig a Plymouth Argyle maradt, amelyben 2007-ben három honfitársunk játszott, ráadásul mindannyian alapemberként. A magyarok kiváló teljesítményét bizonyítja, hogy Buzsáky Ákost a feljutásra pályázó Queens Park Rangers igazolta át 2008-ban, Halmosi Pétert a Hull City klubrekordnak számító kétmillió fontért vásárolta meg ugyanebben az évben, míg Tímár Krisztián az év játékosa és csapatkapitány lett a klubban, szintén 2008-ban. A négyszeres válogatott középhátvéd 2011-ig maradt – utolsó mohikánként – az együttesben, amelyből fokozatosan kiszorult. Amikor úgy döntött, hogy távozik, egészen Vietnámig ment, és az ottani bajnokságban folytatta karrierjét.

Halmosi Péter

KEVESEBB TAKARÍTÁS, TÖBB TISZTASÁG!

A szennyeződéseket, a port, és a rajta vagy benne megtelepedő káros mikroorganizmusokat a baktériumokat a bejáratokon keresztül visszük be az épületekbe.

Tisztaságvédelmi Programunk és a hozzá kapcsolódó szolgáltatások egymásra épülve vezetnek a bejáratok és az épületek kiváló higiéniájához.

Csak és kizárólag szennyfogó szőnyegekkel védekezhetünk a bejutásra váró szennyeződések és a bennük található kórokozók ellen.

Védjük meg együtt a bejáratainkat és a rajta áthaladó embereket! Őrizzük meg az egészségüket és vigyázzunk egymásra!

1 Bejáratok szakszerű felmérése, szükség esetén a három zóna kialakítása

2 Szakszerű tanácsadás

3 Szennyfogó szőnyegek gyártása és telepítése, szükség esetén cseréje

4 Bejáratok környékének padozat alaptakarítása

5 Szennyfogó szőnyeg takarítás, regeneráló mélytisztítás

6 Szennyfogó szőnyegek fertőtlenítése

7 Raktár és irodai helyiségek fertőtlenítése, fertőtlenítő nagytakarítása

Helyezze a hangsúlyt a prevencióra!

Cleartex Kft. 2040 Budaörs, Gyár u. 2.
+36 23 887 400 | cleartex@cleartex.hu | cleartex.hu | clearrent.hu | tisztasagvedelem.hu

M.B.UNION KFT.

AZ M.B. UNION KFT. EGY DINAMIKUSAN FEJLŐDŐ, 12 ÉVE UTÓMUNKÁKKAL, FORGÁCSOLÁSSAL ÉS VÁLOGATÁSI MÚLTTAL RENDELKEZŐ 100%-BAN MAGYAR TULAJDONBAN LÉVŐ CÉG.

SIKERÜNK KULCSA A
SZAKMAI TUDÁS
MELLETT A
MEGBÍZHATÓSÁG ÉS A
FOLYAMATOS FEJLŐDÉS.

EGY PROFESSZIONÁLIS,
RUGALMAS CSAPATTAL
ÁLLUNK PARTNEREINK RENDELKEZÉSÉRE!

SZOLGÁLTATÁSOK:

OPTIKAI, MINŐSÉGI ELLENŐRZÉSEK
MAGAS SZINTŰ GÉPI MEGMUNKÁLÁSOK
GÉPI UTÓMUNKÁK
LÉZERES TISZTÍTÁS
SAJÁT LOGISZTIKAI TEVÉKENYSÉG

H 9011 GYŐR, SUGÁR UTCA 118. TEL.: +36 30 515 0656
WWW.MBUNION.HU INFO@MBUNION.HU

ELŐTTE

UTÁNA

ELŐTTE

UTÁNA

REFERENCIÁK:

KOLBENSCHMIDT
faurecia

VERHETETLEN TIZENEGY

Állandó szerzőnk több mint negyven éve járja a futballpályákat. Mármint „hivatalból". Előtte csak rajongóként járt a meccsekre, és azért az idézőjel a hivatalon, mert a labdarúgás menthetetlen bolondja maradt. Szerkesztőségünk arra kérte, válassza ki sportújságírói pályafutása tizenegy legemlékezetesebb mérkőzését, majd 2021 decemberére tegyen hozzá karácsonyi meglepetést. A 11+1 első része, a 11. helyezett következik.

A Pacaembu stadion. Jelenlegi befogadóképessége 40 199, de 1942. májusában, a Corinthians–Sao Paulo találkozón (3:3) 71 281 érdeklődő állított fel nézőcsúcsot

Városi kifutópálya

Szerző: Hegyi Iván
Fotók: Profimedia-Red Dot, archív

Rióból repültünk Sao Paulóba. Mellettem Kutasi Robi barátom ült, Isten nyugosztalja, s néztünk egymásra: mi legyen? A hazaindulásig lesz hat óránk a Guarulhos repülőtéren, és ez idő alatt Sao Paulóban lejátsszák a brazil bajnokság elődöntőjének visszavágóit. A Portuguesea a Cruzeirót, a Corinthians a Santost fogadja.
Valamelyikre kimegyünk? Egyáltalán: megyünk? Mert jegyünk persze nem volt, és halvány kétség sem lehetett felőle, hogy mindkét találkozóra elkelt az összes belépő.
Leszálláskor a többiek elé tártuk a dilemmát. A többiek: az újságíró-válogatott tagjai. A társaság két részre oszlott, az egyik

széles vigyorral örvendezett a lehetőségnek, a másik pedig azzal hűtötte le a kedélyeket: „Tikett sincs, és még le is késsük a gépet!”.
Többen maradtak, mint ahányan kimerészkedtek a taxiállomáshoz, de két nagy kocsi kellett a vakmerőknek, és mindkettő megtelt. – Mit mondjunk a sofőrnek, hova vigyen? – kérdeztem Robit. „A Corinthians–Santosra!” – vágta rá kapásból, és a gépkocsivezetőnek nem kellett magyarázni, hogy a Pacaembu Stadion az úti cél. Kicsit furcsán ejtik ezek a Corinthianst és a Santost, de így is értem – dünnyöghette magában.

Középen, kék pólóban egy brazil vendéglátóval beszélget a reptéren a szerző, jobbra tőle jó barátja, a fiatalon elhunyt Kutasi Róbert

VILÁGÍTÁS NAPPAL

Ragyogó nappal volt, ezért jobban feltűnt, mintha este lett volna, hogy egy arénában világítottak a fények. „Estadio do Canindé!” – kiáltott fel a sofőr. Na és? – bámultunk rá bambán, mert arról a stadionról még nem hallottunk. „Portuguesa–Cruzeiro!” – tette hozzá segítőkészen, én pedig szóltam Robinak, hogy álljunk meg, nézzük meg ezt a meccset, mégiscsak közelebb vagyunk a reptérhez... De Kutasi nem engedett az igényszintből: „Corinthians–Santos!”.
Elvesztünk.
Előbb a taxiban, majd húsz perccel később a tömegben.
A Pacaembu környékén irdatlan sokaság járt-kelt, jóllehet az arénába csak 37 370 néző fért be. Minimum másfélszer annyian gyűltek egybe, mert láttuk, hogy a stadion nagy része már megtelt, és kívül szinte mozdulni sem lehetett. A sporttelepre könnyű volt betekinteni, azt ugyanis a mélybe vájták, azaz a teteje a föld szintjén húzódott. Téblábóltunk, amennyire engedte a tumultus, majd egyszer csak elénk toppant egy tévéstáb, és a riporter afelől érdeklődött: hogyan kerülünk ide? Nyilván lerítt rólunk, hogy nem tartozunk sem a Corinthians, sem a Santos törzsszurkolói közé... Élő adásban elmeséltem, hogy magyar újságírók vagyunk, és a reptérről jöttünk, hátha bejutunk valahogyan a meccsre, de ebben a forgatagban jegyvételre – fájdalom – nincs esély. „Minuto!” – intett a szpíker az interjú befejeztével, és eltűnt, mint a kámfor, ám az operatőr mosolyogva mutatta, csak nyugalom, a kolléga mindjárt visszajön. Tíz perc múlva valóban előkerült.
Nyolc tiszteletjeggyel!

LEHENGERLŐ CARIOCA

Nem hittünk a szemünknek, de vakon követtük őt, mert még a megfelelő bejárathoz is elvezetett. Nem győztünk hálálkodni, ám azt válaszolta: a Corinthians sajtófőnökét áldjuk, mert amint elmondta neki, kikbe botlott, ráadásul azok a hazautat kockáztatják, a számunkra ismeretlen úr nyomban kiadott annyi belépőt, amennyi kellett.
Nemsokára elégedetten néztünk körbe: akkor hát benn vagyunk.
A gyepen már melegítettek a csapatok, mi pedig lestük, kit ismerünk fel. A Corinthians ebből a szempontból „jobban állt”: ott volt a 110-szeres paraguayi válogatott Carlos Gamarra, a kolumbiai nemzeti együttesben 84-szer szereplő Freddy Rincón, továbbá az az Edílson, akit már láttunk öt esztendővel korábban, 1993-ban Salvadorban, a brazil bajnoki döntőn. Mi az, hogy láttunk! A 110 ezer nézővel zsúfolt Fonte Nova stadionban ő szerezte a Vitoria–Palmeiras csúcstalálkozó egyetlen gólját. Vanderlei Luxemburgo edző, aki 1998-ban a Corinthianst irányította, fél évtizeddel azelőtt a Palmeirast vezényelte, benne Antonio Carlos Zagóval, Roberto Carlosszal, Mazinhóval, Cesar Sampaióval, Zinhóval, Edmundóval.
Akkoriban találkoztunk Violával is, mégpedig ugyancsak egy Corinthians–Santoson, ám a Morumbi stadionban. Az alapszakasz találkozóját – 65 ezer

néző előtt – a „Cor” nyerte 2-1-re az 1994-ben világbajnok cselmű-vész Viola szédítő alakításával, de változnak az idők: a különleges kvalitású futballista 1998-ban már abban a Santosban játszott, amely az elődöntő első mérkő-zésén 2-1-re győzött. Korántsem meglepő módon, éppen Viola góljával. Tessék elgondolni: a kilencvennégyes aranyérmesek két csatár cseréje – Bebeto és Romario mögött – a fenomén Ronaldo, valamint Viola volt. Kilencvennyolcban csak a finá-léig jutottak a brazilok, de nem nyertek, mert Romario a vb előtt megsérült, Viola elmerült a dro-gokban, Ronaldo pedig a döntő napján rosszul lett, társai a szál-lodában attól féltek, meghal. Az 1994-es, 1998-as, 2002-es sorminta, az arany, ezüst, arany Cafut megfosztotta attól, hogy Pelé párja legyen, mert a csapat-kapitány jobbhátvéd lehetett volna a labdarúgás történetének második háromszoros világbaj-noka. (Ronaldo papíron szintén háromszoros világbajnokká válhatott volna, ám ő a kilencven-négyes vb-n egyetlen percet sem töltött a pályán.)

CORINTHIANS–SANTOS 2-0 (1-0)

Brazil bajnoki elődöntő, 1998. december 6., Sao Paulo, 37 370 néző. Jv.: Dacildo Mourao.

Corinthians: Nei – Indio, Batata, Gamarra, Silvinho – Gilmar (Ricardinho), Vampeta, Rincón, Marcelinho Carioca – Edílson, Didi (Dinei).

Santos: Zetti – Baiano, Argel Fucks, Claudiomiro, Athirson – Marcos Basilio, Narciso, Eduardo Marques (Jorginho), Robson Luiz (Fernandes) – Alessandro (Elder), Viola.

Gól: Marcelinho (27. perc 11-esből), (60.perc).

De térjünk vissza a Pacaembuba! Hamar kiderült, hogy a Corin-thians játékosai jobb napot fogtak ki: a két szélső hátvéd, a tizenkilenc éves Indio, vala-mint a később a Barcelonában is játszó Silvinho ment, mint a táv-irat; Edilson, a 2002-es világ-bajnok úgy játszott, akár annak idején a bahiai Salvadorban; az irányító Marcelinho Carioca pedig a nem akármilyen mezőny fölé nőtt ragyogó meglátásaival és attrakcióival. Az első gólt is ő lőtte tizenegyesből; a büntetőt azért ítélte meg a felejthetetlen nevű Francisco Dacildo da Silva Mourao Albuquerque – röviden Dacildo Mourao – játékvezető, mert az oldalvonalnál szólóba fogó Edílsont a tizenhatoson belül elbuktatták. Marcelinho Carioca előbb lökdösődni kez-dett az őt idegesíteni próbáló, a letett labda mellől sehogyan sem mozduló Violával, majd ha-lálos nyugalommal jobbra küldte

Corinthians: háttér előtérben

A Cor csapata döntőbe jutott. Edílson (jobbra fent) a döntőben is gólt szerzett. Dinei (alul) mindkét gólban szerepet vállalt

Zetti kapust, a labdát pedig a bal sarokba gurította. Narciso kikészült ettől, és néhány perccel később a félpályánál brutálisan beleszállt a Corinthians dirigensébe, aki minden év legvidámabb napján, szilveszterkor született (1971-ben). A mérkőzés bírája nem tehetett mást: kiállította a Santos felhevült középpályását.

RÁNK JÖTT AZ ÖTPERC

Ez végképp eldöntötte a visszavágót, mert az addig is jobban játszó „Cor” a létszámfölényben még inkább dominált, és Edílson fejes góljával, ahogyan manapság mondják, lezárta a meccset (2-0). A szünetben a brazilok kérdezgették, ki tetszik a legjobban. Mondtam, ez a Silvinho igazán remek... Mintha Civic vagy Maczó nevét említettem volna. (Ha valaki nem tudná, ne szégyellje, hogy az FTC jelenlegi és a Vasas húsz évvel korábbi balbekkjéről van szó. Amúgy csak példaként ragadtam ki őket, az utóbbi dekádokból a hozzájuk hasonló NB I-es „artisták” listáját folytathatnám reggelig.) Egyébként Marcelinhóval és Edílsonnal kellett volna kezdenem, már csak azért is, mert előbbi tizenkilenc, utóbbi tizenöt alkalommal „zörgetett be” az 1998-as brazil bajnokságban, és december 23-án, a Cruzeiróval vívott döntőben (2-0) is ez a páros vitte a prímet. Edílson elfektette Dida kapust is, mielőtt a hálóba passzolt, míg Marcelinho Carioca egészen kivételes vetődéssel fejelt a kapuba, boldogan karácsonyozott tehát a Corinthians korabeli tábora. Ez mecscsenként 23 969 nézőt tett ki az országos bajnokságban, és a kilencvennyolcas brazil nézőcsúcs (79 710) is a Corinthians közreműködésével jött létre. Igaz, arra a találkozóra szívesebben emlékeztek az ellenfél drukkerei, mivel a Sao Pauló-i állami bajnokság májusi döntőjét a Rogerio Cenivel, Marcio Santosszal, Serginhóval, Raival, Denílsonnal felvonuló Sao Paulo FC nyerte 3-1-re.

Ez annál nagyobb szó volt, mert a „Cor” a campeonato brasileiróban repülőrajtot vett – az első kilenc fordulóban hétszer nyert, kétszer döntetlent ért el –, hogy aztán a hajrában megerősítse: minden jó, ha a vége jó.

Az elődöntőt öt perccel a befejezés előtt otthagytuk, hátha találunk taxit, mielőtt kitódul lentről a tömeg. A brazilok megsemmisítő tekintettel bámultak ránk: „Ezek nem nézik végig a meccset?!”. A kijáratnál úgy ötven bérautó állt, fél óra múlva már a Guaralhoson voltunk, és azzal zrikáltuk a reptéren rostokoló társainkat: „Egészen jó mérkőzés volt, kár, hogy nem láttátok”. Aztán váratlanul bemondták, hogy a gépünk határás (!) késéssel indul.

Robi megbökött: „Most mondd meg, hová rohantunk annyira?”.

HILLESHÖG®

Termésbiztonság – Minőség

a Proventus Trade Kft.-től

Fajtaajánlat:

Asketa RZ/CR/RT/Z	Cercospóra ellenálló. Rizoktónia toleráns!
Gazeta RZ/CR/RT/Z	Magas cukortartalom, kiemelkedő Cercospóra és Rizoktónia tolerancia.
Gundula RZ/CR/NZ>Z	Gyors kezdeti fejlődés, magas termés!
SY Angy RZ/CR/Z	Stabil gyökérhozam, magas cukortartalommal.
Honey RZ/CR/Z	Magas gyökértömegű és cukortartalmú fajta.
Balaton RZ/CR/RT/NZ	Új generációs fajta, kiemelkedő Rizoktónia és Cercospóra toleranciával.

PROVENTUS TRADE KFT.

Proventus Trade Kft.

Székhely: H-2945 Tárkány, Fő utca 38. • Központi Iroda: H-2943 Bábolna, Sport utca 3.
Balatonfüredi Iroda: H-8230 Balatonfüred, Zákonyi Ferenc u. 4. • Levelezési cím: H-2943 Bábolna, Pf. 50.
Telefon: +36-34-568-078 • Telefax: +36-34-568-079
www.proventustrade.hu • E-mail: proventustradekft@gmail.com

Bernáth Tibor: +36-30-989-3157 • **Máté Endre István:** +36-20-925-3882
btibigalaxy@gmail.com **enmate@gmail.com**

MODUL TREND KFT.

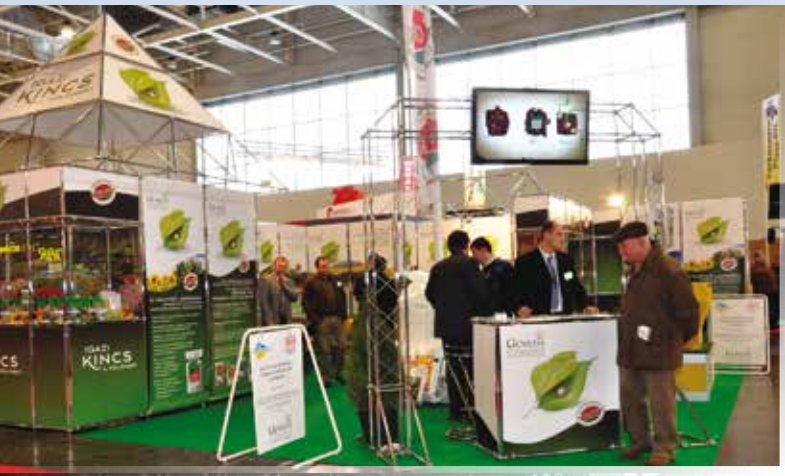
Kiállítás tervezés, építés mesterfokon!

Egyedi és típusstandok tervezése - 3D látványtervek készítése - és azok teljeskörű kivitelezése.
Meroform, Syma, Oktanorm rendszerek, professzionális traverzek, intelligens fénytechnika, TV- és LED falak.

Tekintse meg egyedülálló referenciáinkat és kérje ajánlatunkat!

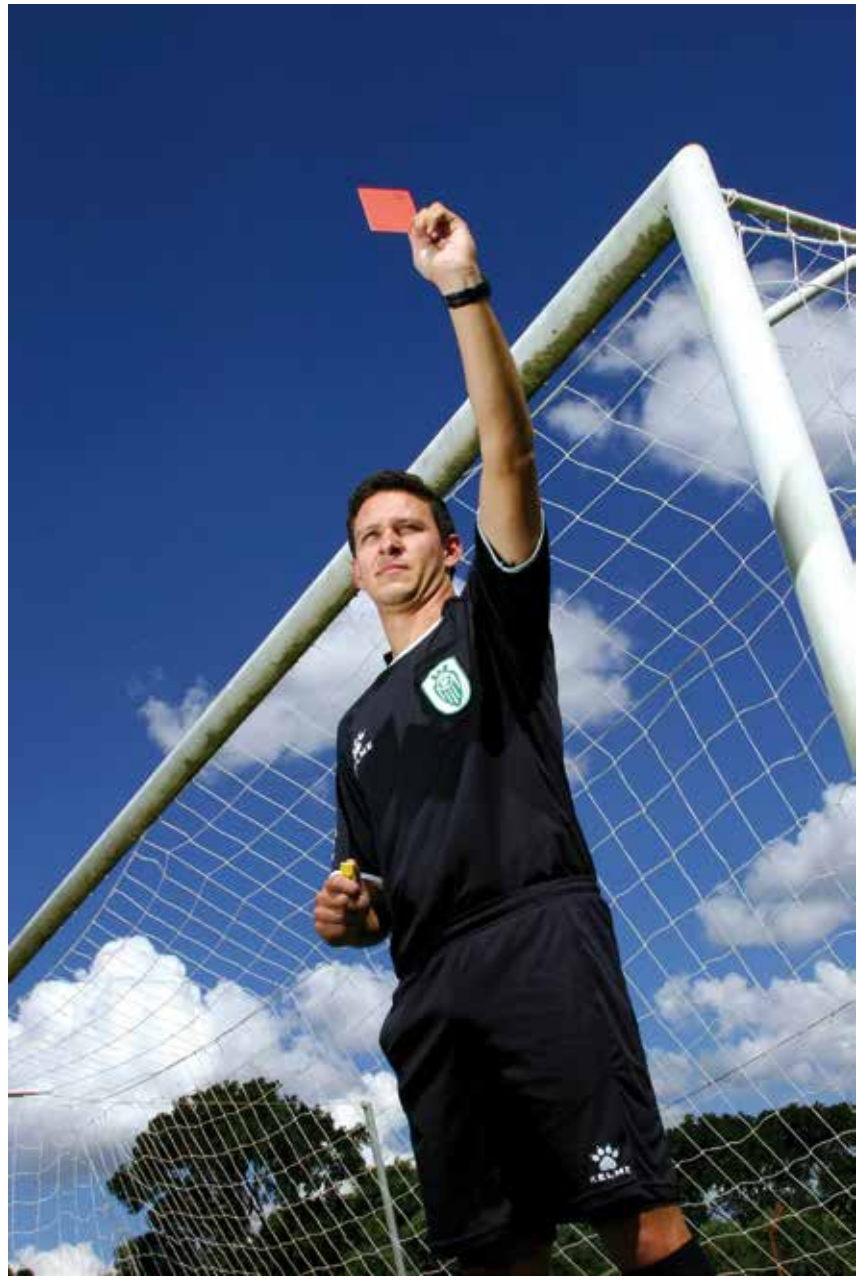

1068 Budapest Benczúr u. 43.
Telefon: 06 209 490-327 mail7@babilon7.hu

EGY JÁTÉKVEZETŐ NAPLÓJÁBÓL (VII. RÉSZ)

Az alábbiakban szerzőnk egy nem mindennapi aspektusból mutatja be a játékvezetés világát: Vámos Tamás ugyanis nem kevesebb, mint 35 éve játékvezető, s bár működött magasabb osztályban is, pályafutása jelentős részét a magyar labdarúgás alsóházában töltötte. S mint azt alább olvashatják: nem akármilyen sztorikat tud előbányászni az emlékkönyvéből!

Szerző: Vámos Tamás
Fotó: Profimedia-Red Dot

Edzőmeccs ide, edzőmeccs oda, egyből villant a piros lap!

MARIUS CHEREGI, AZ ÜTŐS KIS JÁTÉKOS – AVAGY AMIKOR A MECCSEM UTÁN SAJÁT MAGAMAT HÍVTAM BE AZ ADÁSBA...

A kétezres évek elején volt szerencsém több alkalommal is a Ferencvárosnak edzőmérkőzéseket vezetni (hol volt akkor még az internetes sportfogadás, amely segítségével ma már nemcsak az előkészületi meccsekre, hanem például a máltai harmadosztály kiesési rangadójára is lehet fogadni). Ez már csak azért is megtisztelő volt, mert szakmailag is kihívást jelentetett – rendszeresen 1500-2000 szurkoló előtt működhettünk –, arról nem beszélve, hogy a Fradi találkozói már ekkor is kirakatmeccseknek számítottak, a sportsajtó rendszeresen kiemelt helyen számolt be róluk.

Ha jól emlékszem, 2002 elején történt, hogy a zöld-fehérek az akkor harmadosztályú Budafokkal játszottak, és a Fradi akkori vezetőedzőjének, Garami Józsefnek –

akivel régóta jól ismertük egymást nemcsak a futballpályákról, hanem az újságírás révén is – kifejezett kérésére háromszor harminc perces harmadokra osztottuk fel a játékidőt.
Végig sportszerű volt a meccs, de azért azt tudni kell: az edzőmérkőzések néha olyanok, mint az időzített bomba. Egy-egy „gyógyfaulton" kívül alig történik esemény, de mivel a játékosok is pontosan tudják, hogy nem hivatalos a mérkőzés, néha felvértezve érzik magukat arra, hogy időnként többet engedjenek meg maguknak a kelleténél. Nos, talán nem nehéz kitalálni: ezen a mérkőzésen is pontosan ez történt.
Már a találkozó utolsó harmadában jártunk, körülbelül 10 perc lehetett hátra, a Ferencváros 3-1-re vezetett, ám egyszer csak a zöldek középhátvédje, Marius Cheregi egy szöglet előtt – alig észrevehetően – az ellenfél csatárának gyomrába könyökölt. Szerencsére jól helyezkedtem, így pontosan láttam, mi történt, már villant is a piros lap a román légiósnak, ám e valóban sportszerűtlen jelenet után a budafokiak szakvezetője, az MTK korábbi válogatott kapusa, Gáspár József úgy döntött, lehívja csapatát a pályáról.
Ahogy a szabály előírja, öt perc várakozás után lefújtam a mecscset, másnap persze szalagcímben hozta a Nemzeti Sport, hogy félbeszakadt a Fradi edzőmérkőzése, nem csoda, hogy erre lecsapott a Napkelte is, így a hétfő reggeli adás Sport Plusz-rovatába is meghívást kaptunk. A dolog külön pikantériája: ekkoriban én is az Angol utcai szerkesztőségben dolgoztam, és e rovat szerkesztése – hogy, hogy nem? – az én feladatom volt. Így azon kívül, hogy saját magamat kellett „meghívnom" az adásba, még az is rám tartozott, hogy a Ferencváros egyik játékosa is bejöjjön velem, valamint, hogy az adásba bekapcsolják Gáspár Józsefet is.
Szerencsére a mindig készséges Hrutka János barátom ezúttal sem hagyott cserben, így kapcsolódott össze a két szakmám: miután megkaptam az engedélyt a Budapesti Labdarúgó Szövetségtől, hogy játékvezetőként nyilatkozhatom, a vasárnapom azzal telt, hogy megszerkeszthettem a másnapi Napkelte méltán népszerű rovatát – amelynek egyik főszereplője éppen én voltam...

ADEM KAPIC NAGYJELENETEI

Ahogy említettem, ebben az időszakban volt szerencsém a zöld-fehéreknek több edzőmeccset is vezetni; egy 2001 nyári előkészületi mérkőzés – többek között – azért is marad emlékezetes, mert a Fradi kezdőcsapatában három újonc is debütált: a 18 éves Huszti Szabolcs, valamint két idegenlégiós, a szerb Dragan Vukmir és a szlovén válogatott Adem Kapic.
Az ellenfél az NB III-ban szereplő Dorog volt, és a várakozással ellentétben igen szoros mérkőzés alakult ki. A Komárom-Esztergom

Huszti Szabolcsot nehezen lehetett megállítani, hamar ki is nőtte az NB I-et

megyeiek presztízskérdést csináltak abból, hogy a Fradi ellen helytálljanak, és jó szemmel vették észre a tehetséget: az akkor még teljesen ismeretlen, fiatal kis újoncot, a higanymozgású Huszti Szabolcsot ütötték-vágták, ahol tudták, három dorogi hátvédnek is sárga lapot kellett adnom, mire megnyugodtak a kedélyek.
Kapicról is hamar meg lehetett állapítani, hogy szoros barátságban van a labdával, több remek passza volt, ő is sokat kezdeményezett.
Egy ilyen alkalommal nagy lendülettel tört be a 16-oson belülre, kicsit elsodorták, de ő is esni akart, a lényeg, hogy nem szólt a sípom.
A debütáló szlovén – mint egy durcás kisgyerek – hátrafordult, és angolul kérdezte:
„This is not penalty in Hungary?" (Ez nem büntető Magyarországon?")
„Not!" („Nem!") – feleltem.
Közben véget ért az első félidő, gól nem esett, nem ígérkezett könynyűnek a második játékrész sem.
A Fradi vezetőedzője, Csank János is hosszasan morgott a bajsza alatt, hiszen neki sem volt mindegy, hogy a mintegy 1500 néző előtt milyen eredményt érnek el a felkészülés első edzőmeccsén...

Kapic lelkesedése első osztályú volt, itt éppen Torghelle Sándort ugorja túl

Szünet után nyomott a Ferencváros, de hiába stabilizálta hátul a védelmet Vukmir, hiába ügyeskedett Kapic és Huszti a középpályán, hiába kapott még két sárgát a vendégcsapat – az eredmény nem változott.
A 70. perc környékén déjá vu érzés kerített hatalmába, ugyanis derék Adem barátunk ismét kapott egy labdát a 16-oson belül, ugyanúgy eljátszotta a nagyhalált, a játékvezető sípja (mármint az enyém...) ugyanúgy néma maradt.
Ez már a szlovénnak is sok volt, és rám kiabálva megismételte a már jól ismert kérdést:
„This is not penalty in Hungary?" (Ez nem büntető Magyarországon?")
„Not!" („Nem!") – feleltem.
S hogy mindezt nyomatékosítsam, még egy sárga lapot is adtam neki.
De mit ad Isten, 10 perc múlva Edouard Ndjodo révén (emlékszik-e még valaki a kameruni légiósra?...) megszerezte a vezetést a Fradi, a mérkőzés vége előtt két perccel pedig – nem hiszik el! – ismét Kapic indult el a Dorog kapujától 25 méterre. Biztos voltam benne, hogy nem passzolja le a labdát, de arra figyeltem, hogy végig akcióközelben legyek, mert sejtettem: valami történik még...
Már mindketten a büntetőterületen belül jártunk, amikor a dorogiak középhátvédje kétségbeesetten szerelni próbálta a szlovént, ám a labda helyett egyértelműen a középpályás lábát találta el.
Kapic már dühödten fordult is volna felém, de még mielőtt bármit is mondhatott volna, élesen a sípomba fújtam, a tizenegyespontra mutattam, és megerősítettem:
„This is penalty in Hungary!"
A légiós széles mosollyal jelezte, értette a poént, a Fradi berúgta a büntetőt, Kapic pedig a találkozó végén csak annyit mondott:

„Pocsolyába léptem, sáros lett az új cipőm”

„You’re the best referee in Hungary!” (Ön a legjobb játékvezető Magyarországon!”)
Jót nevettünk (ezt az állítást még fénykoromban sem hittem el), de a történetnek itt még nincs vége. Nem sokkal lapzártánk előtt ugyanis kiderült: az azóta már a másodosztályú Szeged-Grosics Akadémia klubigazgatójaként dolgozó Adem Kapic az NB III-as Bicske szakvezetőjét szerződtette. Aki nem más, mint a Fradiban vele együtt debütáló játékostársa – Dragan Vukmir…

„ÉDESANYJA NEVE?” – „OTTHON CSAK ANYÁNAK SZÓLÍTOM…”

S még mondják, hogy a történelem nem ismétli önmagát!
A Presztízs Sport magazin előző számában – ugyanebben az összeállításban – felelevenítettem, hogy az Inter CDF (a hazánkban tanuló és dolgozó afrikai futballisták klubja) jó pár évvel ezelőtt milyen trükkel próbált átvágni a mérkőzés előtti igazoltatás során.
Pár hete a Zugló–Budapest FC BLASZ-mérkőzésen – a fiatal vendégcsapat igazolásainak ellenőrzésekor – elfogott a gyanú, és már a második futballistánál rákérdeztem az édesanyja nevére.
Nem válaszolt…
Kértem, álljon félre.
Jött a következő játékos, nála sem stimmelt a fénykép és a valóság.
„Édesanyja neve?”
„Kovács Erzsébet.”
Nem talált, kértem, álljon félre.
Majd megkérdeztem: akad-e még valakinek valamilyen közölnivalója?
Mivel néma csönd volt a válasz, folytattuk.
A következő játékos is fennakadt a rostán, bár ő egy gyenge humort is próbált belecsempészni az „Édesanyja neve?” kérdésre adott válaszába: „Otthon csak anyának szólítom…”.
Nem szaporítom tovább a szót, hat játékos bukott le hamis igazolással, a találkozó elmaradt, és amikor megkérdeztem a Budapest FC szakvezetőjét, hogy mi szükség volt erre, csak annyit felelt: „Mivel reggel öt játékosom is jelezte, hogy másnapos, én pedig mindenképpen szerettem volna, hogy meccs legyen, szóltam az ifiből néhány srácnak, hogy jöjjenek.”
Erre önkéntelenül csak annyit feleltem: „Hát, ez nem jött be…”

Balogh Botond: „A jónál is mindig van jobb”

PEDIG A SERIE A-BAN 18 ÉVESEN BEMUTATKOZNI TÉNYLEG NEM ROSSZ – KEZDETNEK

Sorozatunk tehetséges magyar labdarúgókat mutat be, akik fiatalon külföldi szerződést kaptak. Hogy milyen impulzusok érték őket az új közegben, arról ők maguk mesélnek. E hónapban Balogh Botond, aki októberben 18 évesen – a San Siróban, az Inter ellen – debütált az olasz Serie A-ban, a Parma csapatában. Edzője azóta is számít rá a hétvégi meccskeretek kihirdetésekor, így Botond a folytatásban további lehetőségekhez juthat. Lássuk, hogyan élte meg az eddigieket!

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotók: parmacalcio1913.com

PERESZTEGTŐL PARMÁIG

„Az utolsó ovis évemben kezdtem focizni, de Peresztegen nem volt utánpótláscsapat, így Nagycenkre jártam, majd Sopronba hívtak, ahol az U13-as korosztályig jutottam. U14-től jött az MTK, ahonnan 2019 nyarán U19-esként hozott el a Parma a Primavera-csapatába. Már azon az őszön edzhettem a felnőttekkel is, év végén egy kupameccsen a keretbe is bekerültem. A COVID miatti bajnoki szünetet végigedzettem Magyarországon, majd négy-öt fiatallal együtt visszahívtak a felnőttekhez, hogy a sűrű bajnoki hajrában mindig meglegyen edzéseken is a létszám. Az utolsó meccseken ismét a meccskeretben találtam magam, a felkészülést pedig már a felnőttekkel kezdtem, s mire kialakult az átigazolásokkal a végleges keret, a fiatalokból engem egy kapussal együtt maguknál tartottak.”

BUDAPESTI EMLÉKEK

„A játékostársakon és az edzőkön kívül sok pozitívumot nem tudok mondani az MTK-s időszakról. A vezetőség számára négy évig mintha nem is léteztem volna. Szinte egyedüliként ösztöndíjat sem kaptam, a Pesten töltött éveim édesapáméknak milliói-ba kerültek. Szerencsére tudtak támogatni, de akinek a szülei ezt nem tehetik meg, az elkallódott volna. Csak miután kijutottunk

Balogh Botond az Olasz Kupában a Pescara ellen kezdőként mutatkozott be

a korosztályos válogatottal az Eb-re, a vb-re, s jöttek a külföldi megkeresések, lettem hirtelen fontos. Akkor már leültek volna a jövőről beszélgetni, ígérték, hogy felvisznek a felnőttekhez, de nem kértem tovább az együttműködésből. Erre nem akartak elengedni, de végül valahogy megoldódott az átigazolásom."

MIÉRT PONT A PARMA?

„2018-ban kétszer is jártam próbajátékon a Milannál, illetve egyszer-egyszer a Napolinál és a Sampdoriánál, így sejthető volt, hogy a következő nyáron valami történhet. Voltak lehetőségek Svájcból, Franciaországból is, de a Parma nagyon akart, próbajáték nélkül küldtek egy odavissza repülőjegyet, hogy nézzem meg az akadémiát. Előtte a Napolinál meg a Sampnál sokkal rosszabb körülményeket tapasztaltam, és a Parma ideális következő lépcsőfoknak tűnt ahhoz is, hogy ne ugorjak hirtelen túl nagyot. Mára be is bizonyosodott, hogy itt közelebb lehetek a felnőttcsapathoz. A menedzserem, Fülöp Ferenc is támogatta a döntést, ő egyébként is a mai napig mindenben segíti a karrierem."

MAGYAR VS. OLASZ FOGADTATÁS

„Amikor Magyarországon egy új ember odakerül egy csapathoz, eleinte nem nézik jó szemmel a többiek, itt viszont az első naptól mindenki segítőkész volt. A debütálás egy lépcsőfok, ahol, ha jól teljesítesz, még inkább elfogadnak, nyitnak feléd, ezt már az első kupameccsem után éreztem. Az első Serie A-s mérkőzés újabb szintlépést jelentett a csapat és köztem lévő viszonyban, de már előtte is mindenki rendes volt.

A bajnokságban igazi klasszisokkal szemben jött el a debütálás pillanata

Sokan odajöttek beszélgetni már akkor, amikor érkeztem. Bánom is utólag, hogy mi otthon ugyanezt a tiszteletet nem adtuk meg egy-egy új játékosnak... Érdekes, hogy a rivalizálás itt az öltözőben nem mutatkozik meg. Otthon megvolt, ki kivel van jóban, itt viszont mindenki mindenkivel beszélget. A pályán persze nincs haverság, bizonyítani kell, ki a jobb. Volt, hogy ketten majdnem agyonrúgták egymást edzésen, de zuhanyzás közben már együtt nevettek."

Az Inter elleni kezdőcsapat, Balogh a felső sor közepén

SZAKMAI KÜLÖNBSÉGEK

„Már a Primavera-csapat is hatalmas ugrásnak tűnt a magyar focihoz képest, a Parma felnőtt csapata pedig ég és föld. Az edzések menetében nem is lett volna nagy különbség, ám itt mindenki őrült módon hajt, óriási iramot diktál. Beletelt egy-két hónapba, hogy megszokjam. Nem voltam a legjobb fizikai állapotban, az otthoni felkészültség ide nem elég. Izmot kellett felszednem, plusz fogynom. Itt szakemberek figyelik, kinek mire van szüksége, nekem még mindig izmot kell szereznem. Személyre szabott edzés előtti programot kapunk konditermi erősítésre, egyéni étkezést is előírnak a felmérések alapján. Külön séfünk van a sportközpontban, nagy hangsúlyt helyeznek a táplálkozásra."

Többször is jól hatástalanította a milánói kék-feketék próbálkozásait

TANULMÁNYOK

„Angolul kezdettől fogva megértetem magam, s elkezdtem olaszul is tanulni és beszélni, még ha kezdetben hülyeségeket is, de muszáj volt kommunikálnom. Még most sem vagyok perfekt, de már el tudom magyarázni, mit szeretnék, és szinte mindent megértek. Heti kétszer két órám volt olasztanárral. Magántanulóként a magyarországi érettségi még előttem áll. A szüleim mindig komolyan vették a taníttatásomat, Sopronban a legerősebb iskolába jártam, de látják, hogy most más a fontosabb. Januárban lettek volna vizsgáim, de nem kaptam három nap szünetet hazautazni, szóval halasztottam őket nyárra, amikor persze nehezebb dolgom lesz az egészéves anyagból levizsgázni."

A helytálláshoz Olaszországban továbbra is keményen kell dolgoznia

DEBÜTÁLÁS A KUPÁBAN ÉS A BAJNOKSÁGBAN

„Az októberi kupameccs előtt, ahol először játszhattam, már éreztem, hogy lassan meg akarnak nézni élesben is, arra persze

nem számítottam, hogy mindjárt kezdőként. Hetven percig belső védőt, utána jobbhátvédet játszottam, majdnem gólt is lőttem. A meccs után az edző elismerően beszélt rólam. Nem gondoltam, hogy már azon a hétvégén a Serie A-ban is lehetőséget kapok, ám a COVID miatt kiestek páran az utolsó pillanatban, így a meccs előtti megbeszélésen megtudtam: kezdő leszek. A buszban a hoteltől a San Siróig, majd belépve az óriási stadionba próbáltam felfogni, hogy tényleg ott fogok játszani, többek közt az ellen az Ivan Perisic ellen, akit pár hónapja a szobámból néztem a BL-döntőben. Nem mondanám, hogy jól játszottam, de ami elsőre bennem volt, azt kihoztam magamból. Pontot szereztünk, sőt majdnem nyertünk is. Élveztem, bár volt, hogy nem kaptam levegőt... Egy pillanatra nem figyeltem, s majdnem baj történt: Perisic volt az emberem, a második-harmadik percben két másodpercig a labdát néztem, azalatt úgy levált rólam, hogy indítani tudták, de szerencsére kihagyta a ziccert. Akkor „megütött", hogy itt még jobban kell koncentrálnom. Aztán rúgtunk két gólt, éreztem, hogy van keresnivalónk, s arra is rájöttem, hogy én sem teljesítek olyan rosszul. Ikszes meccs volt, noha sajnálom, hogy a végén gólt kaptunk. Persze így is nagy élményt jelentett!"

TERVEK

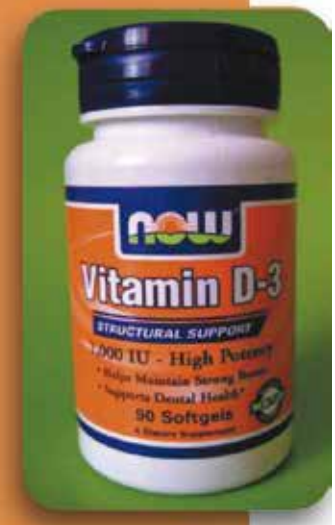
„Tudom, kik vannak előttem a rangsorban, jóval rutinosabb játékosok. A második legfiatalabb védő is három évvel idősebb, nem beszélve a 39 éves Bruno Alvesről... Számít a hierarchia, de nem a kor a legfontosabb, hanem az, hogy az edzéseken odategyem magam. Az egész keretben a legfiatalabb vagyok, de nem kezelnek emiatt másként, mindenki küzd a helyéért, a kerettagságért. Hosszú távra nem is gondolkodom előre, mindig a következő feladatra, a fejlődésre koncentrálok. Ki akarom hozni a maximumot az itteni lehetőségekből, fogalmam sincs, ez mire lesz elég, de ami bennem van, azt kiadom. Jó volna megragadni, lépkedni szintről szintre. Az U21-es válogatott, ahová Gera Zoltán már meghívott, is egy jó lépcsőfok, hiszen még az U19 lenne a korosztályom. Mindenben fejlődnöm kell, nincs olyan adottságom, ami már ki lenne maxolva. Meg különben is: a jónál is mindig van jobb..."

D-vitamin – télen-nyáron

A D-vitaminnak több változata létezik. Biológiailag aktív formája D3 vitaminként vagy kolekalciferolként ismert. A szervezet maga is képes előállítani a napfény feldolgozásának igen bonyolult folyamatán keresztül. Mivel manapság sokan félnek az ultraibolya sugárzás következményeitől, nyáron is lehet D-vitamin hiányunk. Különösen fontos a kalcium felszívódás és a fogak egészségének megóvása szempontjából is.

A NOW 3 D-VITAMIN

▮ kolekalciferolt tartalmaz, ▮ magas potenciálú lágyzselé kapszula, ▮ nagyon könnyű lenyelni, ▮ allergiások, glutén és laktóz érzékenyek is fogyszthatják.

További információ: www.biolitte.hu

FAMILY CAR

ADÁS-VÉTEL-CSERE

AUTÓ KERESKEDÉS

Személygépjármű adás-vétel –csere
Import teljes körű ügyintézéssel és forgalomba helyezéssel
Hitel és tartósbérleti konstrukciók.

Tel.: 06305681893

AGROTATA Kft.

- Növényvédő szer, műtrágya, vetőmag, termény nagykereskedelme
- Mezőgazdasági Integráció
- Termeltetés finanaszírozás
- Szaktanácsadás

agro Tata Kft.

ELÉRHETŐSÉG:

Telefon:
00-36-309326734

E-mail:
agrotata1@t-online.hu

MI KÖTI ÖSSZE A MARADONA, PISONT, MESSI „KÖZÉPPÁLYÁSSORT”?

Rovatunkban a magyar sport karakteres egyéniségeinek egy-egy olyan – izgalmas, hihetetlen, vicces vagy épp megható – történetét elevenítjük fel, amelyre akkor is sokan felkapták volna a fejüket, ha a sztorit az érintett valóban a szállóige szerinti „klubban” meséli el. Ezúttal Pisont István, a Budapest Honvéd FC vezetőedzője osztja meg személyes emlékét, amely őt az argentin futball két állócsillagához – Maradonához és huszonegyedik századi utódjához, Messihez – fűzi.

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotók: Budapest Honvéd FC/Balogh Dávid, Profimedia-Red Dot

– Először is: óriási példaképem volt Diego Maradona, mint sokunknak, akik a nyolcvanas években tanultunk meg focizni, illetve lettünk labdarúgók – meséli az 1970-es születésű szakvezető, a korábbi kiváló kispesti futballista, aki ráadásul még a posztja (irányító/támadó középpályás) alapján is hajazott a nála pont egy évtizeddel idősebb „isteni Diegóra”. (Azt már hozzá sem tesszük – vagyis de –, hogy a hajuk színe is megegyezett.)

Termetre Pisont körülbelül nyolc centiméterrel az argentin klasszis „fölé nőtt”, ám így sem számított egyikük sem égimeszelőnek a futball világában. Abban is hasonlítottak, hogy mindketten sokgyermekes nagycsaládban, szerény anyagi körülmények között nőttek fel: a „Trezi” becenevű Pisont a Békés megyei Gádoroson, míg Maradona a Buenos Aires tartományi Villa Fioritóban (mely vonzó neve ellenére egy szegénynegyedet takar) nevelkedett.

– Az első világbajnokság, amelyre kicsi koromból emlékszem, az 1978-ban Argentínában rendezett torna volt – folytatja a játékosként 31 válogatottságig jutó magyar spíler, aki Mario Kempesék ’78-as vébégyőzelmét természetesen még csak tévénézőként követte. – Sosem feledem: a szurkolók által bedobált papírszalagok, apró cetlik borítottak mindent a stadionban, ez a kép nagyon megmaradt bennem. Erre mi történik tizenhárom évvel később? 1991. február 19-én már a magyar válogatott tagjaként futok ki a pályára Argentína ellen Rosarióban, s megjelenik előttem ugyanez a jelenet, csak élőben… Amiről gyerekként álmodtam! Papírok mindenütt, miközben a lelátón sok tízezer fanatikus szurkol – idézi fel tényleg szinte gyermeki lelkesedéssel a hangjában a nemzeti csapatban húszévesen lejátszott első mérkőzését Pisont, akit Mészöly Kálmán szövetségi kapitány az 59. percben cserélt be Keresztúri András helyére. Miközben a másik oldalon olyan világbajnoki érmesek szaladgáltak, mint Oscar Ruggeri (1986: arany, 1990: ezüst) vagy Sergio Goycoechea (1990: ezüst, mondjuk ő kevesbé szaladgált, miután kapus volt). Noha gólból kettővel többet szerzett azon a barátságos találkozón a világos-kék-fehér csíkos mezben játszó hazai csapat, mint a piros-fehér-zöldben küzdő vendég, Pintér Attila révén – aki manapság a Mezőkövesd trénereként nézhet farkasszemet Pisonttal – sárga lapokban 1-1-es döntetlenre végeztünk. Pont Ruggeri kapta a másikat. Visszanéztük a meccs leharcolt minőségű összefoglalóját a videómegosztón, és valóban papíreső „áztatta” a pályát, ahogy Pisont emlékezett.

Pisontot Kispest után Izraelben is nagyon szerették a szurkolók

Napjainkban a Honvéd trénereként

De van még más is! – A meccs után ültem a csapatbuszban, s kinézve az ablakon egyszer csak látom, hogy négy-ötéves meg egy kicsit idősebb gyerekek fociznak kint – éjfélkor! Gondoltam is magamban: talán ebben a kis csoportban rúghatja a bőrt a jövő Maradonája is? – hangzott a kérdés, mely Diego rajongójaként abban az ihletett pillanatban átsuhant a magyar debütáns fején. S az idő igazolta, hogy Pisont nem tévedett nagyot! Maga is meglepetten olvasta húsz év múltán, hogy napjaink argentin sztárja, a felnőttkarrierje során az FC Barcelona ikonjává váló Lionel Messi – aki Maradona és Pisont közt valahol félúton helyezkedik el a játékmesterek képzeletbeli „tornasorában” – Rosarióban született. S amikor ő a busz ablakán kitekintve a négy-ötéves lurkók között a következő „aranyfiút” kereste, Messi pont a negyedik életévét taposta. Meg talán a rosariói betont, füvet vagy földet, amin épp a kölykök játszottak… Nem csoda hát, ha Trezi bá’ életre szóló élményként emlegeti azt az estét!

Ha e magazin főszerkesztője – és esetleg a cikkszerző is – főállásban jövendőmondással foglalkozna, senkinek nem lenne meglepetés, hogy pontosan aznap készül a címlapinterjú, amikor a főhőst épp „az Év edzőjének" választják. Az egybeesésnek azonban semmi köze a manapság oly kurrens és jól fizető modernkori boszorkánysághoz. Sokkal inkább ahhoz, hogy Marco Rossi jött, látott, felvette, majd diktálta a ritmust, aztán előbb kicsit, majd nagyot nyert, elköszönt, azután újra visszatért. Építkezett, lecserélt, újított, akart és dolgozott. De leginkább hitt abban, amiben oly sokan olyan régóta nem. Elhitte, hogy vonzóvá képes tenni a szereplést a válogatottban, s hogy ezzel lesz ereje talpra állítani a magyar labdarúgás presztízsét nemcsak a benne szereplők, de az érte rajongók számára is. Elindult egy úton, amelyen eddigi munkáját a sportújságíró szakma az Év edzője díjjal jutalmazta, de a legszebb az egészben, hogy ezen a göröngyökkel teli, mégis izgalmas ösvényen ez a díj csupán egy fontos állomás. Itt vártunk rá, hogy megértsük, neki vajon mennyire az.

Szerző: Csisztu Zsuzsa
Fotók: Profimedia-Red Dot, archív

...és az Év edzője: Marco Rossi!

PORTRÉBESZÉLGETÉS EGY KÍVÜL HŰVÖS, BELÜL TÜZES FOGADOTT MAGYARRAL...

– Óriási megtiszteltetés számomra már az is, hogy a legjobb három közé jelöltek az Év edzője kategóriában, pláne úgy, hogy Magyarországon hatalmas elismerés övezi elsősorban az olimpiai sportágakat. Soha nem gondoltam volna, hogy egyáltalán a legjobb három közé kerülhetek, de azt természetesen tudom, hogy Magyarországon és az egész világon mennyire népszerű a labdarúgás, menynyire szeretik a magyar szurkolók, úgyhogy ez nyilván sokat nyomott a latban. Az azonban egészen komolyan megérintett, hogy olyan nagyszerű edzők mellett szerepelt a nevem, mint Szergej Rebrov és mint Tomi – biccent egyet, majd olyan széles mosollyal teszi hozzá, hogy szinte elpárolog a Nápoly-Budapest tengelyen létrehozott sok száz kilométeres virtuális Skype-távolság, s mintha csak ott ülne mellettem, baráti hangon folytatja. – Tomi, hm... Märcz Tomi igazán jó barátom, nagyszerű a kapcsolatunk, és amit tett 2020-ban, az elképesztő. Ahogy megnyerték az Európa-bajnokságot, ráadásul itthon, az felejthetetlen élmény volt. Ott voltam a Duna Arénában már a középdöntőn is tavaly januárban, mert hatalmas rajongója vagyok a „Hungarian vízilabda" – szúr bele egy precíz kiejtésű, szívünknek oly kedves magyar szót az angolul készülő interjúba.

MÁGIKUS MAGYAROK

Na, most jött el a pillanat, hogy lecsapjak és előhozakodjak a régóta dédelgetett bennfentes infómmal, tudva, hogy Marco Rossi 28 éves fia, Simone is válogatott szinten vízilabdázik, és együtt készült az olasz válogatottal, mielőtt a csapat Magyarországra utazott.
– Igazából én tanácsoltam neki anno, hogy váltson, mert ki hinné, hogy van ilyen, de Simone gyorsabb volt a vízben, mint a gyepen – jegyzi meg viccesen, de pici éllel, pláne, hogy azóta kiderült, mennyire jó döntés volt mindez.
– Valójában hatalmas rajongója vagyok a vízben játszott labdajátéknak, és csakúgy, mint az olaszok többsége odahaza, mi óriási tisztelettel tekintünk a vízilabda „Magic magyarjaira" – ismétli meg a korábbi blikkfangot megint egy angol-magyar szókapcsolattal. Aztán még azt is hozzáteszi, hogy az utolsó időszakban Tomi azt a luxust is megengedhette magának, hogy számos kitűnő játékost pihentessen, s ezt a könnyedséget minden kapitánynak, többek között magának is csak kívánni tudja.
– Rajongok Varga Dénes játékáért, aki szerintem az utolsó húsz év egyik legjobb játékosa a világon, s egészen megérintett, amikor személyesen találkozhattam vele. Kásás Tamás egy zseni volt a vízben, láttam őt Reccóban élőben is játszani többször, és ó, Istenem, Benedek Tibort is hányszor csodáltam

a vízben. Tibor micsoda pótolhatatlan veszteség! – áll meg egy pillanatra a gondolat közben, mintha csak egy röpke búcsút intene odaföntre... Amikor már arról beszélgetünk, hogy mekkora egyetemes edzői szaktekintélynek tartja a három olimpiai bajnoki címig jutó szövetségi kapitányt, Kemény Dénest, s hogy valójában a magyarok vízilabdatudása és eredményei mennyivel magasabb polcra valók minden más labdajátékunknál jelenleg, akkor nem csak arról kezd meggyőzni engem Rossi kapitány, hogy szinte bármelyik kispadon sikeres lehetne, de arról is, hogy szerény, józan látásmódja és széleskörű sportszakmai kitekintése bombabiztos alapot nyújt mindehhez.
Ha már szóba került Marco Rossi ambiciózus nagyfia, akkor rákérdezek a nagylányára is, hiszen büszke, de reális értékítélettel bíró szülőnek tűnik.
– A nagylányunk, Gaia 24 éves, de az ő legkedvesebb sportja a shoppingolás – neveti el magát, nem titkolva, hogy erre a generációra (is) nagy hatással van a divatvilág pörgése, pláne, ha valaki az olasz divatipar kreációitól karnyújtásnyira van. – Jó, persze az igazsághoz hozzátartozik, hogy a nápolyi egyetemen kommunikációelméletet tanult és rövidesen diplomázik, sőt sokat jár edzőterembe, csinos és fitt, de azért apaként nem árt, ha látom a valóságot – teszi hozzá még mindig mosolyogva, és a legnagyobb nyíltsággal, egyre jobban megérlelve bennem a „Rossi-titok" egyik legfőbb pillérét, a kendőzetlen őszinteséget.

MINDEN NAPRA EGY LEVES

Marco Rossiról már kiderült, hogy sok mindent megkedvelt, amit hazánk kínálni tud, barátai is vannak az olasz kolóniában, nem meglepően olyanok is, akik olasz éttermet vezetnek.
S annak ellenére, hogy az olasz az egyik olyan konyha, amely a világ legegyszerűbb és legnagyszerűbb ételeit kínálja, a házaspár számos helyi íznek is nagy rajongója ma már.
– Mariella, a feleségem nagyszerűen főz, különösen mestere a leveseknek, amiket nagyon szeretek. Mostanra számos magyar levest is megtanult elkészíteni, na persze néha az alapanyagokon könnyít egy kicsit. Olasz leveseket is eszünk, szóval anélkül nem múlhat el nap nálunk, hogy ne legyen valamilyen leves az asztalon. Ja, hogy az édesség? – kérdez vissza a kérdésemre. – Sajnos az nagy gyengém, s ha annyit ennék, amennyit szeretnék, bizonyosan százötven kiló lennék, amit nehezen magyaráznék meg a játékosaimnak. Szerencsére van, ami miatt nem kell magyarázkodnom, mert Magyarországon mindenki megérti. Volt szerencsém találkozni ugyanis a kitűnő borász Sauska Krisztiánnal, szóval, amikor az Izland elleni győzelmet követően felhívott és megkérdezte, hogy küldhet-e egy palackot az egyik kedvenc borából, hogy még élvezetesebbé tegye a pillanatot, megköszönve a kedves gesztust nem tudtam és nem is akartam nemet mondani.

TOP 3: MARADONA, RONALDO, CRUIJFF

Ha már nyílnak ezek a belső ajtók, kihagyhatatlannak érzem, hogy a beszélgetésünk idején a Nápolyhoz roppant közeli, alig 3 kilométerre található, Pozzuoliban lévő otthonában tartózkodó mestert egyéb személyes érzéseiről is faggassam, hiszen alig két hónapja érkezett az egész világot megrázó tragikus hír Diego Maradona haláláról. Na most, ha létezik város, amelynek gyökerestül átformálta az életét Maradona, az éppen a csodás Nápoly.
– Feketébe borult a város, ezen nincs is mit csodálkozni – kezd bele szomorú hangon. – Amikor 1984-ben Maradona Nápolyba érkezett, én a harmadosztályban, egy másik kisebb csapatban játszottam ugyanott. Szóval igazán sokszor nyílt alkalmam látni őt játszani. Mit játszani, varázsolni a pályán! Sajnos ellene sosem léphettem pályára, de például elég szerencsés voltam ahhoz, hogy a brazil világbajnok Ronaldo ellen játszhassak, és kispados voltam egy másik olyan találkozón, ahol egy harmadik szupersztár, Johann Cruijff az utolsó meccsén búcsúzott az olasz közönségtől. Őszintén és túlzás nélkül mondhatom, hogy a világ labdarúgásának elmúlt ötven évében az abszolút három legnagyobb játékost élőben és közelről is csodálhattam, és nekem akkor is ők a TOP 3, ha ideszámítjuk Messit vagy Cristiano Ronaldót – lep meg szerintem sokakat ezzel a szakmai értékítélettel. – De Maradona letaszíthatatlan az első helyről, és Nápolyt, amely már Maradona előtt is együtt lélegzett a labdarúgással, Diego szinte függővé tette. Olyan fejezetet írt nemcsak a nápolyi labdarúgás, hanem az egész város

történetében, amit sosem felejtünk el neki. Hihetetlen személyes történetek fűződnek hozzá, amik igazi keresztmetszetét adják annak, hogy milyen nagyszerű EMBER volt ő, így, csupa nagybetűvel. Az egyetlen óriási hibája talán, hogy soha nem tudott nemet mondani senkinek, mert valójában mindenkinek segíteni akart. Mások jogaiért önzetlenül harcolt, a fiatal játékosok a legnagyobb támaszukat találhatták meg benne. Hihetetlenül érzékeny volt, és az nem igaz, hogy az emberi oldala ne érdemelt volna ugyanakkora elismerést. Épp ellenkezőleg, emberként talán még kivételesebb volt, mint játékosként. A veszte is az lett, hogy azoknak a bűnözőknek sem tudott nemet mondani, akik szó szerint bekerítették – mert szinte fel sem fogta, mi történik körülötte, hogy valakinek esetleg hátsó szándékai lennének, ugyanis neki sosem voltak –, szóval… Aztán persze jött a kokain és számos egyéb pusztító tényező. Egyszerűen túl jó ember volt, senki ne merje kritizálni, aki nem ismerte – fejezi be a meglepően érzelmes védőbeszédet Rossi mester, de sajnos mégsem engedhetem ki ebből a hangulatból, hiszen egy másik szupersztár, a névrokon Paolo Rossi haláláról is, úgy érzem, kérdeznem kell.

– Paolo Rossi egy igazi olasz ikon volt, az 1982-es labdarúgó-világbajnoki győzelmünket egyszerűen vele azonosítottuk. A három gólja a brazilok ellen felejthetetlen. Nagyon sokkolt minket a halála, még az egykori csapattársai sem tudtak az egészségügyi problémáiról – fejezi be, amikor oldva egy kicsit a keserű emlékeket halkan megjegyzem, hogy most ő maradt az olasz foci legismertebb „Rossija". – Ez kedves – mosolyog újra, de a rá jellemző tárgyilagossággal helyre teszi ezt a felvetést. – Olaszországban ez a vezetéknév annyira gyakori, szóval ott egy teljesen hétköznapi, szimpla pasas vagyok.

Persze itt, Magyarországon is, csak itt a szurkolók talán jobban megjegyeztek mostanra – teszi hozzá őszinte szerénységgel, és azt sem felejti el megemlíteni, mennyire nagyra értékeli mindezt, és milyen hálás ezért a szeretetért.

SZÉKFOGLALÓ ALÁZATTAL, TISZTELETTEL

Bevallom, nekem akkor karcolta be magát a szívembe Marco Rossi, amikor 2018-as júniusi kinevezésekor az első idézet, amit hallottam tőle, arra vonatkozott, hogy mekkora megtiszteltetés azon a kispadon ülni, amelyen egykor Puskás Ferenc is helyet foglalt. Ma már tudjuk, hogy a Nemzetek Ligája kezdetekor aratott első győzelmét szeretett nagyapjának, az Aranycsapat egykori egyik legnagyobb rajongójának ajánlotta, vagyis nyilván nem volt ismeretlen előtte a magyar labdarúgás múltja. Mégis váratlan gesztus volt ez tőle, amelyet sem korábbi külföldi, sem magyar kapitány elődjeinél nem tapasztaltam. A múlt tiszteletén túl azonban legalább ennyire érdekelt, mit hozott magával a játékos éveiből a 11 különböző, azok közül két külföldi klubban is játszó egykori Olasz Kupa-győztes Marco Rossi.

– Biztos vagyok abban, hogy az első olasz labdarúgók közé tartoztam, akik külföldre mertek igazolni. A 90-es évek olasz labdarúgásáról beszélünk, akkoriban ez egyáltalán nem volt divat. Az olasz bajnokság színvonala igen magas volt, sokan inkább ide vágyakoztak máshonnan. Én azonban Mexikóba és aztán a német bajnokság felé vettem az irányt, amit sosem bántam meg. Akkor, 31 évesen Mexikóvárosban olyasmit éltem át, amit sosem hittem volna. Az amerikai kontinens legjobb játékosának választottak, és az Azték

Stadionban (Estadio Aztéca – a szerk.) játszottam, mérkőzésenként 80-90 ezer néző előtt. Hihetetlen volt, leginkább azért, mert egyetlen rendőrt sem látott az ember a lelátókon vagy odakinn. A hazai és a vendégszurkolók keveredve ültek a hatalmas stadionban a lehető legbékésebben. Bevallom, odahaza ez elképzelhetetlen volt, és fájdalom, de ki kell mondanom, hogy mind Mexikóban, mind később Németországban sokkal komolyabb sportkultúrával találkoztam, mint otthon. Olaszországban akkoriban minden héten rongálásokba és komoly szurkolói harcokba torkollott szinte minden meccs, kifejezetten veszélyes szórakozásnak tűnt akkortájt mérkőzésekre járni. Odahaza óriási nyomás alatt játszottam, külföldön ennek a töredéke sem nehezedett rám. Azt ugyanis tudni kell, hogy az olaszok focihoz való viszonyához hozzátartozik, hogy a lefújás után nincs vége a sztorinak. Sőt, akkor kezdődik az igazi vita például a tévében és három sportnapilapban. Magyarországon egy sportnapilap létezik, ott azért picit más a helyzet. De még az angolok, akiknek nemzeti ügye a foci, is véget tudnak vetni a meccs végeztével a vitáknak – legalábbis ma már. Az olaszoknak a foci élet-halál kérdése – erősíti meg első kézből mindazt, amit eddig is sejtettünk a taljánok futballhoz fűződő vérmérsékletéről, amelyből – érdekes módon – Marco Rossi, épp a nációját meghazudtolóan, olykor igen keveset mutat.

ÉRZELMEK VIHARÁBAN

– Elképzelhető, hogy a külső szemlélő számára, kissé félreérthetően, hűvös embernek tűnök – kezd bele egy kis önvizsgálatba. Hát, hűvösnek semmiképp – csapok le a jelzőre azonnal, csak inkább visszafogottnak, olyannak, aki képes uralni az érzelmeit, finomítok a dolgon. – Bevallom, hatalmas csatákat vívok odabenn, mert gyakorta majd szétvetnek az érzelmeim – neveti el magát –, de a feladataim sosem hagynak nyugodni. Amikor Izland ellen meglett a győzelem és ezzel az Eb-re kijutás, a feleségem velem volt, mert ugye karanténban voltam otthon, és meglepetten kérdezte, hogy nem is örülök? Mire én alig tudtam megszólalni a boldogságtól, de ugyanakkor

az is kibuggyant belőlem, hogy három nap múlva egy másik fontos meccs vár ránk a Nemzetek Ligájában. A válogatottal közösen elérendő céljaink mindig ott vannak a fejemben, ezekről egy percig sem tudok megfeledkezni, mit csináljak?! – tárja szét a karját a monitor előtt. Vajon ez lehetett az oka, hogy ebben a pillanatban a mások számára lényegtelennek tűnő Nemzetek Ligája-mérkőzést is teljes intenzitással akarta végigcsinálni – hagyom fenn a hangsúlyt, hogy befejezze a gondolatot. – Abszolút. Nekem még a barátságos meccsek is létfontosságúak, nincs olyan, amit ne akarnék megnyerni a csapattal. Hálás vagyok, mert hatalmas munkát végeznek a segítőim és a válogatott mellett dolgozó szakemberek, és mi együtt mind úgy érezzük, hogy a nemzeti válogatott mezében játszani óriási megtiszteltetés. Remélem, mostanra ez minden játékosnak legalább annyira fontos, mint nekem, hiszen ez nem az én válogatottam, ez Magyarország nemzeti futballcsapata, s nekem a kollégáimmal együtt az a feladatom, hogy mindig, minden helyzetben a legjobbat hozzam ki belőlük.

A KOMFORTZÓNÁN TÚL

Apropó, feladatok: megoldottak és jövőbeliek – ezekre szeretném, ha most kitérnénk, annál is inkább, mert mindattól függetlenül, hogy mekkora károkat okozott a globális világjárvány a nemzetközi sportéletben és a labdarúgás világában is, a szakértők azzal mind egyetértenek, hogy a magyar labdarúgó-válogatott számára a kétszer is elhalasztott sorsdöntő pótselejtezők és mindaz, hogy az elmúlt őszre koncentrálódtak a legfontosabb kihívások, kifejezetten jól jött. Érdekel, hogy Rossi kapitány menyire tekinti fontos elemnek a szerencsét a dolgok alakulásában. – Tény, hogy időre volt szükségünk, s a tavaszi kétszeri halasztást követően az összes időnket a kollégáimmal együtt a csapat újraépítésére és a stratégia kialakítására szántuk. Általában egy vezetőedzőnek nincs túl sok ideje arra, hogy személyesen elegendő időt töltsön egy-egy játékossal. Egy sima esztendő során öt-hat komolyabb alkalom van, amikor találkozunk, és ez összesen dupla annyit napot jelent mindössze. Ez a kellően mély kapcsolat kialakítására igazán nem elég. Igen, most kihasználtam az alkalmat, hogy

akár személyesen is felkeressek minél több játékost, amikor ezt a szabályok lehetővé tették, de alapvetően megsokszoroztam a telefon- és a videóhívások meg az egy az egybeni megbeszélések számát, mert a játékosaimnak érezniük kellett a kapitányi támogatást a hátuk mögött – mondja nagyon meggyőzően. Érdekelt persze az is, milyen módon éri el egy olasz kapitány, hogy motiválja a magyar játékosokat.

– A 2019-es, Wales ellen elveszített sorsdöntő Eb-selejtező után nemcsak abban kezdtünk hatalmas munkába, hogy a válogatottaknak milyen egyéni fejlődési feladataik és javulnivalójuk van, hanem abban is, hogy megértsék, csak azok lehetnek a nemzeti válogatott tagjai, akik hajlandók a komfortzónájukból kilépni a közös fejlődés érdekében. Ami a nyár folyamán nagyon meggyőzött engem arról, hogy itt valami előrelépés látszik, az az volt, hogy minden egyes játékosom szemében ott láttam a motiváltságot és a játékukban a személyre szabottan megvalósított fejlődést. Amikor 2012-ben először Magyarországra jöttem, és elkezdtem tanulmányozni az élvonalbeli bajnokság színvonalát meg a játékosok motiváltságát, akkor rájöttem, hogy a játékosaimnak nem csupán az edzései, de alapvetően a gondolkodása is nagyban eltér az enyémtől. Szóval reformokra volt szükség, hogy mindez megváltozzon. Na most, a válogatottban ez nem is lehet kérdés, egyszerűen csak a kemény edzésmunkával lehet fejlődést elérni – mondja. Pontosan ez csiklandoz a leginkább, hogy a kimagasló fizetésekért az NB I-ben olykor elkényelmesedő profikat vajon hogyan tudta éppen Rossi rábírni a változtatásra. – Leginkább az edzések intenzitásával volt a probléma. Ha nincs meg a kellően magas pulzusszám, ha nem szimuláljuk minimum azt az edzéseken, ami a legeslegnehezebb hosszabbítás végén is várhat egy csapatra kiélezett helyzetben, akkor hogyan gondoljuk, hogy ez menni fog nyomás alatt? Lépésről lépésre sikerült ezt az alapvetést megértetnem velük, így lettünk már az első évben bronzérmesek a Honvéddal. – Sőt, tromfolok tovább, amikor bajnokságot nyertek a 2016-17-es évben, messze nem a legerősebb játékosállományú csapat volt a Honvéd. – De fejben mi voltunk a legerősebbek, és a legnagyobb elszántsággal minden alkalommal mi léptünk a pályára, ebben biztos vagyok. Sem a Vidinél, sem a Fradinál nem volt jobb a csapatunk, de a legegységesebbek mi voltunk a pályán.

ÉRZÉSBŐL

Ha már motiváltság, akkor helyezzük magunkat egy pillanatra a hihetetlenül eltökélt Rossi kapitány

helyébe, akkor, amikor megtudta, hogy Covid-pozitívként nem lehet ott az Izland elleni utolsó és sorsdöntő Eb-pótselejtezőn. – Majd szétrobbantam az idegességtől, amikor Szilas Ádám csapatorvos közölte velem a teszt eredményét, hihetetlenül mérges voltam, két napig szinte nem lehetett hozzám szólni. – Na, akkor igazi olasznak nézhetett ki, ugye? – bökdösöm meg egy kicsit a szavaimmal. – Túlzottan is, de nem sok idő volt erre, mert jött a mérkőzés, és össze kellett raknunk a taktikát. A lefújás előtt telefonon Gera Zolival már a hosszabbítás részleteit beszéltük át, már azzal voltunk elfoglalva Nego 88. percben lőtt egyenlítő gólja után, hogy miképp építjük fel a csapatot, milyen cserék lesznek. Őszintén szólva már korábban elgondolkodtam Szoboszlai Dominik lecserélésén, mert aznap nem igazán játszott jól. De valahogy éreztem, hogy Dominik még előjön valamivel aznap, és amikor már majdnem készen állt a hosszabbítástaktikánk, puff, jött Szoboszlai gólja.
– Annyira szeretném átérezni, hogy ilyenkor vajon egy kapitány, egy volt játékos mit élhet át. Pulzusa az egekben, a szíve majd kiugrik és üvölt torkaszakadtából? – helyezem el képzeletbeli minikamerámat Marco Rossi otthonában azon az estén. – Még nem tudtam felhőtlenül örülni, mert volt egy-két perc hátra a mérkőzésből, úgyhogy maradt az összpontosítás, a többit meg már tudjuk – mosolyog egy nagyot, úgy, mintha igazából mostanság oldódna benne mindazon feszültség, amit az egész furcsa 2020-as év hozott.

Tudom persze azt is, hogy egy szövetségi kapitány egy egész csapatot épít, és nem igazán szeret senki sem egyéneket kiemelni, de amikor rákérdezek Szoboszlaira – akivel magam is hosszú portét készíthettem nyáron a Csisztu Sport Cast műsoromba, tehát erős személyes benyomásokat szerezhettem –, s kitérek a mostanság körülötte kialakult jogos felhajtásra, a szakember ebből sem csinál gondot, őszintén elmeséli, mit lát. – Nagyon meggyőző Dominik személyisége, és ami igazán imponáló, az a hozzáállása a labdarúgáshoz. Ismeri az erősségeit, de csakúgy a gyengéit is, és képes arra, hogy nagy munkát fektessen utóbbiak fejlesztésébe. Nemcsak a kijelölt edzésidőt szánja a személyes fejlesztésre, de ő az a játékos, aki, ha kell, az edzés előtt is lejön hamarabb, és bizony tovább ott marad, mert gyakorolni akar még valamit. Dominik mindig extra edzéseket végez, de nincs ezen mit csodálkozni, hiszen igazán magasra tör, és sokáig ott is akar maradni. Ez az a mentalitás, ami ehhez hozzásegítheti. Dominik munkamorálja páratlan.

NYITOTT AJTÓ

Szoboszlai tarolt is annak rendje és módja szerint ugyanazon presztízsű versenyben, ahol Marco Rossi, hiszen az MSÚSZ Év Sportolója Gálán ő lett az Év férfi sportolója, a magyar labdarúgó-válogatott – nyilván részben neki is köszönhetően – az Év csapata, és egy különleges versenyben az M4 Sport nézői és egy szakértő zsűri az ő Izland elleni győztes gólját választotta 2020 sportpillanatának. De Szoboszlai vajon elég lehet-e egy olyan esztendőben, amilyen előtt áll a nemzeti tizenegy az idén, úgy, hogy már Király és Gera, Juhász vagy Böde – és persze Dzsudzsák – nélkül készül a csapat az idei Európa-bajnokságra. Utóbbiról ráadásul úgy hírlik, hogy az NB II-ben játszó Debrecen újra hazaigazolt játékosaként elképesztő edzésmunkába kezdett, mert szeretne még pályára lépni a válogatottban az itthoni Eb-meccseken

a remélhetőleg telt házas Puskás Arénában.
– Nálam az a helyzet, hogy kitűnő és alázatos edzésmunkával be lehet kerülni a válogatottba, de ennek az ellenkezőjével ki is lehet kerülni onnan. Az ajtó nyitva áll bárki előtt, és természetesen néztük és követtük is mind a kilenc mérkőzését, amit eddig játszott. Őszintén szólva azért a hazai második vonal színvonala nem igazán elég a nemzetközi élvonalhoz, és nagyban tudná növelni Balázs is az esélyeit azzal, ha egy NB I-es csapathoz szerződne. De ez az ő döntése. Amúgy az elmúlt években építkeztünk, és rengeteg játékost figyeltünk, követtünk, akik a válogatott munkáját segíteni tudnák, úgyhogy öröm, hogy komoly európai sikereket elérő csapatokban játszó játékosaink vannak – Gulácsi, Willi Orbán, Szoboszlai és még jó néhányan –, hatalmas intenzitású bajnokságokban edződnek, és a hazai élvonal is ma már egész más fordulatszámon pörög. – Na jó, de hol van attól a ritmustól és intenzitástól, ami a portugál, a német vagy a francia élvonalban pezseg, márpedig ezekkel a válogatottakkal kell megbirkóznunk például az Eb-n.
– Valóban, ez nem csupán egy egész életben is ritkán adódó lehetőség egy játékos vagy egy kapitány számára, hogy egy ekkora viadalon játszhat, ráadásul a saját stadionjában remélhetőleg telt ház előtt, de ugyanakkora kihívás is. Mégis azt mondom mindig a játékosaimnak, hogy noha a realitás az, hogy ezek a csapatok mind jobbak nálunk, sokkal esélyesebbek is, nem az ott szereplő játékoskerettel kell foglalkozni majd, vagy azzal, hogy mennyit lesz náluk a labda. Az a fontos, hogy amikor nálunk lesz, akkor mit kezdünk vele – engedi le a hangját, és mutat rá egyetlen mondattal a játék leglényegesebb elemére.
– Most azonban egyelőre még nem ezen nagycsapatok ellen készülök, hanem Lengyelország, San Marino és Andorra ellen, hiszen kezdődnek a világbajnoki selejtezők, és azok a feladatok legalább ennyire fontosak. Azt is remélem, hogy jövő ilyenkor már nem csak a „vízilabda” és a „magyarok” szavakat ejtem majd viszonylag jól. A magyarok iránti nagyrabecsülésemet szeretném akképp is kifejezni, hogy igyekszem minél többet elsajátítani a nehéz, de gyönyörű magyar nyelvből. Talán mostanra már elhiszik, én nem csak dolgozni jövök ide, mi itt is lakunk a feleségemmel az év legtöbb hónapjában. Szeretjük ezt az országot, és kicsit úgy érzem magam, mint egy fogadott magyar.

SPORT! SEGÉLY?

Pár hónappal ezelőtt a magyar ökölvívósport nyolcvanas, kilencvenes években bajnoki címeket szerzett képviselői életre hívták a Veterán Ökölvívók Alapítványát, és azzal a megtisztelő kéréssel fordultak hozzám, hogy legyek én a grémium elnöke. Az alapítvány elsődleges feladata a visszavonult és nehéz anyagi helyzetben élő egykori sporttársaink támogatása. Az első egyeztetésen percekig repkedtek a nevek, kik szorulnak a versenyzőtársaink közül pénzügyi segítségre. Az, hogy a kezdeményezésnek létjogosultsága van, nem is kérdés, sajnos egy kezemen meg tudom számolni, hogy hány, a ringben eredményes harcosnak sikerült a civil életben is „bajnoki címeket" szereznie. Természetesen ez a probléma nemcsak az ökölvívókat érinti, de az is látszik, hogy vannak ezen a téren remekül teljesítő, illetve kevésbé fényes jövőt ígérő sportágak.

Szerző: Kovács „Koko" István
Fotók: Profimedia-Red Dot, PS-archív

„A sport megtanít becsületesen győzni, vagy emelt fővel veszíteni. A sport tehát mindenre megtanít." Legalábbis ezt állította Ernest Hemingway. Természetesen eszemben sincs vitatkozni egy Nobel-díjas íróval, aki ráadásul rajongott az ökölvívásért, de úgy tűnik, ez egy idealista gondolat, hiszen, ha a legkiválóbb sportolók a sportban tanultak alapján valóban mindenre felkészültek lennének, akkor nem lenne probléma a sport utáni feladat, a civil életbe való beilleszkedés. Gyorsan szögezzük le, az elvárás a társadalom részéről is magasabb, egy egykori olimpikont, akinek egy fél ország szurkolt, és rendszeresen közvetítette a televízió a mérkőzéseit, nehezebben fogadnak el a sport közegétől távolabbi területen, általános a sztereotípia, hogy egy sportoló legyen edző vagy sportvezető, hiszen valószínűleg ahhoz ért a legjobban.

REFLEKTORFÉNY UTÁN DEPRESSZIÓ?

Van egy régi bunyós igazság, miszerint egy ökölvívót először az ereje, majd a gyorsasága és a reflexei hagyják cserben, közvetlenül utána pedig a barátai. Ez a képességek felcserélésével igaz minden sportra, azaz amíg dübörög a szekér, addig tele van utasokkal, de ha már csak döcög – és esetleg meg is áll –, akkor hamar leszáll róla mindenki. A visszavonulás után pár évig még tart a „kredit", de jönnek az új sztárok, az új csillagok, és a sportoló úgy érzi, már senkinek nem kell. Ezt a traumát – és persze az egyik napról a másikra megszűnt anyagi jólét okozta bizonytalanságot – nehéz feldolgozni, az addig magabiztos sportoló felnőttkorában könnyen depressziós tüneteket észlelhet, és a ringben, a pályán, a medencében megszokott önbizalom elporlad, ami nem segít a tisztánlátásban. Pedig pont ebben az időszakban kell sokszor a teljes hátralevő életet meghatározó döntéseket hozni. Akár már családi életet élve, több gyermek apjaként vagy anyaként a lehető leggyorsabban kitalálni: mi leszek, ha nagy leszek.
A nagybetűs életben nem egyszerű boldogulni, annak, aki 30-35 évesen próbál meg először helytállni, különösen nehéz. A sportpályafutást hosszan elnyújtó, sokszor 40 év környékén befejező sportolók 15-20 év hátrányban vannak a civil életben már sikereket elért kortársaikhoz képest. Lehet, hogy egyikük sem volt világbajnok, de a karrierlétrán már jó pár fokot előreléptek, megtanulták, hogyan működik a gazdaság, ha vállalkozók, akkor már túl vannak pár sikeres és kevésbé sikeres üzleten, pontosan látják a saját helyzetüket és lehetőségeiket. Ezzel szemben a bajnok most szembesül azzal, hogy véget ért számára egy korszak, holnaptól új életet kellene kezdenie. Ez sokkal rosszabb, mint amikor valakinek megszűnik a munkahelye, hiszen itt a hivatása szűnt meg, az egyetlen dolog, amivel addig foglalkozott, amihez értett.

PIÓKER IGNÁC NYOMÁBAN

Annak idején, az „átkosban" az élsportolóknak is volt civil foglalkozásuk, legalábbis bejelentett munkahelyük, ami persze nem készítette fel őket arra, hogy egyszer nem csak a fizetésért kell majd átlépni a gyár kapuját. Az olimpiára készülő sportolók akkoriban sem jártak be dolgozni, valószínűleg soha nem jártak a szerelőműhelyben, kizárólag a pénztárban, de nekik a sportpályán, az edzőteremben kellett maradandót

alkotniuk, a birkózószőnyegen vagy a páston „behozniuk" Pióker Ignácot, a Kossuth-díjas lakatost.
És – persze nem mentesítve őket a felelősség alól – nagyon ritka volt az az élsportoló, aki már fiatalon rádöbbent, hogy az a kivételes lehetőség, hogy a képességei és a szorgalma egy különleges sportkarriert tesznek lehetővé, nem tart majd örökké. Jön utána egy általában sokkal hosszabb időszak, amikor a sporthoz képest kevésbé egyértelmű területen kell helytállni. A legtöbbjük a visszavonulást is eltolja, ameddig csak lehet, vagy, akár alkalmas rá, akár nem, edzőnek áll, mert ott legalább biztonságban érzi magát, ott talán hasznosítható a sportágában megszerzett tudás. Pedig a sport szocializációs szerepe egy olyan élethosszig tartó tanulási folyamat, amelyben az egyén megtanulja az adott társadalom, környezet értékeit, normáit, magatartás-mintázatait, képességeket és készségeket szerez ahhoz, hogy be tudjon illeszkedni a kisebb-nagyobb közösségekbe, legyen az a család, az iskola, egy munkahely vagy maga a társadalom. Szépen hangzik, sőt szinte szóról szóra így szerepel az egyetemi szakkönyvekben, de az életben ez ritkán jelentkezik. Sőt a sportolói közeg ugyan nem zárt, a benne élők mégis egy komoly védőernyő alatt végzik a „munkájukat". Egyáltalán nem találkoznak azokkal a normákkal, értékekkel, magatartás-mintázatokkal, amelyek a társadalomra jellemzők. Bátran kijelenthetjük, a sport sokkal tisztább és egészségesebb közeg, ahol a teljesítmény, a munka sokkal egyértelműbb értékelést kap.

A néhai Matti Nykänen, minden idők egyik legnagyobb síugrója – majd botránycseleb, megmondóember, bűnöző, alkoholfüggő, egykor a finn híradók gyakori szereplője volt

Az egykori NBA-sztárjátékos, a kosárlabdázó Delonte West több éven keresztül hajléktalanként élt, míg nem tavaly ősszel a Dallas Mavericks tulajdonosa, Marc Cuban egy benzinkúton talált rá, és nyújtott neki segítséget

VÁLASSZ OKOSAN!

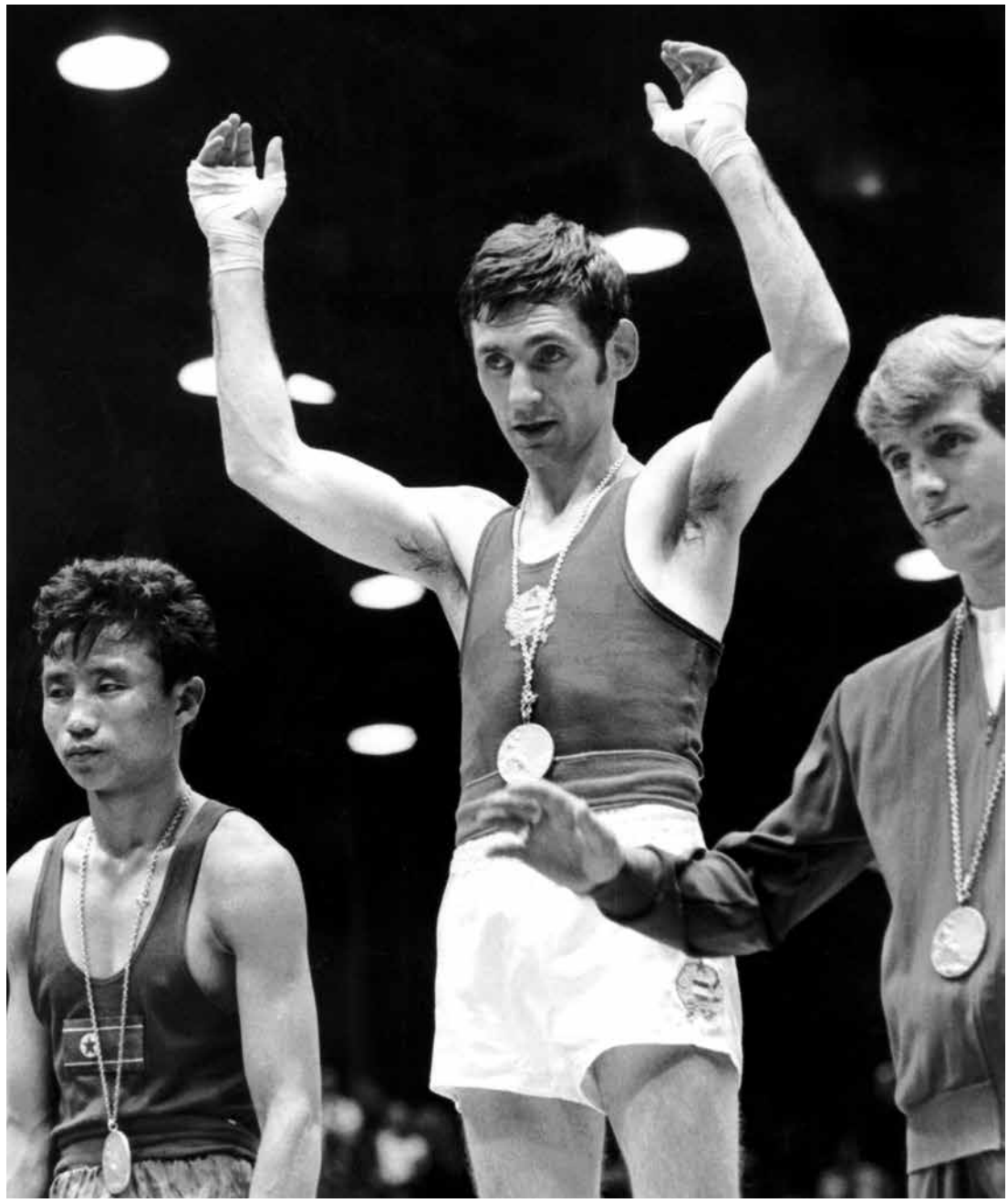
A sportágakat rengeteg szempont alapján lehet csoportosítani: csapat- és egyéni, olimpiai, labdajátékok, küzdősportok, téli, nyári, terem- és szabadtéri, s még sorolhatnánk, de nyugodtan összeállíthatnánk egy olyan listát is, hogy mely sportok adnak több hasznos tagot a civil társadalomnak, és mely sportágakban van a legnagyobb zuhanás, hol tűnnek el a nagy bajnokok a „süllyesztőben". Ez legalább olyan fontos kritérium lehet egy szülőnek, amikor sportágat választ a gyermeke számára, mint az, hogy melyik sportág népszerű, vagy hogy melyik sportágban tud sikeres lenni a gyermek. Vannak olyan sikersportágaink, mint például a vízilabda vagy a vívás, ahol, ha valakinek csak érettségije van, az talán be sem léphet a felnőttek öltözőjébe, és van olyan, mint például az ökölvívás, ahol a vezetők, edzők között is lámpással kell keresni a diplomás felnőtteket, sőt érettségi nélkül is lehet valaki edző. Nem megvédve az amúgy is ezer sebből vérző sportágamat, de a társadalmi réteg, a közeg, ahonnan a sportág az utánpótlását meríti, sem ugyanaz, mint ahonnan a fiatalok teniszezni vagy kosarazni indulnak. Ha a gyermek otthon sem találkozik a tanulás, a kultúra, az irodalom, a munka fontosságával, és még a sportolói közeg sem mutat neki irányt, akkor a sporttevékenység, a sportszocializáció nem éri el a kívánt eredményt, ergo lehet, hogy kiváló sportoló lesz belőle, de az élet egyéb területén esélytelen lesz a kortársaihoz képest. Van persze sok olyan sportoló,

akinek a sportpályafutása alatt összegyűjtött vagyona ideig-óráig megfelelő megélhetést biztosít, de ahhoz, hogy valaki teljes életet éljen és hasznos tagja legyen a társadalomnak, csak a felhalmozott tőke nem elég.

HŐSÖK TERE

Ez nem magyar tendencia, számtalan nagy sportolót ismerünk, aki dollármilliókat keresett a csúcson, de pár év alatt felélte minden tartalékát. Joe Louistól Mike Tysonig megszámlálhatatlan azon profi ökölvívók száma, akik józan ésszel felfoghatatlan mennyiségű pénzt kerestek sportolóként, de a civil életben nem találták a helyüket, és sokszor visszasüllyedtek arra a szintre, ahonnan elindultak. Magyarországon a kilencvenes évek végén vezették be az olimpiai járadékot, ami szintén egy nehéz helyzetbe jutott egykori ökölvívó, Gedó György miatt került akkor az országgyűlés elé. Gedó György 1972-ben olimpiát nyert, majd kevesebb mint húsz évvel később már kiült a Hősök terére cipőt pucolni, demonstrálva, hogy mennyire nem gondoskodnak az egykoron fényes sikereket elért sportolókról. Ez persze nem igaz, hiszen az „átkosban" a válogatott sportolók rengeteg lehetőséget kaptak: lakás, autó, üzlethelység, és még sorolhatnánk azt a rengeteg előnyt, amivel, ha jól gazdálkodtak, akkor nem volt gond a civil beilleszkedéssel.

Hogy jogos vagy sem a sportolói elvárás a pályafutás lezárása utáni „gyámság" iránt, az egy hosszabb

Gedó György 1972-ben olimpiát nyert, majd kevesebb mint húsz évvel később már kiült a Hősök terére cipőt pucolni, demonstrálva, hogy mennyire nem gondoskodnak az egykoron fényes sikereket elért sportolókról

LEHETŐSÉGEK REÁLISAN FELMÉRVE

Az életre való felkészülés – hasonlóan a sportfelkészüléshez – egy fontos felméréssel kezdődik. A sportolónak reálisan kell értékelnie a saját lehetőségeit és a civil életben hasznosítható képességeit. Az, hogy valaki nem talál legyőzőre a versenypályán, mindenkinél jobb a szorítóban vagy a legmesszebbre tudja eldobni a kalapácsot, még korántsem jelenti azt, hogy bármilyen más versenyben esélyes lenne, vagy hogy alkalmas bármelyik civil munka elvégzésére, munkakör betöltésére. A sportolók – még a legkiválóbbak is – általában „fachmannok", akik a saját területükön emberfeletti teljesítményre képesek, de ha az illető egész élete csak arról szólt, hogy miként legyen a pályán a legjobb, akkor számára megoldhatatlan feladatot jelenthet a hétköznapi munkakörökben való helytállás. Nehezen is tudja magát elképzelni „egyszerű melósként", pedig ahogy a nem sportoló társadalomban, úgy a sportolók, a nagy bajnokok között is óriási különbségek vannak. A civil életben sem lehet mindenki sikeres. Vannak olyanok, akik széles látókörrel rendelkeznek, és olyanok is, akik nem is látnak ki a medencéből, van okos és persze van egyszerű gondolkodású, sajnos nem csak csupa pozitív tulajdonság jellemzi a sportolót. Ha reálisan értékeli az alkalmassági faktort, és el tudja fogadni, hogy a képességei nem emelik ki az átlagból, akkor talán azt is el tudja fogadni, hogy a jövőben, bármilyen szomorú is, de az eddigiekhez képest kevésbé izgalmas és különleges élet vár majd rá. De lehet boldog az új, sport utáni életében is.

írást is megérdemelne, mindenesetre azóta minden 35 év feletti magyar olimpikon kap havonta az olimpiákon szerzett érmei után több százezres, de akár milliós havi jutatást. Az élet azon része, hogy olimpikonjaink nem halnak éhen, ezzel a nagylelkű „fizetéssel" megoldódott, de ettől még nem érzik magukat a társadalom hasznos tagjainak, és nem is lesznek azok. Pedig ez legalább olyan fontos volna egy sportoló számára!

A PAPÍR NEM ELÉG

A sportolói attitűd egyik jellemzője, hogy a sportoló mindig fejlődni akar, több és jobb szeretne lenni, és ezért hajlandó áldozatokat hozni, ugyanakkor az is igaz, hogy világos és egyértelmű célok vezérlik. A mérhető sportágakban tökéletesen ki lehet számolni (Széchy Tamás ennek a mestere volt), hogy mennyi munkát kell elvégezni egy megadott időeredmény

eléréséhez. Hogy ez az eredmény bajnoki címet ér vagy sem, az persze az ellenfelektől is függ, de ez is egy fontos támpont a felkészülésben, lehet tudni, milyen időre van szükség a bajnoki címhez.
Ez az életben nem ilyen egyszerű. A munkahelyeken nem osztanak bajnoki címeket, a multik ugyan előszeretettel osztogatnak „a hónap dolgozója" titulusokat, de ez azért nem nevezhető motivációs célnak, a kitüntetések pedig nagyrészt szubjektív értékelést takarnak. A MOB évek óta próbálkozik az Életút programmal, amely segítségével az olimpikonok komoly kedvezményekkel és persze segítséggel végezhetik el a főiskolai tanulmányaikat, én is ezen támogatás keretei között végeztem a szakedzői képzést. De azt is pontosan láttam, hogy ez a lehetőség mindössze egy dokumentált igazolás megszerzésében segít, miszerint részt vettem egy többéves főiskolai képzésen, ám ez még nem tesz magabiztossá abban, hogy edző legyek, pedig ezzel a diplomával majdhogynem a legnagyobb szakmai végzettséggel rendelkezem a sportágamban.
Az a tudás, amit a főiskolán vagy egyéb oktatási intézményben az élsportolók megszereznek a „könnyített" tanmenetben, csak a töredéke a nappali tagozatos társaikénak, ráadásul a vizsgákon is sokat ér, ha a vizsgáztató tiszteli a „diák" sportban elért eredményeit.

Természetesen a Testnevelési Egyetemen összegyűjtött tudás remekül kiegészül a pályafutás alatt megszerzett gyakorlati tudással, de ha egy frissen végzett, levelezőtagozatos sportoló belgyógyász, illetve a nem sportoló végzős társa tudását kell összehasonlítani, akkor már nem biztos, hogy egyenlőségjelet célszerű használni. Természetesen a program fontos és jó, de talán ennél is fontosabb, hogy a sportolók ne felnőttfejjel döbbenjenek rá a tanulás, a tudás fontosságára, arra, hogy a pályafutás lezárása másnapján kezdődő világra ugyanúgy készülni kell, mint egy bajnokságra. És az életben nem elég, hogy papírom van róla. A cégek, vállalatok természetesen örülnek, ha egy ismert sportoló őket választja, de ha kiderül, hogy tudásban nem éri el a társai szintjét, nem biztos, hogy a sportbéli eredményei miatt örömmel szemet hunynak a hiányosság felett. Sokan hirdették már az életen át tartó tanulás fontosságát, de talán soha nem volt még ennyire egyértelmű, hogy egy sportoló csak akkor élhet teljes életet a pályafutása után, ha a tanulás, az életre való felkészültsége legalább olyan fontos része az életének, mint az edzések, a versenyek. Ha nem, akkor az a rengeteg munka, ami kiemelte őt a tömegből, nem hasznosul, csak a sportpályán, és amint véget ér a pályafutás, a mindig vidám és sikeres fiatalra egy nehéz és szomorúbb élet vár.

ÁLMODJA MEG! MI ELKÉSZÍTJÜK.

CLEARTEX EGYEDI BURKOLATOK

MIT LEHET MEGVALÓSÍTANI?
céges arculat
saját fotók
egyéni grafikák
MIRE LEHET NYOMTATNI?
7 fajta, fali- és bútor tapéta
30 fajta, tűzött szőnyeg
2 fajta, heterogén PVC
HOGYAN VALÓSUL MEG?
magas minőségben
rugalmas kivitelezéssel
elégedettségi garanciával

CLEARTEX KFT. # 2040 Budaörs, Gyár u. 2. # +36 23 887400 # cleartex@cleartex.hu # cleartex.hu # egyedi # tapéta # szőnyeg # pvc # két héten belül

Kozák Danutával, az átkattant aggyal és a hangtalan rajttal

Rovatunkban egy-egy híres magyar sportszemélyiséget faggatunk pályafutása legemlékezetesebb pillanatairól, mégpedig öt melléknév „bűvkörében". Így aztán megtudhatjuk, kinek melyik sportélménye volt a legkeményebb, legkeserűbb, legkiválóbb, legkiborítóbb és legkalandosabb. Ezúttal a valaha volt legtöbb olimpiai aranyérmet szerző magyar női kajakossal, az ötszörös olimpiai, tizennégyszeres világ- és tizenhatszoros Európa-bajnok magyar világklasszissal, Kozák Danutával beszélgettünk.

Szerző: Őze Dávid
Fotók: Profimedia-Red Dot

1. KEMÉNY – A FOGCSIKORGATVA KIHARCOLT SIKER

A 2019-es kajak-kenu szezon

Az egész 2019-et mondanám, küzdöttem magammal és a fejemmel. Az addigi évek gördülékenyen mentek, ez viszont fejben és hozzáállásban sokkal nehezebbre sikerült, nem a megszokott mederben folytak a dolgok. Még igazán arról sem tudok beszélni, hogy lett volna egy fordulópont, amin átlendültem, egyszerűen vége lett a szezonnak és kész. Aztán jól tudjuk, hogy a 2020-as év sem lett könnyű a járványhelyzet miatt, de személy szerint úgy érzem, túl vagyok a kemény szakaszon, a 2020-as felkészülés már egészen más-hogy kezdődött. Elkezdtünk együtt edzeni másokkal

– akkor még Gabival (az azóta visszavonult Szabó Gabriellával – a szerk.), illetve Lucz Dórival –, és ez a változás adott egy plusz lendületet.

2. KESERŰ – AMIKOR NEHÉZ VOLT FELÁLLNI A PADLÓRÓL

2015.07.17., Szolnok, világbajnoki válogatóverseny, női K1-500m, 2. hely

Arra számítottam, hogy egyesben elöl végzek, képes leszek nyerni és kvalifikálni magam a világbajnokságra ebben a számban, de nem sikerült, és ez keserű élmény volt. Ezután visszavettem az elvárásokat magammal szemben, illetve utána nem az egyesre koncentráltunk, hanem a párosra, meg persze a kemény munkára. Ez meghozta a gyümölcsét, a vb-n megnyertük a párost Szabó Gabival, és aztán 2016 már egyénileg is sokkal jobban sikerült az Európa-bajnoki és olimpiai bajnoki címmel.

3. KIVÁLÓ – AMIKOR EGYSZERŰEN MINDEN SIKERÜLT

A 2016-os kajak-kenu szezon, három olimpiai és Európa-bajnoki aranyéremmel

Elkezdtünk edzeni '15 őszén, és volt egy pont, amikor egyszerűen átkattant az agyam. Akkor, utólag

2016-ban minden sikerült

visszagondolva, ha azt mondták volna nekem, hogy ugorjak három métert, akkor megugrom – azt éreztem, hogy nincs lehetetlen. Persze az átkattanás ellenére azt, hogy egy csalódást keltő 2015-ös válogató után jön egy ilyen 2016-os év, nem úgy kell elképzelni, mint egy villanykapcsolót, ez egy hosszabb folyamat eredménye volt. Amikor valami nem jön össze, akkor az első feladat az, hogy változtatsz. Különböző dolgokat lehet, és helyzettől függően különböző dolgokat kell is, de a lényeg, hogy valamit el kell kezdeni máshogy csinálni – vissza kell nézni, hogy mi az, amibe bele kell nyúlni. Ezt én is megtettem akkor, és ki is fizetődött.

Páratlan páros: Szabó Gabriella (elől) és Kozák Danuta legyőzhetetlen duót alkotott

Világklasszis, tanítani való stílusban

4. KIBORÍTÓ – AMIKOR GYORSAN EMELKEDETT A VÉRNYOMÁS

2011.08.20., Szeged, kajak-kenu világbajnokság, női K1-500m, 2. hely

Nem sikerült jól elrajtolnom az 500-as döntőben, egyszerűen elbambultam az elején. Nem is tudtam megnyerni a versenyt, egy nagyon pici kellett volna a végére (0,330 másodperc döntött – a szerk.).
Ez elég kiborító volt, hiszen egyrészt mérges voltam magamra, hogy ilyen hibát követek el a rajtnál, másrészt végül úgy is alakult, hogy csak egy pici hiányzott, úgyhogy valószínűleg pont a rajt volt ez, és ez dühített.

A Kozák Danutával felálló női kajaknégyes a riói olimpián sem talált legyőzőre

5. KALANDOS – AMIKOR AZ ŐRÜLET VOLT AZ ÚR

2016.06.26., Moszkva (Oroszország), kajak-kenu Európa-bajnokság, női K1-500m, 1. hely

Hú, hát ilyenből akadt sok... Volt, hogy éjjel várattak minket sokáig egy reptéren, vagy persze borzalmas időjárási körülmények is előfordultak, amikor olyan szél volt, hogy az ember inkább próbálta buliként felfogni és így levenni a terhet magáról, mert a görcsösség még nehezebbé teszi a hajó irányítását, miután amúgy is össze-vissza dobálják a hullámok. De amit kiemelnék, az ez a moszkvai verseny. A rajtnál elromlott a hangszóró, úgyhogy onnantól kezdve, hogy beálltunk a rajthoz, nem hallottunk semmit a rajtbírótól, egyszerűen csak lement a rajtgép. Erre a fél mezőny elindult, a másik fele viszont nem. Én az elindult felében voltam, de aztán hallottam az edzőket meg a szövetségi kapitányt, akik a furcsa rajtot látva elkezdtek mindenféle „állj" jellegű dolgokat kiabálni. Letettem a lapátot – de aztán végül nem fújták vissza a rajtot, úgyhogy az egyik lányt így két-három hajónyira elengedtem a megállásommal. Nem is értem egyébként, miért nem kezdtük újra az egész futamot, hiszen volt, aki ki sem mozdult a rajtból. Viszont végül sikerült valahogy nyerni – ebből a több hajónyi hátrányból zárkóztam vissza az élre, vért izzadva persze.

Dyntell
Software

FEJLESSZE INFORMATIKAI RENDSZERÉT

GINOP 3.2.2. PÁLYÁZATTAL!

- ☑ Vállalatirányítási rendszer (ERP) kialakításához vagy bővítéséhez kapcsolódó komplex infokommunikációs és mobilfejlesztések támogatása
- ☑ Akár 24 M Ft vissza nem térítendő támogatás is igényelhető
- ☑ 10% saját forrással is megvalósítható
- ☑ Superbrands díjas ERP rendszer

www.dyntell.com info@dyntell.com +36 (70) 635-8765

ESÉLYT KAPTAK ÉS ÉLTEK VELE

HAT MAGYAR, AKIKBEN TÖBBET LÁTUNK A 2021-ES OLIMPIA ÉVÉBEN, MINT 2020-BAN TETTÜK VOLNA

Naphosszat lehetne sorolni a veszteségeket, amelyeket 2020-ban a koronavírus-járvány okozott a világban, beleértve a sportot is. Ami azonban az egyik oldalon kár, az a másik oldalon esélyt is jelenthet, hiszen, mint tudjuk, nincs fény árnyék nélkül – és fordítva. Azzal például, hogy a tokiói olimpiát 2020-ról 2021-re halasztották, több olyan magyar sportoló is az esélyesek táborába lépett, akik tavaly még nem tartottak ezen a szinten. Bemutatjuk azokat, akik 2020-ban olyat mutattak, ami alapján idén már szép eredményeket érhetnek el Tokióban.

Szerző: bogath
Fotók: Profimedia-Red Dot, Róth Tamás, Vanik Zoltán, PS-archív

VALTER ATTILA

Legutóbb a 2012-es londoni olimpián szerepelt magyar az országúti kerékpárosok mezőnyében, ahol Lovassy Krisztián állt rajthoz, de idén újra lesz kiért szorítanunk ebben a sportágban is a tokiói játékokon. Valter Attila volt talán a teljes magyar sportélet legnagyobb berobbanója 2020-ban. Szeptemberben megnyerte a Tour de Hongrie-t, amivel 15 év után lett az első hazai győztese a magyar körversenynek, majd elindult a Giro d'Italián, azaz Bodrogi László 2007-es Vueltán való szereplése óta az első magyar indulója lett a nagy háromhetes körversenyeknek. És Valter nemcsak egyszerűen letekerte a híres olasz viadalt, hanem az összetett 27. helyén végzett, ráadásul az egyik legkeményebb hegyi szakaszon kilencedikként ért be a célba, megelőzve többek közt a világsztár Vincenzo Nibalit is. A 22 éves bringás tavaly megérkezett a kerékpárosmezőny közvetlen elitjébe. Egy éve ilyenkor még csak sejtettük, hogy ketyeg benne a bomba, de ma már tudjuk, hogy robbanni is képes. Esetében az egy év halasztás sokat érhet az olimpián.

KÓS HUBERT

„Hogy mikor fogtok mosolyogni látni egy verseny után? Majd, ha világcsúcsot úszom" – jelentette ki Kós Hubert, miután novemberben 200 vegyesen megszerezte az aranyérmet a magyar országos bajnokságon. Ezzel legyőzte a számtól visszalépett klasszist, Cseh Lászlót is, ami az őrségváltást is szimbolizálhatta a magyar úszósportban. Cseh másfél évtizeden keresztül volt állócsillag vegyesúszásban, de a 2021-es olimpia már valószínűleg nem róla, hanem a 17 éves Kós Hubertről szól majd, aki vegetáriánus, 194 centi magas és Michael Phelpshez hasonlóan „óriási lábon él", 47-es a cipőmérete. Ha ilyen ütemben fejlődik tovább az Újpest tehetsége, aki az utánpótlás-versenyeket már kinőtte, akkor Tokióban ő lehet az egyik meglepetésemberünk. „Nekem tagadhatatlanul jól jött, hogy az olimpiát elhalasztották, mert időt kaptam arra, hogy még gyorsabb és erősebb lehessek. Ezzel az eséllyel szeretnék idén a lehető legjobban élni" – fogalmazott Kós.

SZABÓ SZEBASZTIÁN

Még 2017-ből van egy Európa-bajnoki bronzérme a zentai születésű úszónak, de azt egyrészt 50 pillangón szerezte, amely nem olimpiai szám, másrészt akkor még szerb színekben úszott, harmadrészt azóta nem tudott dobogóra állni világversenyen. Amióta azonban Magyarországra költözött és Győrben készül a korábban vízilabdázónak indult sportoló, lendületesen fejlődik Petrov Iván csapatában. A 2019-es világbajnokságon már látszott ennek az eredménye, hiszen ötödik lett szintén 50 pillangón, tavaly pedig tovább közelített a nemzetközi élmezőnyhöz. 2020-ban úszásban a budapesti Nemzetközi Úszóliga volt a legkomolyabb verseny, mivel a vírus miatt minden más elmaradt, és azon Szabó szerepelt a legjobban a magyarok közül, 50 pillangón 11 századra megközelítette a világcsúcsot. Az örökranglistán a harmadik helyre jött fel a 21,86 másodperces idejével, ráadásul az egyik futamban legyőzte az amerikaiak szupersztárját, Caeleb Dresselt. Ez kiváló alapot jelent a tokiói olimpia előtt, amelyen benne van a meglepetésérem az úszásában.

LÉVAI ZOLTÁN

„A tokiói olimpián a dobogó legfelső fokára szeretnék állni!" – a határozott kijelentést még 2018-ban tette Lévai Zoltán, aki akkor már junior és U23-as Európa-bajnok volt, plusz általánosságban azt tartották róla, hogy ő az új csillag a magyar kötöttfogású birkózás egén. Bár akkor sokan azt várták tőle, hogy felnőtt világversenyen is érmeket szerezzen, a 2019-es világbajnokság nem sült el jól neki, már a második meccsén kiesett. Tavaly azonban bebizonyította, hogy a felnőttek közt is nagy dolgokra képes. Birkózásban korán, még a járvány kitörése előtt, februárban hozták tető alá a római Európa-bajnokságot, amelyen a 24 éves sportoló az első felnőtt kontinensbajnokságán ezüstérmes lett. Ezután decemberben került volna sor a belgrádi vb-re, amelyből végül „csak" világkupa lett a vírus miatt, de Lévait ez nem zavarta, azon is második lett. Ilyen eredmények után pedig már nem is tűnik olyan távolinak a tokiói olimpiára kitűzött cél.

KOZÁK LUCA

Atlétikában több más sportághoz hasonlóan nem tudtak idén világ- vagy Európa-bajnokságot rendezni, csak nemzetközi versenyeket. Augusztusban éppen ezért a székesfehérvári Gyulai István Memorial Atlétikai Magyar Nagydíj jelentősége is megnőtt, amelyen a női 100 méter gáton ezüstérmes Kozák Luca a 12,71 másodperces magyar csúcsával Siska Xénia 1984-es, 12,76-os rekordját döntötte meg. Ráadásul a nagyszerű eredménnyel nemcsak a Gyulai Memorialon zárt a második helyen a holland Nadine Visser (12,68) mögött, hanem a 2020-as világranglistán is! Ez az idei olimpián is döntős reményekre jogosítja fel a debreceniek 24 éves gátfutóját, akit nem meglepő módon 2020-ban az év atlétájának választottak meg Magyarországon. „Már tényleg merek nagyobbakat álmodni, ki merem mondani, hogy Tokióban igenis a döntőbe jutásért akarok küzdeni" – árulta el Kozák, aki a 2015-ös junior-világbajnokságon ezüstérmes volt, két évvel később az U23-as Európa-bajnokságon pedig harmadik lett.

KOVÁCS ZSÓFIA

Talán a kelleténél gyakrabban dobálózunk a kifejezéssel, de ebben az esetben feltétlenül igaz: Kovács Zsófia magyar sporttörténelmet írt 2020-ban. Ő lett az első a hazai női tornasportban, aki kétszeres Európa-bajnoknak mondhatja magát, miután decemberben a törökországi, mersini Eb-n ugrásban és felemáskorláton is győzött. Meg kell jegyeznünk, hogy ezen a kontinensbajnokságon tartalékos volt a mezőny – a legjobbak közül az oroszok, a franciák, az olaszok és a hollandok sem indultak a járvány miatt –, de a húszéves Kovács idén jó eséllyel a legutóbb hiányzó klasszisokkal is felveheti a versenyt. „Tudom, hogy a helyén kell kezelni ezt a csonka Eb-t, de akkor is nagyon boldog vagyok! Ez a két arany hatalmas lendületet ad nekem a további munkához az olimpiára is" – újságolta a dunaújvárosi tornász, aki a 2019-es világbajnokságon az összetett 30. helyén végzett, és akkor azzal szerzett olimpiai kvótát. A tavalyi eredményei láttán Tokióban ennél előbbre várhatjuk.

Elbert Gábor: Amiről még nem meséltem...

BESZÉLGETÉS BALZSAY KÁROLY PROFI ÖKÖLVÍVÓ-VILÁGBAJNOKKAL

A Pesti Magyar Színház „Amiről még nem meséltem...” című sorozatában Elbert Gábor beszélget élsportolókkal. A nagy sikerrel zajló széria egyik kézzel fogható terméke ez a kötet.

„Hívtunk egy taxit. Beültünk. Elkezdtünk beszélgetni a sofőrrel, hogy mit csinálunk itt, stb. Kiderült, hogy bokszmeccs, és hogy magyarok vagyunk. Hú, magyarok, hát ő ismer két magyart. Kérdeztük, hogy kit. Azt mondja: PUSKÁS, BEDÁK. Na, akkor sírva fakadtunk a röhögéstől!”

Ilyen hangulatban emlékezik vissza Balzsay Károly karrierjének állomásaira, majd nagyot fordul vele az élet. „Ez egy háromhetes, kórházi hematológiai osztályon való bent fekvés volt. Három hét bent, kettő vagy három hét itthon. Pont úgy jött ki, hogy ha a három hét letelik, akkor karácsonykor otthon lehetek. Meg talán szilveszterkor is. Január elején meg folytatom tovább. Igen ám, de elkaptam bent valami influenzás sztorit. Ez azzal járt, hogy még plusz tíz napot itt bent kellett lennem. Mondtam a dokinak, hogy „Ne hülyéskedjen már! Nem erről volt szó! Várnak a gyerekek!” „Tíz napig” – azt mondja. „Miért, hát hova akar menni?” Mondom: „Hát hova? Haza a családhoz!”. Azt mondja: „Na, most figyeljen jól ide! Inkább most tíz napig itt marad, mint hogy utána ne lássa őket soha többet”. A kötet megrendelhető: sportropskft@gmail.com

Kiss Gergő – Életem a játék

Kiss Gergő többször is beírta magát a sporttörténelembe: háromszoros olimpiai bajnok, világbajnok, Európa-bajnok, Világliga- és Euroliga-győztes. Önéletrajza végigköveti élete főbb állomásait, és bemutatja a magyar vízilabdázás egyik legmeghatározóbb korszakát. Miben különbözött a „vizes Dream Team” a korábbi időszak nemzeti válogatottjaitól? Mit jelent egy sportolónak egy győzelem vagy egy vereség? Mihez kezd egy élsportoló a pályafutása végén? Hogyan lehet összeegyeztetni több síkját az életünknek? A könyvben Kiss Gergely mellett megszólal többek közt Kásás Tamás, Benedek Tibor, Fodor Rajmund, Gergely István, Kemény Dénes, Carlo Silipo, Tony Azevedo, Fejes Tamás (Tankcsapda), Für Anikó, Gesztesi Károly és Simon Kornél is.

CoomportiX
Our expertise, your success

Coomportix Kft.
www.coomportix.hu
info@coomportix.hu
+3630/7142434

ÉLCELŐDÉSEK, VICCELŐDÉSEK, HÜLYESÉGEK MINDEN MENNYISÉGBEN

Hónapról hónapra összegyűjtjük a sportvilág legjobb dumáit

„Volt három szám: 2, 5, 17. Egyik sem tetszett, de az egyik jó barátom, amikor eligazolt a Salzburgtól, akkor a 17-es mezt választotta az új csapatában, ezért esett a döntésem erre a számra."

Így indokolta Szoboszlai Dominik, hogy miért 17-esben láthatjuk őt az RB Leipzig játékosaként. A német klub januártól szerződtette a magyar válogatott középpályását 20 millió euróért a Salzburgtól, amelyben a 14-es volt a mezszáma, ez azonban Lipcsében már foglalt volt, az amerikai Tyler Adams viseli. Húszéves kora ellenére Szoboszlai nemcsak ahhoz ért kiválóan, hogyan rúgja meg a labdát, hanem ahhoz is, hogyan kell sztorit gyártani az újságíróknak. Egy egyszerű kérdésre adott szellemes válasszal ugyanis elérte, hogy megint legyen miért beszélni róla. Ez ráadásul egy kedves történet, hiszen a 17-est, akiről beszélt, Dortmundban kell keresnünk, és Erling Haalandnak hívják. A norvég csatár tavaly januárban szerződött Németországba, és azóta a Bundesliga egyik legnagyobb sztárja. Bízzunk benne, hogy Szoboszlainak hasonlóan bejön a 17-es dressz az RB Leipzigben!

Szerző: bogath
Fotók: Profimedia-Red Dot

„Bezzeg eddig nem lőtt gólokat a gazember! Most, hogy visszatértem, egyből kettőt is szerzett."

Nehéz eldönteni, hogy méltatlankodott vagy viccelődött Diego Costa. Az Atlético Madrid csatára szinte egész ősszel sérülésekkel bajlódott, és emiatt alig lépett pályára néhány mérkőzésen az idényben. Nem sokkal karácsony előtt az Elche elleni bajnokin tért vissza, amelyen az Atlético Luis Suárez duplájával vezetett 2-0-ra. Az uruguayi támadó Costa legnagyobb riválisa a csapatban, de nem nagyon tudta kihasználni az őszt, amikor nem kellett harcolniuk egymással a kezdőbe kerülésért, november eleje óta az első góljait szerezte a Barcelonától igazolt játékos. Costa emiatt bosszankodott, és úgy „felhúzta" magát, hogy miután az utolsó húsz percre becserélték az Elche ellen, ő is lőtt egy gólt Suárez két találata mellé. El tudjuk képzelni, ahogy Diego Simeone edző meg röhögött a bajsza alatt, ahogy a két rutinos csatát egymást húzza. Neki és az Atléticónak ez a lehető legjobb.

„Hogy miért nem Hansi Flick lett a legjobb edző? Végül is csak a Bajnokok Ligáját, a Bundesligát, a kupájukat, az európai és a német szuperkupát nyerte meg. Ez csak öt. Nagyon sajnálom szegényt."

Szarkazmusból jelesre vizsgázott José Mourinho, akit arról kérdeztek, szerinte miért Jürgen Klopp lett 2020 legjobb edzője a Nemzetközi Labdarúgó-szövetség (FIFA) szavazásán. A kétszeres BL-győztes portugál mester arra utalt zseniálisan, amit sokan nem értettek: a Bayern Münchennel tavaly mindent megnyert Hans-Dieter Flick hogyan maradhatott alul a „mindössze" angol bajnok Klopp-pal szemben? Oké, a Liverpoollal megnyerni a Premier Legaue-et sem volt éppen kis tett, mondhatni, történelmi jelentőségű volt, hiszen a vörösök előtte 1990-ben lettek legutóbb bajnokok, amikor még nem is így hívták az elsőosztályt. Ugyanakkor Flick Bayernje verhetetlen volt 2020-ban, és nemcsak a Bundesligában, hanem azon kívül is. Persze Mourinho vitriolos kritikájában nyilván az is benne van, hogy ő éppen a Tottenham menedzsere, arrafelé meg éppenséggel nem szeretik annyira a Liverpoolt.

„Thierry Henry egyszer áthívott magához Arsenal-meccset nézni, bekapcsolta a tévét, meglátta, hogy Granit Xhaka a csapatkapitány, és rögtön ki is kapcsolta. Azt mondta: nem tudom a csapatomat nézni, ha Xhaka vezeti..."

Patrice Evra mesélte el ezt a történetet, aki a Manchester United védőjeként sok borsot tört az Arsenal-drukkerek orra alá, de a francia válogatottból jó kapcsolatot ápol Thierry Henryval. Az emberrel, akinek életében szobrot emeltek az Arsenal stadionja előtt. Nem csoda, hiszen Henry a klub történetének gólrekordere 228 találattal. Szóval, ha ő mond valamit az ágyúsok kapcsán, az számít, pláne, ha azt nem is nyilvánosságnak szánta, csak a haverjának otthon, a kanapén ülve egy sör mellett. Mert az őszinte. Nos, nagyon úgy tűnik, hogy Henry elégedetlen azzal a helyzettel, hogy az Arsenal csapatkapitánya Granit Xhaka, a svájci középpályás, aki 2019 októberében, miután egy bajnokin lecserélték, beszólt és mutogatott a saját szurkolóinak, majd a pályáról lefelé menet látványosan a mezét is levette. Igazi vezér, nem?

„Mindössze két sárga lap egy derbin? Elképzelhetetlen. Sosem láttam még ennyi ölelkezést és beszélgetést egy manchesteri derbin. Ha ezekben a csapatokban játszol, nyerj mérkőzéseket és ne barátkozz a pályán!”

Kissé kiakadt Roy Keane, miután Anglia egyik legnagyobb rangadóján barátságos hangulatú 0-0-s döntetlen született – a Manchester United–Manchester City meccsen december közepén. Az biztos, hogy a vörös ördögök legendás ír középpályása idejében az ilyesmi elképzelhetetlen lett volna, vele az is megesett, hogy kis híján már a játékoskijáróban bunyót kezdeményezett a riválisi csapatkapitány, Patrick Vieira ellen. Keane igazi alfahím volt, vagy ha úgy tetszik, tökös legény, aki nem tudta a fülén is táncoltatni a labdát, de sosem kellett a szomszédba mennie egy kis keménységért. Ízlés kérdése, hogy ez a stílus hiányzik-e valakinek az egyre sterilebbé váló modern futballból, de az biztos, hogy abban igaza van, egy derbiből nem hiányozhat a tűz. Manchesterben viszont még csak nem is pislákolt a láng legutóbb.

„Toto Wolff, a Mercedes csapatfőnöke hajnali kettőkor hívott fel. Akkor éppen a fürdőszobában voltam, egy kicsit kellemetlen volt.”

George Russell intim részleteket is elárult arról, hogy mit csinált, amikor megtudta, hogy megkapja élete nagy lehetőségét a Formula–1-ben. Miután kiderült, hogy a hétszeres világbajnok Lewis Hamilton elkapta a koronavírust és emiatt nem indulhat az idei évad utolsó előtti, szahíri futamán, a Mercedes a saját utánpótlás-programja ékkövét, Russellt hívta be a helyére, aki addig a harmatgyenge Williamsben gyűjtötte az F1-es tapasztalatokat. Hála az égnek, a 22 éves brit abba nem ment bele részletesebben, hogy éppen mit csinált a fürdőszobában, amikor éjjel megcsörrent a telefonja a Mercedes csapatfőnökének hívására, de sejthetjük. Még szerencse, hogy reflexből nem azt mondta Toto Wolffnak a felkérésre: sz.rok rá...

DYNTELLBI

Üzleti Intelligencia Rendszer

Megoldás a vezetői döntések támogatására.

- A legtöbb vezetőt nem érdekli az integrált rendszer.
- A legtöbb vezetőnek nem adatokra van szüksége, hanem információkra.
- A legtöbb vezetőnek nincs ideje és türelme egy rendszer előtt a különböző kimutatásokból kiszedni az információt ... látni akarják a LÉNYEGET, AZONNAL!
- A vezetőknek gyors döntésekből áll az életük, és felelőséggel, helyesen csak információk alapján lehet dönteni.

PRÓBÁLJA KI 2 HÓNAPIG INGYEN!

(a jelentések száma az adatbázis számától és típusától függ)

BI

További információk:

www.dyntellbi.hu | info@dyntellbi.hu

+36 (70) 635-8765

Dyntell

M4 SPORT – AZ ÉV SPORTOLÓJA GÁLA

Egy nehéz év legjobbjai, na meg a szívük-lelkük

Kezdjük az elején, vagyis a végén! A 2021-es Év Sportolója Gála záróakkordjaként az egész magyar sportvilág, sőt közvélemény – továbbá olyan világsztárok, mint Nadia Comaneci, Simone Biles vagy Mark Spitz, de még Izrael és persze Magyarország miniszterelnöke is – a legidősebb élő olimpiai bajnokot, az ötszörös aranyérmes Keleti Ágnest ünnepelte, aki a 100. születésnapjára életműdíjat kapott. E sorok szerzője egy évvel ezelőtt találkozott vele személyesen, s csak igazolni tudja, hogy ahol Ágnes megjelenik, ott nem lehet nem rá figyelni. Még a levegő is mosolyog körülötte. Ilyen gálázárás után nem is indulhatott rossz hangulatban a nyertesekkel töltött „sajtómásfélóra”.

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotók: MSÚSZ/Zsigmond László, Tsh Photo Szűcs Attila

Emlékezés a hazai sportélet 2020-ban eltávozott egyéniségeire...

A 100 éves - boldog - életműdíjas: Keleti Ágnes

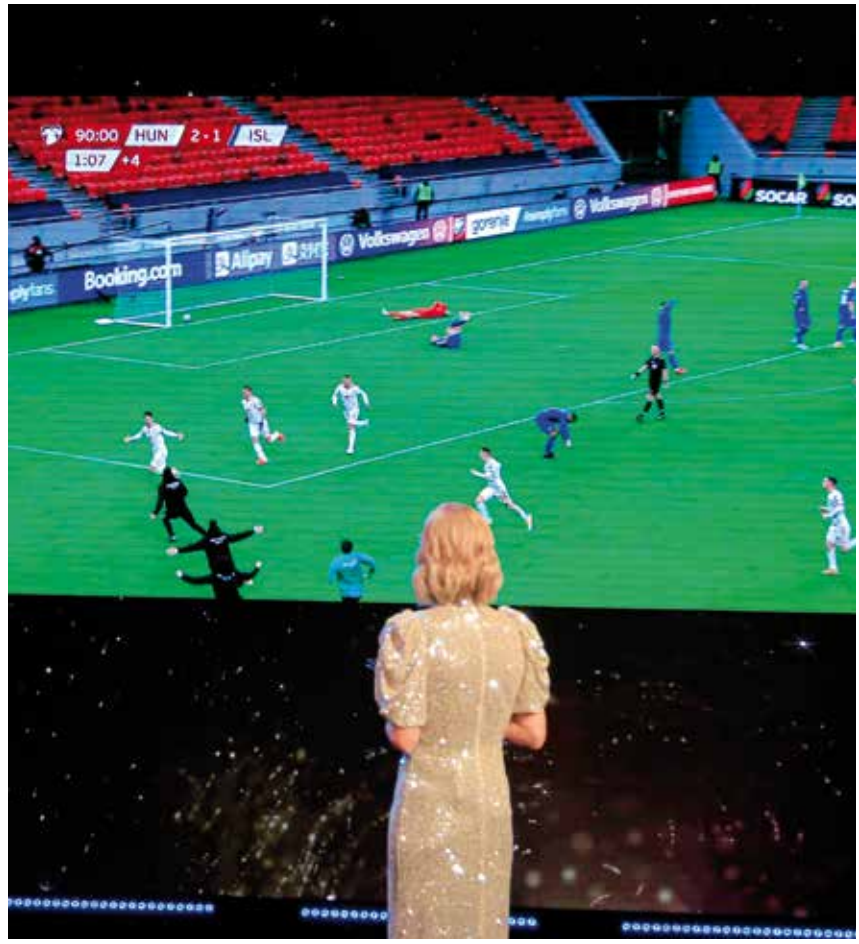
Amely jelen körülmények között természetesen online meeting formájában zajlott, ám bevallom: nem volt még részem olyan online meetingben, amelyen a bejelentkezésemkor mindjárt Marco Rossi üdvözöl. Most már ezt is kipipálhatom. Néhány szót váltva a mesterrel a legjobban az érdekelt, a mostani sikeres válogatottat a kapitány valóban nemcsak a játékosok futballtudása, hanem emberi kvalitása, karaktere alapján is állította-e össze. Mert újságíróként nem lehet nem észrevenni, hogy csupa olyan futballista vált a keret meghatározó tagjává, akik a sajtót is profin kezelik, igen éretten nyilatkoznak. Mindez a Maestro szerint sem a véletlen műve. Szerinte

A futballválogatottat Könyves Norbert képviselte a gálán

összefogással hihetetlen eredmények érhetők el egy csapatsportban, egy összetartó közösséghez pedig minőségi emberek kellenek. Az így kialakult csapatszellem vezetett az őszi sikerekhez, amelyek során a játékosok tették naggyá az edzőt, és nem fordítva. A karakter tehát fontos, de még fontosabb az egymás közti és a kapitány felé tanúsított lojalitás. Rossi hálás a fiúknak, amiért az egymásra hangolódás az ősz elején lényegében három nap alatt megtörtént. Úgy véli, a friss összetételű keret tagjai az adóvevőikkel jól fogták a gondolatait, érzéseit, amihez persze az is kellett, hogy ő mindig őszinte, egyenes volt velük. Ezért válhatott hát 2020-ban ő az Év edzőjévé, a magyar labdarúgó-válogatott pedig az Év csapatává.

Az sem meglepő, hogy az Év férfi sportolója Szoboszlai Dominik lett, aki azzal, hogy egy remekbe

Szoboszlai Dominik gólját nem lehet elégszer visszanézni

Az Év férfi sportolója videós bejelentkezésben köszönte meg az elismerést

szabott, utolsó pillanatos bombával kilőtte csapatunkat az Eb-re, az Év sportpillanatáért járó díjat is – „Zutty, durr, bumm!" – bezsebelte. Menedzserétől, Esterházy Mátyástól, aki a díjátadó utáni kis konferencián Dominiket képviselte, arról érdeklődtem, vajon 2021-ben – immár új klubjában, a Bundesliga-topcsapat Leipzigben – miben kellene pártfogoltjának szakmailag a legtöbbet fejlődnie. Mátyás szerint éppen a fejlődés képességének megtartása vagy továbbfejlesztése lehet az alapvető cél. A következő lépcsőfokra lépve rendkívül fontos év áll Dominik előtt, aki egy fizikálisan – és minden szempontból – teljesen új kihívásokat tartogató bajnokságban kell, hogy bizonyítsa:

MIBŐL MERÍTETT ERŐT...

...élete nagy küzdelmeihez az Év fogyatékos sportolója, Berente Judit szervátültetett sífutó, sílövő?

„Tinédzserként a végstádiumú vesebetegségemre azt mondták, nem érem meg a tizennyolcat. Sokat köszönhetek az önfegyelemnek, hiszen 16 műtét van mögöttem, s betű szerint végigcsináltam mindent, amit előírtak. Megtanultam, hogy fejben sok minden eldől, nem adtam fel, majd a modern orvostudomány révén a túlélésre jó eséllyel kaptam új vesét. Optimista voltam, minden szalmaszálba belekapaszkodtam. Most 56 éves vagyok, addig csinálom, amíg tudom, hiszen fiatalon annyi mindent elveszítettem, hogy óriási motiváció mindezt visszanyerni. Mi, szervátültetettek egymásból is sok erőt merítünk, hiszen az életútjaink egyenként is csodák, melyek mindig továbbvisznek minket."

bőven van még út számára felfelé a képességei kiaknázásában. Ha ez összejön, sikerekkel teli újabb évei következhetnek legalább azon a szinten, amelyre most lépett. A boldogságunk persze akkor lesz teljes, ha a Lipcse 17-ese a válogatott 10-eseként is további örömteli sportpillanatokat szerez majd. Hölggyel nyitottunk, hölggyel illik zárnunk. Az Év női sportolójának Karakas Hedviget választották, aki egyrészt első dzsúdósként érdemelte ki ezt a címet, másrészt – ami még fontosabb – 2020-ban a karrierje során először Európa-bajnok lett. A korábbi bronzérmei után ezzel harmincéves korára „beérett", vagy legalábbis beért – az egyik célba. A másik, egy még előkelőbb a tokiói olimpia lehet számára, erről is kérdeztem: vajon a Japánban végzett többhetes felkészülései előnyt jelenthetnek-e neki a 2021-es játékokon? Nos, Hédi reméli, hogy profitálni fog a „COVID-évet" megelőzően kint töltött összesen mintegy nyolc hónapjából. Egyrészt rengeteg tapasztalatot gyűjtött arról, hogy a szervezete miként áll át az ottani időzónára, mennyi időt igényel a jó forma elérése. A másik hatalmas plusz az a példaértékű hozzáállás és életszemlélet, amely a japán dzsúdósokat – sőt általánosságban a japán sportolókat – jellemzi. Ezt testközelből érezni olyan

Karakas Hedvignek az egyenruha is jól áll

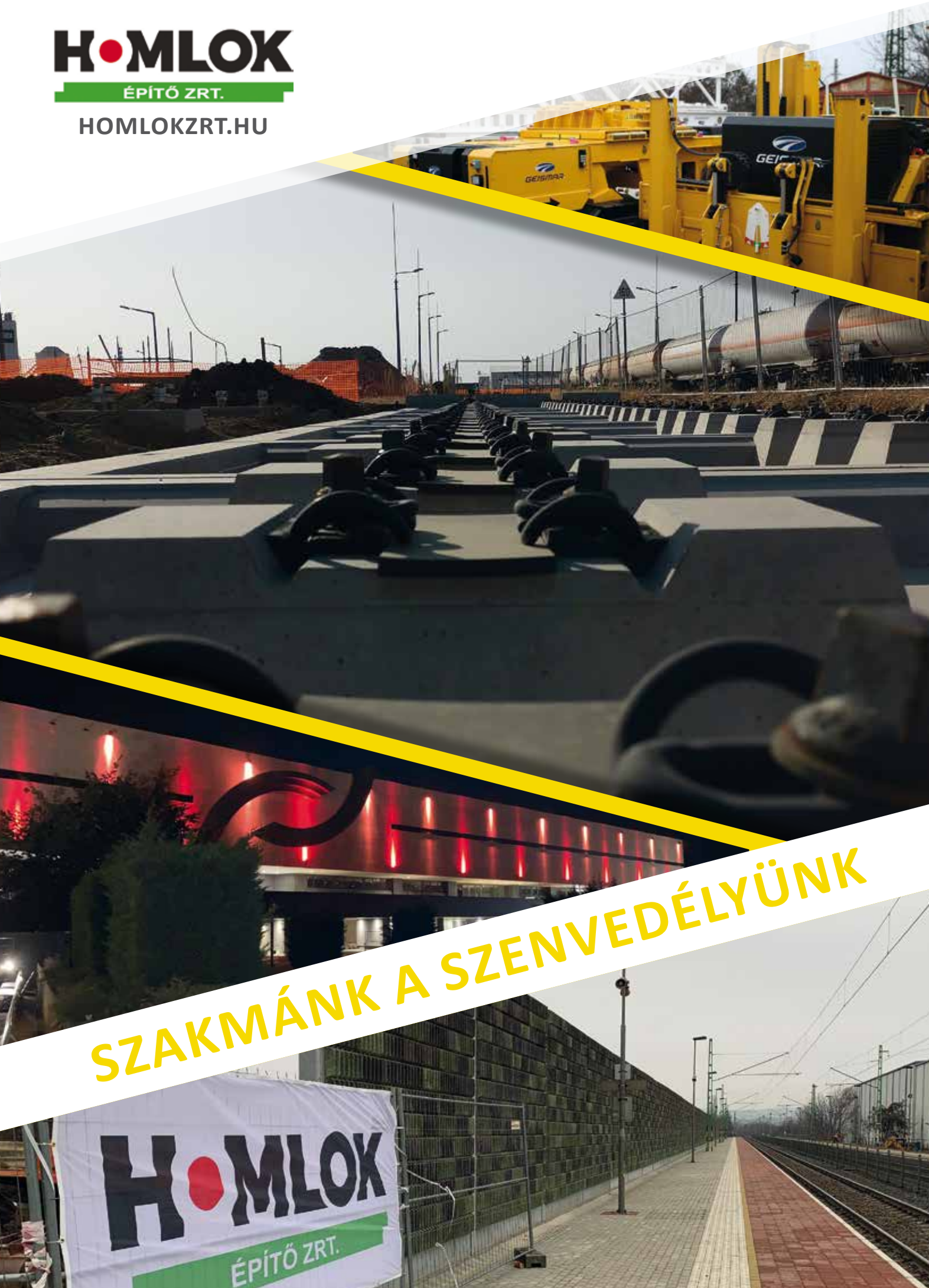
emberekkel körülvéve, akik olimpiára tán sosem fognak eljutni, mégis a lehető legnagyobb alázattal edzenek nap mint nap, inspiráló. Ahogy Hédi számára a Kowalsky meg a Vega Tizenötmillióból egy című dala is, a gálán erre bevonulva vette át a díját. „Szeretem a magyar zenét, és mivel a dal klipjében szerepet kap a Magyar Honvédség, úgy gondoltam, jó választás lesz. Nagyon fontos nekem, hogy nemcsak sportolóként, hanem katonaként is képviselem a hazámat" – mondta Karakas – immár – törzsőrmester kisasszony.
Az online meeting a végéhez közeledett (itt természetesen csak néhány epizódját villantottuk fel). Szóba került még, hogy bár a személyes találkozások idén sajnos elmaradtak, a sportvilág micsoda egyéniségei – Mary Pierce, Carl Lewis, Fabio Capello – fogadták el ezúttal is a meghívást a gálán való virtuális részvételre. A Covid19-vakcina kifejlesztésében döntő érdemeket szerző Karikó Katalin lánya, a kétszeres amerikai olimpiai bajnok Francia Zsuzsanna olyan komolyan vette a díjátadói felkérést, hogy annyiszor kellett újrarögzíteni a köszöntőjét, míg tökéletesen meg nem volt elégedve a magyar kiejtésével. Az egész estében ott volt – egy nehéz év után – a közreműködők szíve-lelke.

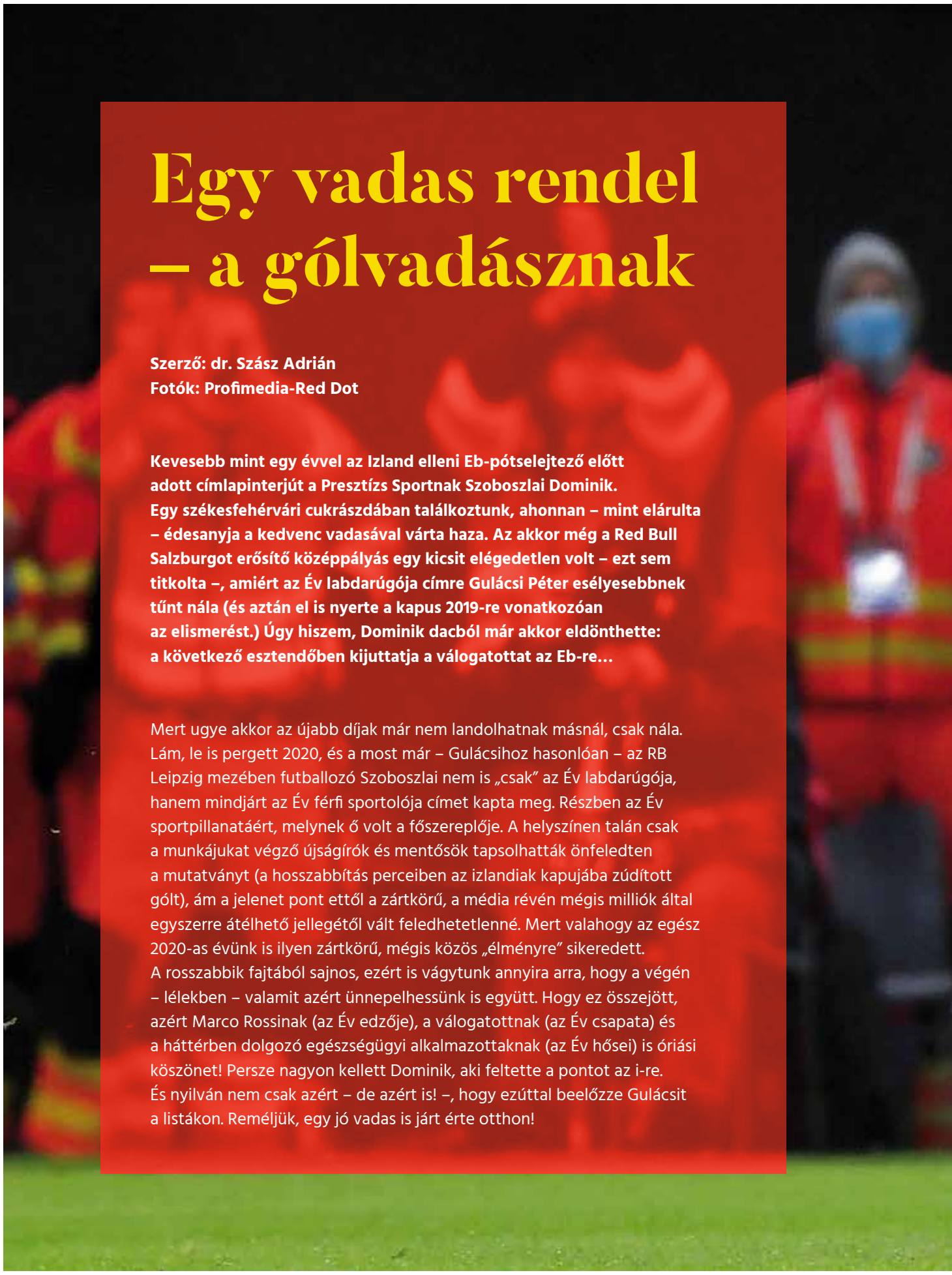
Marco Rossi „találkozása" Fabio Capellóval

HOMLOK
ÉPÍTŐ ZRT.

HOMLOKZRT.HU

SZAKMÁNK A SZENVEDÉLYÜNK

Egy vadas rendel – a gólvadásznak

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotók: Profimedia-Red Dot

Kevesebb mint egy évvel az Izland elleni Eb-pótselejtező előtt adott címlapinterjút a Presztízs Sportnak Szoboszlai Dominik. Egy székesfehérvári cukrászdában találkoztunk, ahonnan – mint elárulta – édesanyja a kedvenc vadasával várta haza. Az akkor még a Red Bull Salzburgot erősítő középpályás egy kicsit elégedetlen volt – ezt sem titkolta –, amiért az Év labdarúgója címre Gulácsi Péter esélyesebbnek tűnt nála (és aztán el is nyerte a kapus 2019-re vonatkozóan az elismerést.) Úgy hiszem, Dominik dacból már akkor eldönthette: a következő esztendőben kijuttatja a válogatottat az Eb-re…

Mert ugye akkor az újabb díjak már nem landolhatnak másnál, csak nála. Lám, le is pergett 2020, és a most már – Gulácsihoz hasonlóan – az RB Leipzig mezében futballozó Szoboszlai nem is „csak" az Év labdarúgója, hanem mindjárt az Év férfi sportolója címet kapta meg. Részben az Év sportpillanatáért, melynek ő volt a főszereplője. A helyszínen talán csak a munkájukat végző újságírók és mentősök tapsolhatták önfeledten a mutatványt (a hosszabbítás perceiben az izlandiak kapujába zúdított gólt), ám a jelenet pont ettől a zártkörű, a média révén mégis milliók által egyszerre átélhető jellegétől vált feledhetetlenné. Mert valahogy az egész 2020-as évünk is ilyen zártkörű, mégis közös „élményre" sikeredett. A rosszabbik fajtából sajnos, ezért is vágytunk annyira arra, hogy a végén – lélekben – valamit azért ünnepelhessünk is együtt. Hogy ez összejött, azért Marco Rossinak (az Év edzője), a válogatottnak (az Év csapata) és a háttérben dolgozó egészségügyi alkalmazottaknak (az Év hősei) is óriási köszönet! Persze nagyon kellett Dominik, aki feltette a pontot az i-re. És nyilván nem csak azért – de azért is! –, hogy ezúttal beelőzze Gulácsit a listákon. Reméljük, egy jó vadas is járt érte otthon!

PS-FOTÓ

MOVINGLOBE LTD.

GÖRDÜLÉKENY **IPARI MEGOLDÁSOK**

A MOVINGLOBE KFT 2004-ben kezdte meg müködését gépalkatrész kereskedöházként a Közép-Európai piacon. A piaci kereslet szolgáltatásaink bövitését igényelte, ezért mára cégünk teljes körü müszaki-, technikai-, tervezési és gyártási szolgáltatást nyújt ügyfeleinek. A megrendelöi igények teljes körü kielégitéséhez rugalmas és innovatív megoldásokat nyújtunk az ipar bármely területén. Cégünk az általa szolgáltatott valamennyi árucsoportban teljes kínálatot biztosit a termékcsoport piacvezetöivel szorosan együttmüködve. Ez garantálja a legmagasabb minöségi követelményeknek való megfelelést.

Célunk:

Tevékenységünkkel csökkenteni, partnereink karbantartási, gyártási költségeit. Növelni versenyképességüket, hozzájárulva ezen keresztül a gazdasági erösödéséhez, hatékonyságának növeléséhez.

Kereskedelem: segédanyagok és alkatrészek

Hajtástechnikai elemek: ékszíjak, láncok, szállító szalagok

Olaj és kenöanyagok forgalmazása, környezetterhelö szennyezödés, elöirás szerinti eltávolítása

Hegesztés, csiszolás, ragasztás, rögzités, csomagolás

Hidraulikus, pneumatikus csatlakozók, tömlök, pneumatikus munkahengerek

Tömitéstechnikai elemek: zsinörtömitések, O gyürük, profiltömitések

Gépelemek: gépalkatrészek, kompresszorok, mérö-eszközök, elektromos kisgépek, kéziszerszámok

Referenciaként néhány cég:

Volkswagen konszern • AUDI Hungária Motor KFT • Nemak Györ KFT • Motim Timföld és Mükorund Zrt • Becton Dickinson Hungary Kft • Bridgestone • Tatabánya Termelö Kft • BOS Plastics Systems Hungary Bt • Györi Plast Müanyagipari Kft • Busch Hungária KFT

MOVINGLOBE KFT. info@movinglobe.hu
9011 Györ, Sugár út 118. www.movinglobe.hu

MOVINGLOBE LTD.

TARGONCA TRADE

22 év tapasztalatával állunk ügyfeleink rendelkezésére

Szolgáltatásaink

- országos tanácsadói szervízhálózat
- új és használt targonca értékesítés
- hosszú és rövid távú bérlet
- alkatrész kereskedelem
- önjáró emelőállványok kereskedelme

A Targonca Trade Kft a HELI gyár termékeinek kizárólagos magyarországi forgalmazója.
A legegyszerűbb "békától" a 16 tonnás targoncáig minden megtalálható a kínálatában.

- korszerű technika
- kényelmes vezetőtér
- gazdaságos üzemeltetés

Minőség, megbízhatóság, kedvező ár

8400 Ajka, Ipari Park 5704/I
E-mail: targoncatrade@targoncatrade.hu
Tel./fax: 88/210-851

TUDATOS HEDONISTA

A szigorú diétákon és az előre megírt étrendeken túl, felkészülés és verseny örök körforgásában is akad néha lehetősége sportolóinknak azt főzni és olyat enni, ami leginkább a kedvükre való. De vajon ki hogyan él ezzel? Ennek járunk utána.

Szerző: SzitaM
Fotók: PS-archív, Profimedia-Red Dot

Meglátni és megkívánni – a kísértés, mellyel az élet folytonfolyvást próbára teszi az élsportolókat. A csábításnak viszont nem szabad engedniük, amíg versenyben vannak a legnagyobb célokért. Utána viszont alapjaiban íródnak át a szabályok. – Kicsit több, mint egy éve annak, hogy lezártam a profi pályafutásom, azóta pedig kinyílt előttem a világ. Persze az első időszakban még furcsa volt, hogy ha megkívántam egy finom pizzát, egyszerűen rendeltem magamnak, de a jóhoz nem nehéz hozzászokni – idézi fel mosolyogva az élsportból a civil életbe tartó átmenet egyik meghatározó elemét dr. Busa Gabriella háromszoros kick-box világbajnok. Azok a bizonyos hétköznapok azonban számára így a legkevésbé sem szürkültek be. Sőt! Megteltek színekkel. – Hiszek abban, hogy nem csak az ízlelőbimbóinkkal eszünk, ugyanolyan fontos, hogy a szemünk is jóllakjon. Erre tökéletes például az olasz konyha, mely az egyik gyengém, vagy egy wokban sült zöldségekkel „tarkított" kacsamell, mely minden érzékszervet képes kényeztetni.

A LEGNAGYOBB HARC

Bár íz és látvány együtt az igazi, volt idő, amikor Gabi csak az utóbbira támaszkodhatott.

RECEPT – ÁZSIAI WOKOS TÉSZTA KACSAMELLEL

Hozzávalók 4 személyre

- 1 közepes sárgarépa
- 100 g shiitake gomba
- 50 g shimeji gomba
- 5 szál újhagyma
- 100 g cukorborsó
- 1 db pak choi vagy fél kínai kel
- 600 g pecsenyekacsamell
- 4-5 ek olaj
- 2 ek szezámolaj
- 2 ek frissen reszelt gyömbér
- 5 gerezd fokhagyma
- 1 db citromnád
- ½ db chili paprika
- 100 ml szójaszósz
- 1 ek barna cukor
- 1 ek pirított szezámmag
- 500 g ázsiai tojásos tészta
- thai bazsalikom vagy koriander a tálaláshoz

Elkészítés

1. A sárgarépát karikára, az újhagymát és a cukorborsót falatnyi darabokra, a shiitake gombát félbe, a pak choit pedig durvára vágjuk. A shimeji gombákat szálakra szedjük, a kacsamellet pedig fél cm vastag csíkokra szeleteljük.
2. A wokban jól felforrósítunk 1 evőkanál olajat. Rádobjuk a szeletelt kacsamellet, és magas lángon aranybarnára pirítjuk úgy, hogy ne száradjanak ki, a szeletek közepe egy kicsit rózsaszínű maradjon. Tányérra szedjük a húst, és félretesszük.
3. Újabb evőkanálnyi olajat öntünk a wokba, és magas lángon lepirítjuk a sárgarépát, kiszedjük, és ugyanezt tesszük a gombákkal, az újhagymával és a cukorborsóval is. Mindig csak annyi olajat öntünk a wokba, hogy ne legyen száraz.
4. A wokba dobjuk a reszelt gyömbért, a karikára vágott citromnádat, a felszeletelt fokhagymát, valamint a chilit, és magas lángon 2-3 percig kevergetve pirítjuk.
5. Közben kifőzzük a tésztát, leszűrjük és készenlétben tartjuk.
6. Visszatesszük a wokba a húst és a zöldségeket is, hozzáadjuk a durvára vágott pak choit, meglocsoljuk szójaszósszal, megszórjuk a barnacukorral. Addig pirítjuk, amíg a cukor feloldódik, a levelek összeesnek, a szósz besűrűsödik. Beledobjuk a kifőtt tésztát, és gyorsan átforgatjuk. Tálaláskor pár csepp szezámolajat locsolunk rá, megszórjuk a pirított szezámmaggal és durvára vágott zöldfűszerrel.

Súlycsoportos sportágról lévén szó az egyik legnagyobb harcát a mérleggel vívta hosszú-hosszú éveken keresztül. Ahogy ő fogalmaz: visszatekintve olyan, mintha egész eddigi élete a fogyasztásról szólt volna. Ebből is pályafutása utolsó három esztendeje volt a legkeményebb, amikor egy-egy verseny előtt 6-8 kg-ot kellett lefaragnia. – Soha nem kínoztam azzal a testem, hogy ezt néhány nap alatt dobjam le, inkább „beosztottam" 6-7 hétre. Ez persze azzal járt, hogy ilyenkor közel két hónapig erős diétán voltam, ami testileg-lelkileg komolyan próbára tett.
Amíg a szervezete hozzá nem szokott a csökkentett kalóriabevitelhez, nehezebben bírta az edzéseket, ráadásul az édesszájú énje is nagyon keveset kapott. De mindazok dacára,

hogy egyenesen imád jókat enni, a legmélyebb pontokon sem volt opció számára, hogy egy hamburgerrel orvosolja a helyzetet. Az agya átkapcsolt profi üzemmódra, és a cél is tiszta volt előtte: világbajnok akart lenni. – Azért volt egy kis mentsváram ezekben a szigorú időkben is. Esténként hullafáradtan az ágyba dőlve megnéztem 2-3 főzős videót. Így legalább a szemem megkapta azt, amire vágyott. Az ismerőseim mindig azt mondták erre, hogy csak kínzom magam vele, pedig tökéletes altató-rituálé volt.

TUDATOSABB FOKOZATRA KAPCSOLVA

Ma már ennél sokkal többet engedhet meg magának, a határokat azonban így is igyekszik egészséges szinten tartani. A kick-box mellé jól bevált napindító zabkása például megmaradt, ahogy a hús és a zöldségek túlsúlya is az étrendjében. A gyerekfejjel még félretolt brokkoli vagy karfiol például új esélyt kapott Gabi tányérján, míg délutánonként már gyümölccsel is beéri édesség helyett. – Heti két-három alkalommal azért néhány kocka csoki belefér, ahogy nyáron a fagyinak sem bírok ellenállni – árnyalja egy hajszállal az amúgy példaértékűnek tetsző összképet, melyet ráadásul saját maga épített fel. Aktív évei alatt autodidakta módon ismerkedett meg a táplálkozástudománnyal, és a saját testén tapasztalva tanulta meg, mi hogyan működik. Az így felszedett tudását pedig mielőbb szeretné szervezett keretek között elmélyíteni. – Az egyesületünkben nap mint nap tapasztalom, mennyi tévhit kering az egészséges táplálkozás körül, ahogy azt is, hogy alig akad olyan gyerek, akinek ne lenne

problémája a testsúlyával. Azért is szeretnék szakemberektől tanulni erről, hogy ezeknek a fiataloknak is merjek és tudjak segíteni.

HÁRMAN PÁRBAN

Addig pedig gyakorlóterepnek marad háromfős háztartásuk, benne párjával, az egykori kick-boxos, sokszoros vb- és Eb-győztes Jároszkievicz Krisztiánnal, valamint a francia bulldoggal, Masnival. Bár nem régóta élnek így hárman egy fedél alatt, a szabályok és a rendszer – az élsport eszméjéhez hűen – máris megszilárdulni látszik. Ennek egyik alappillére, hogy a négylábú kedvenc nem kap az ő tányérjukról. – Kár lenne tagadni, nagyon elkényeztettük ezt a kutyát, és a jó dolgával tisztában is van. Ebből az egyből viszont nem engedünk, bármilyen könyörgő tekintettel néz is ránk az asztal lába mellett ülve. Emellett Gabi a konyhafőnök otthon, és szívesen is vállalja magára ezt a szerepet. Főzős műsorokból és közösségi oldalakról gyűjti lelkesen az inspirációt ehhez, majd egyre nagyobb magabiztossággal rugaszkodik el a receptekben leírtaktól. – De nemcsak az elkészítés módját szeretem ellesni ilyenkor, hanem a tálalás miként-jét is. Éppen ezért szereztem már be például változatos formájú és mélységű tányérokat, hogy a különböző fogásokat minél szebben tudjam felszolgálni. Ahogy már mondtam: a szemnek is jól kell laknia.

Anno 1998

Proventus Trade Kft.

www.proventustrade.hu

Levelezési cím: 2943 Bábolna, Pf. 50.
Telefon: +36-34/568-078, fax: +36-34/568-079.
E-mail: info@proventustrade.hu

Párizs 2024 új sportágai

VÁROSI LEGENDÁKBÓL OLIMPIAI LEGENDÁK?

A 2024-es párizsi olimpián breaktáncosoknak, falmászóknak, szörfösöknek és gördeszkásoknak is szurkolhatunk majd a Nemzetközi Olimpiai Bizottság decemberi, lausanne-i döntése értelmében. A négy sportág felvételét az ötkarikás játékok programjába egyhangúan támogatta a testület, így már biztos, hogy a 2021-re halasztott tokiói olimpián is felbukkanó falmászás, szörf és gördeszka kedvelői mellett három évvel később az akrobatikus tánc szerelmesei is izgulhatnak kedvenceikért.

Szerző: dr. Szász Adrián
Fotók: Profimedia-Red Dot

A franciák háromszoros olimpiai bajnok szlalomkajakosa, Tony Estanguet, aki egyben a párizsi olimpia szervezőbizottságának az elnöke is, azt nyilatkozta, hogy az új sportágak révén az olimpia egy kicsit urbánusabbá, sőt művészibbé válik. „Örülök, hogy a NOB elfogadta a javaslatunkat, hiszen szervezőkként az is a feladatunk, hogy az olimpia programját olyan friss sportágakkal gazdagítsuk, melyek révén új közönséget érhetünk el, s különösen az ifjúságot mozgatjuk meg" – jelentette ki.
A decemberi volt az utolsó olyan szavazás, amely új sportágak felvételéről szólt a 2024-es játékokra, melynek megtartásakor a koronavírus-járvány reményeink szerint már rémálomszerű emlék lesz csupán, így a régi és új szurkolók sokasága teljes nyugalommal utazhat majd a francia fővárosba. Az biztos, hogy a friss versenyszámok változatosabbá, s még látványosabbá teszik a programkínálatot, jó eséllyel olyan társadalmi rétegek vagy épp szubkultúrák érdeklődését is felkeltve az olimpia iránt, melyek tagjai eddig kevesebb figyelmet szenteltek neki.
A breaktánc nyilván teljesen más karaktereket is elér, mint a klasszikus,

Thomas Bach NOB-elnök érvel a döntés mellett

régóta műsoron lévő ötkarikás sportágak, például a birkózás vagy a vízilabda, ezeknek az akrobatáknak a fellépése már a 2018-as Buenos Aires-i ifjúsági olimpián is nagy sikert aratott. Akár olyan ifjú sztárok nevét is megismerheti nemcsak a táncosvilág, hanem a sportvilág is, mint a japán B-lány Ramu Kawai alias Ram, vagy az orosz B-fiú Szergej Csernyisev alias Bumblebee (Dongó). Izgalmas lesz, az biztos!
A falmászás, a szörf és a gördeszka már idén Tokióban elnyerheti a szimpátiánkat, amennyiben még nem élvezi. Ezek is a városias kultúrát, életérzést hivatottak becsempészni az olimpia hagyományos feelingjébe. A falmászás mindkét nem köreiben hódít manapság, a deszkások pedig valóban a terek „ördögei" (vagy épp angyalai) már jó ideje, noha szörfözni csak a szerencsésebb városokban lehet. De azért nemcsak mondjuk Kaliforniában, hanem akár Balatonfüreden is, szóval tőlünk, magyaroktól sem áll távol egyik friss olimpiai menüpont sem. Mind virtuóz technikát igényel, s a természethez vagy épp az épített környezetünkhöz való kapcsolódásunkat segíti, azaz testet és lelket is fejleszt.
A kép úgy teljes, ha megjegyezzük, hogy sokan kritizálták a NOB döntését, de talán az a helyes hozzáállás, ha az újításokat nem a tradíciók ellenében, hanem azok mellett értelmezzük, értékeljük. Végül is a mai generáció többsége két csoportra osztható: amelyik már próbálta a fenti sportágak valamelyikét, és amelyik irigykedik azokra, akik már próbálták. Az olimpián talán mindkét csoport tagjai bele fognak nézni ezekbe a versenyekbe, s akkor hátha más sportágak előtt is ott ragadnak...

A szörfözés minden értelemben szemet gyönyörködtető sportág

Breaktáncos egy ukrajnai hiphopfesztiválon - kirúgta maga alól a földet

Ő pedig „kigörgette” maga alól a földet…

Fél lábbal a levegőben, két kézzel a győzelemért kapaszkodva

Az oroszok falmászásban is erősek - ezt a 2020-as moszkvai Európa-bajnokságon is bizonyították

Jean Pantaleo, a marseille-i Red Bull Bowl Rippers 2020 gördeszkaverseny győztese

AGROTATA Kft.

- Növényvédő szer, műtrágya, vetőmag, termény nagykereskedelme
- Mezőgazdasági Integráció
- Termeltetés finanaszírozás
- Szaktanácsadás

agro Tata Kft.

ELÉRHETŐSÉG:

Telefon:
00-36-309326734

E-mail:
agrotata1@t-online.hu

matech innovatív

MATECH INNOVATÍV IPARI FEJLESZTÉSI KFT.

- ÉPÜLETGÉPÉSZET
- MECHANIKUS-ÁLTALÁNOS GÉPÉSZET
- GÉPGYÁRTÁS
- FORGÁCSOLÁS
- LAKATOSIPARI MUNKÁK
- VILLANYSZERELÉS

A MEGRENDELŐINK ELÉGEDETTSÉGE A MI SIKERÜNK!

NÉHÁNY REFERENCIA A TELJESSÉG IGÉNYENÉLKÜL:

AUDI MOTOR HUNGÁRIA KFT. | LEAR KFT | DANA HUNGARY KFT | BRIDGESTONE KFT | KACO HUNGARY KFT | BOS BT. | BUSCH HUNGÁRIA KFT. | BECTON DICINSON KFT. | DR. OETKER HUNGÁRIA KFT | NEMAK GYŐR KFT. | XOMOX KFT. | PERLOS KFT | NOKIA KFT | FOXCONN KFT. | VW - POZSONY

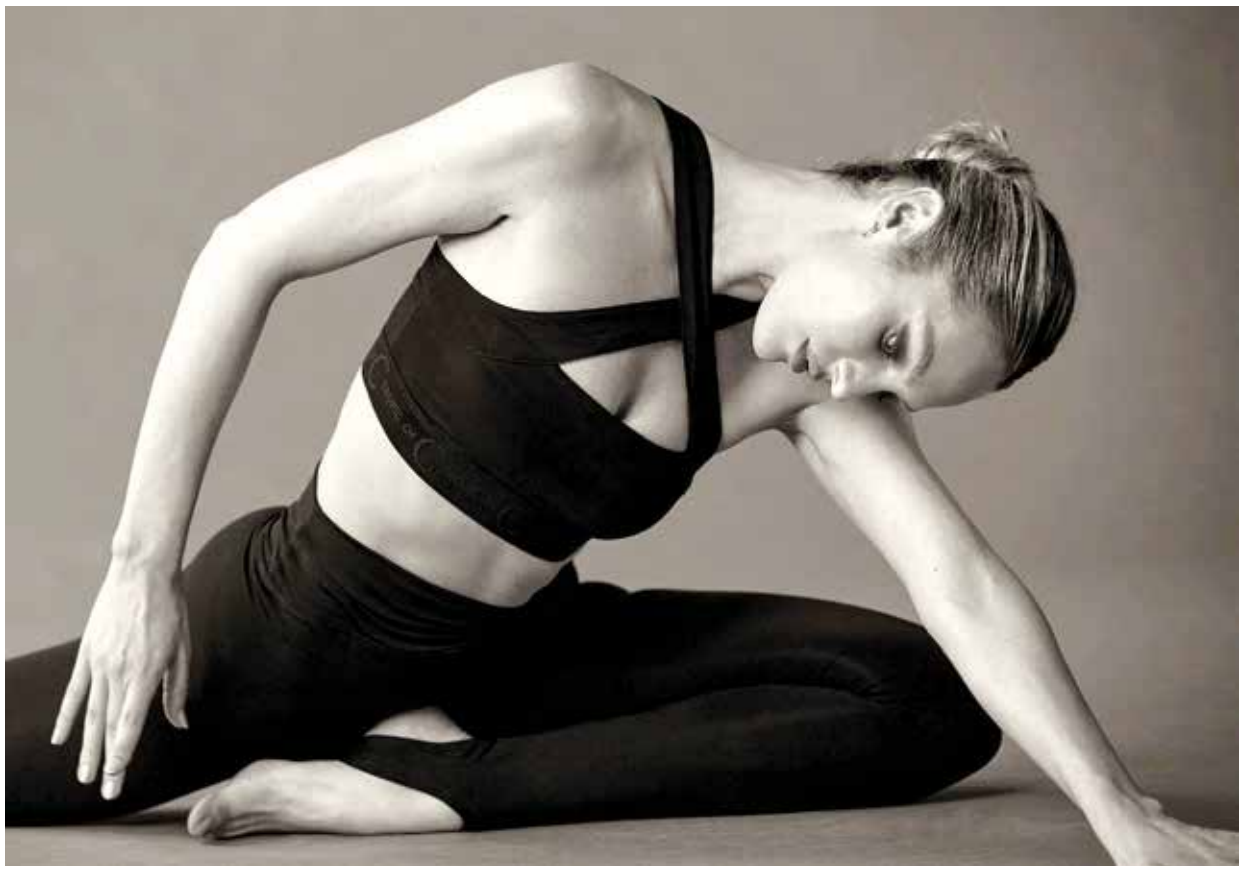
MATECH INNOVATÍV IPARI FEJLESZTÉSI KFT.
H-9027 GYŐR - IPAR PARK ÉGERFA U. 8.
Tel.:+36308603812 info@matechiif.hu www.matechiif.hu

Curves

Fotók: Profimedia-Red Dot

TROPIC OF

GENERAL CLEANING Kft.

HA CÉGÉNEK SZÜKSÉGE VAN TAKARÍTÁSRA, ALKALMI, VAGY AKÁR NAPI RENDSZERESSÉGGEL IS, FORDULJON HOZZÁNK BIZALOMMAL!

FŐBB TEVÉKENYSÉGEINK:

- Irodaházak, ipari területek, gyárak takarítása
- Lakóépületek takarítása
- Különböző szerkezettakarítások
- Nagytakarítások, hulladék elszállítása
- Általános kertészeti-gondnoki feladatok ellátása (fűnyírás, öntözés)

Tel.: +36 20/390-56-78, +36 20/249-08-87
E-mail: generalcleaningkft@gmail.com

Pillangóhatás

MICHELISZ NORBERT TALÁN SOSEM LETT VOLNA AUTÓVERSENYZŐ EGY MARKETINGFOGÁS NÉLKÜL

Régi vagy új öltözőben, iskola előtti hajnali edzéseken, a fővárosban vagy vidéken – mindenki elkezdte valahol azok közül, akik a legjobbak közé értek. Ki hol szerette meg a mozgást, és hol fedezték fel a tehetségét – erről mesélnek magyar élsportolók. Ezúttal a magyar autósport egyetlen világbajnoka, Michelisz Norbert.

Szerző: Bogáth Patrik
Fotók: Profimedia-Red Dot

Egy pillangó egyetlen szárnycsapása a Föld egyik oldalán tornádót idézhet elő a másikon. Sokszor és sokféleképpen idézik a pillangóhatás elméletét. A kevésbé irodalmi megfogalmazás szerint arról van szó, hogy a kezdeti feltételek apró megváltozása gyökeresen eltérítheti egy rendszer hosszú távú működését. Ahhoz, hogy a versenyautót életében először 21 éves korában vezető Michelisz Norbertből a magyar autósport első világbajnoka lett 2019-ben, nagyon kellett egy apró változás.
A pillangó 2002-ben, egy tévéstúdióban lebbentette meg a szárnyát.

AUTÓS ÚJSÁGÍRÓ VAGY SZIMULÁTOR-VILÁGBAJNOK

Húsz évvel ezelőtt érkezett a hír, hogy az RTL Klub nyerte el a Formula–1-es közvetítések hazai jogát 2002-től. Annak az évnek az elején már lázasan készült a csatorna a nagyszabású projektre, amelynek ugyan

kommentátorként a közkedvelt Palik László volt az arca, de mellé friss embereket kerestek. Akkor lett Szujó Zoltánból népszerű száguldó riporter, és akkor ismerte meg az ország Wéber Gábort is. Egy meetingen történt a 2002. márciusi F1-es szezonnyitó előtt, amikor Wéber – akit autós újságíróként hívtak szakértőnek a felvezető műsorba – kitalálta, hogy ne ezt írják a neve alá a képernyőre, hanem azt, hogy szimulátor-világbajnok. Akkoriban még gyerekcipőben járt a most divatját élő e-sport, de az internet térhódításának hajnalán már rendeztek nemzetközi szimulátor-versenyeket, és Wéber 2001-ben az akkori legnehezebb autós játékban, a Grand Prix Legendsben szerzett „világbajnoki címet". Autós újságíróból van jó pár az országban, de szimulátor-világbajnokból csak egy – gondolta Wéber, aki kiváló marketingérzékkel kérte ezt a megnevezést, amellyel fel akarta hívni a figyelmet nemcsak magára, hanem a szimulátorsportra is. A pillangó meglebbentette a szárnyát. A Baranya megyei Himesházán egy Formula–1-rajongó fiú, mint minden versenyhétvégén, leült a tévé elé megnézni a közvetítést. Új arcokat látott, és amikor kiírták Wéber Gábor neve alá, hogy szimulátor-világbajnok, megakadt a szeme a feliraton. Egy apró változás, amely gyökeresen megváltoztatta a jövőt.

KITARTANA A CSAPAT MELLETT, AMELLYEL BAJNOK LETT

Michelisz Norbert 2010-ben teljesítette az első idényét a túraautó-világbajnokságban, és azóta is ebben a mezőnyben versenyez. Rögtön az első szezonjában megszerezte az első futamgyőzelmét, 2017-ben vb-második lett, 2019-ben pedig a Hyundai gyári pilótájaként világbajnoki lett, amellyel magyar sporttörténelmet írt. Címvédőként zaklatott évadja volt tavaly, karrierje legrosszabb évén van túl, egyetlen dobogós helyezést sem ért el. – A csapatnál és a Hyundainál is mindenkin azt látom, hogy rettenetesen zavarja őket 2020 sikertelensége, és nagyon szeretnének javítani idén. Ez nekem is hitet és reményt ad, úgyhogy továbbra is szeretném ott folytatni, ahol mostanáig versenyeztem – tett hűségesküt a Hyundainak Michelisz.

Katarzis 2019-ből, Michelisz a világbajnoki trófeával

A hely, ahol mindig otthon érzi magát

VALÓDI AUTÓBAN IS TUDTA AZT, AMIT A JÁTÉKBAN

– Tizenhat éves voltam, és már játszogattam egy ideje, amikor kiszúrtam ezt a megnevezést Gábor neve alatt. Annyira inspiráló volt látni, hogy ebből a világból el lehet jutni a Formula–1-es

közvetítésekig, hogy elhatároztam, megkeresem, melyik játékban versenyez, és legyőzöm – emlékezett vissza Michelisz Norbert, aki hamar rátalált a Grand Prix Legendsre, amelyhez Wéber írt egy kézikönyvet, ő pedig abból értette meg a beállítások logikáját. Michelisz közben leérettségizett, és egyetemre ment, Pécsett mérnökinformatikusnak tanult. – Tisztán él az emlékezetemben, hogy sokszor az órákat is kihagytam azért, hogy szimulátoron gyakoroljak. Az albérletben, szülői kontroll nélkül elvesztettem a határokat, beszippantott ez a világ – mesélte Michelisz, akinek annyira jó eredményei lettek a Grand Prix Legends-versenyeken, hogy a játék hazai sztárja, Wéber Gábor is felfigyelt arra, ki ez a srác. 2005. szeptember 13-án, egy keddi napon a Hungaroringen tesztnapot tartott a Zengő Motorsport, amelynek az egyik akkori versenyzője Wéber volt, aki beajánlott a csapathoz egy tehetséges szimulátorost, akit az online bajnokságokban ismert meg. Michelisz 21 évesen így vezetett életében először versenyautót. Olyan jól teljesített, hogy a rá következő évben már a magyar Suzuki Swift Kupában versenyzett, amelynek a bajnoka lett, 2007-ben a Renault Clio Kupát is megnyerte, majd

Michelisz Hyundaijal folytatná

Tavaly nem állt dobogón, hiányzik neki az érzés

jött a nemzetközi porond, a SEAT León Európa-kupa győzelem 2009-ben, utána a túraautó-világbajnokság és annak első helye 2019-ben. Michelisz a világ első FIA-bajnoka, aki szimulátorosból lett autóversenyző. Álomkarrier.

AZ AUTÓBAN AZ ALLERGIA ÉS A FÉLELEM IS ELMÚLIK

Titkon persze már gyerekkoráról autóversenyzőnek készült, de anyagi háttérrel nem rendelkezett ehhez, ezért már-már lemondott az álomról. Sőt még az is a tervei között szerepelt, hogy ha nem versenyezhet, akkor is négykerekűn töltse a mindennapjait, ezért Michelisz 19 évesen teherautóra is jogosítványt szerzett. Raliversenyző nagybátyja fertőzte meg ennyire az autók szeretetével.

– Hétéves voltam, amikor épített nekem egy vaskeretes kisautót. Nagyobb volt, mint egy gokart, de kisebb az utcai kocsiknál, méretben valahol a kettő között kell elképzelni. Egy 50 köbcentis Simson motorkerékpár motorját szerelte bele, ez volt az első járművem három pedállal, váltóval. Olyannak tűnt, mint egy igazi autó. Szülői felügyelettel körözhettem vele a falunkban, Himesháza földes útjain 40-50 kilométer per órás sebességgel vertem fel a port – mesélte Michelisz, aki hamarosan a Formula–1 ízére is rákapott. – Ayrton Senna volt az első olyan figura, akire felnéztem. Utána nem volt hasonló. Sajnálom, hogy nem láttam sokat versenyezni, mert az 1994-es idény volt az első, amit elejétől a végéig követtem. Abban az évben az egyetlen futam, amely alatt nem a tévé előtt gubbasztottam, az volt, amelyiken halálos balesetet szenvedett. Épp a nagybátyámat kísértem el ralizni.

Érdekes, hogy Micheliszt sem akkor, sem később nem rémisztette meg az autósport veszélyessége.

– Az autó nekem olyan, mint egy burok; amikor beülök, előtörnek a gyerekkori emlékek, az égett gumi, a fékbetét, a benzingőz illata, amelyek miatt otthon érzem magam. Otthon és biztonságban. Például erősen allergiás vagyok, rengeteget folyik az orrom, de a kocsiban hirtelen elmúlik, ugyanúgy, ahogy a félelem is – árulta el Norbi. Erre született, talán ezért csapta meg a szárnyát az a pillangó is.

SZER-VÍZ-TECH
szivattyútechnika

9028 Győr, Szent Imre u. 177/c
Telefon/fax: +36 (96) 410-005
Email: info@szerviztech.hu
www.szerviztech.hu

FLYGT

KSB PARTNER

Ipari szivattyúk	Házi vízmű – komplett megoldás	Lakossági szivattyúk
		
Szivattyúbérlés	**Szivattyújavítás**	**Alkatrész-forgalmazás**
		

Szivattyú forgalmazás, szivattyú alkatrészek, szivattyújavítás a Szer-Víz-Tech-nél!
KSB szivattyúk, alkatrészek, tartozékok forgalmazását **KSB szakszerviz és márkakereskedőként** végezzük.
Flygt szivattyúk javítása, felújítása, **eredeti alkatrészek felhasználásával,** az ITT-Flygt szerződött partnereként.

Újdonság!
Győri kereskedésünkben **lakossági szivattyúk** vásárlása is lehetséges, elsősorban:
Wilo, Grundos, Abs, Pedrollo, Jung, Lowara és Grindex szivattyúk közül válogathat a kedves vásárló, szolgáltatásaink közé tartozik ugyanezen szivattyú típusok garanciaidőn túli javítása, felújítása kedvező áron rövid határidővel! A javítás idejére csereszivattyút biztosítunk!

SZOLGÁLTATÁSAINK

- Szennyvíz, ipari és zagy szivattyúk javítása.
- KSB és Grindex szivattyúk garanciális, és garanciaidőn túli javítása értékesítése.
- Flygt szivattyúk javítása, felújítása, eredeti alkatrészek felhasználásával, az ITT-Flygt szerződött partnereként.
- Hidrostal, Seepex, ABS, Wilo és egyéb szivattyúk javítását, forgalmazása
- Szennyvíz átemelők, szivattyúgépházak üzemeltetése
- időszakos karbantartások
- Szivattyúforgalmazás, méretezés.
- Szivattyúk bérbeadása: 5-200 m3/óra közötti teljesítményben, robbanómotoros és elektromos kivitelben.
- Szivattyúk gépészeti és villamos beépítése, beüzemelése.
- Alkatrészek, és tartozékok forgalmazása.
- Szennyvízátemelők gépészeti és villamos felújítása.
- Szennyvízátemelő műanyag aknák (házi átemelők) szerelése, telepítése.
- Villanymotor tekercselés, FFD gyártmányú motorok forgalmazása.
- Használt felújított szivattyúk forgalmazása garanciával.

Hét évtized történelmét alapozta meg a SEAT 600

Szerző: Farkas Mátyás
Fotók: SEAT

Az 1950-ben létrehozott SEAT „kerekekre helyezte” Spanyolországot, és széles körben tette elérhetővé a mobilitást. Hetven évvel ezelőtt kezdett izgalmas utazásba a cég – az évtizedek alatt a spanyol márka mélyreható változásokon ment keresztül, és állandó megújulási képességéről tett tanúbizonyságot. A hosszú út egyik kezdeti modellje a Fiat-licenc alapján készülő SEAT 600 volt, amely nem tartozik a legendás oldtimer autók közé, de a márka 70. születésnapja kapcsán érdemes felidézni a hatvanas évek spanyol ikonját.

A SEAT az egyedüli spanyolországi autógyár, amely gépkocsikat tervez, fejleszt, gyárt és értékesít, az ország első számú ipari befektetője, vezető szerepet tölt be a kutatás és fejlesztés (K+F) terén is, miközben a GDP 1 százalékát adja, és a legyártott gépkocsik 80 százalékát exportálja. A cég a Volkswagen-csoportnak, a világ vezető autógyártó csoportjának a tagja.

BARCELONÁBÓL A (NAGY)VILÁGBA

A SEAT a Zona Francában – a barcelonai vámszabad területen – lévő gyárában 1953-ban kezdte meg a gyártást, akkor naponta öt SEAT 1400-ast raktak össze. Miután 40 évig a márka történetében olyan ikonikusnak számító modelleket gyártottak, mint a SEAT 600 és a SEAT 127, egy új, nagyobb és korszerűbb gyár felépítése mellett döntöttek, és 1993-tól a gyártást Barcelonából Martorellbe vitték át. Ezt a gyárat, amelyik 244,5 milliárd pesetás (1,47 milliárd eurós) kezdeti beruházás után jött létre, a második nemzedékhez tartozó SEAT Ibiza és az új SEAT Cordoba bevezetésével avatták fel. Ezekből naponta 1500 darabot gyártottak. Jelenleg három gyártóközponttal

AZ IPAR JELENE ÉS JÖVŐJE SPANYOLORSZÁGBAN

70 éves története során a SEAT a fenntartható növekedés állandó pályáján haladt, ami előrevitte a spanyol autóipart. Ahol a gépkocsigyártás 1953-ban 925 fővel kezdődött, ott ma a SEAT-nál több mint 15 ezer alkalmazott dolgozik, és ennek multiplikáló hatása van a beszállítóiparra, összességében mintegy 100 ezer munkahelyet teremtve.

rendelkezik a vállalat: Barcelona, El Prat de Llobregat és Martorell, ahol az Ibizát, a Leont és az Aronát gyártják. Mindezen túl a cég a Cseh Köztársaságban gyártja az Atecát, Németországban a Tarracót, Portugáliában az Alhambrát és Szlovákiában az elektromos Mii-t, a SEAT száz százalékban elektromos gépkocsiját. A mai napig összesen több mint 19 millió SEAT gépkocsit adtak el.

SPANYOL GAZDASÁGI CSODA

Ezt az egész történelmet és a spanyol gazdasági csodát is segítette, illetve jelképezte az 1957 májusától 1973 szeptemberéig az olasz Fiat közreműködésével gyártott SEAT 600. A polgárháború utáni évtizedekben látványos fejlődést hoztak a hatvanas évek, amikor viszonylag olcsón, akkoriban 60 ezer spanyol pesetáért juthattak autóhoz az emberek. Ami a németeknek a Volkswagen Bogár, az a spanyoloknak Dante Giacosa tervező munkája, a SEAT 600. A bő 16 év alatt összesen 797 319 SEAT 600 és 18 ezer SEAT 800 készült Barcelonában. A kocsiból exportáltak is, többek között Argentínába, Lengyelországba és Finnországba. Érthető módon az olaszoknál nem volt sikeres a modell. A gyártás leállásához hozzájárult, hogy viszonylag gyenge volt a B-oszlop, ami megnehezítette a biztonsági öv beszerelését.

NEM VOLT TÚL MODERN

Az olasz licenc alapján készülő kocsi már a gyártás kezdetekor sem volt túl korszerű. A négyhengeres, vízhűtéses motor hátulra került a hátsókerék-hajtású 600-asban. Eredetileg 633 köbcentiméteres volt a 19 lóerős (14 kilowatt) motor, később már egy 767 köbcentiméteres, 21,5 lóerős (16 kilowatt) egység került bele, amely 4600-as fordulatszámnál adta le a legnagyobb teljesítményét. Négysebességes kézi váltóval szerelték az autót, melynek tengelytávolsága 2000 milliméter. Az 580 kilogramm tömegű kocsi 3322 milliméter hosszú és 1380 milliméter széles volt.

A SEAT történelme a Zona Francában – a barcelonai vámszabad területen – indult el

A Circuit de Barcelona-Catalunya versenypályán 2017-ben, a SEAT hatvanadik születésnapján összesen 787 darab SEAT 600-as gyűlt össze, ezzel új Guinness világrekordot állítottak fel

TÖBBFÉLE VÁLTOZAT

Az eredeti 600 és 600 D változatok kétajtósak voltak. A 800-at 1963 szeptemberétől szerelték össze, és 1968-ig maradtak gyártásban. Négyajtós 600-asként is emlegették, pedig a hivatalos neve SEAT 800 volt. Az első ajtók a szokástól eltérően hátrafelé nyíltak, ezért „öngyilkos ajtóknak" is nevezték őket. (A modellben a hátsók pedig hagyományosan előrefelé.)

TUNINGVÁLTOZATOK

A spanyol kisautóból tuningolt verziók is készültek, a legtöbbet az Abarth-nál készítették, de a Conti, az Autolinea vagy a Zakspeed is foglalkozott a 600-assal. Készült 850, de 1430 köbcentiméteres motorral szerelt változat is, amely 110 lóerős (82 kilowatt) maximális teljesítményre volt képes. A fékek módosításával és új abroncsok felszerelésével egyedülálló képességeket szereztek az autók, amelyek

EGYÜTT A MÚLTBAN ÉS A JÖVŐBEN – A SEAT 600-ASTÓL A LÉLEGEZTETŐGÉPEK GYÁRTÁSÁIG

A SEAT hetven éve az emberek életének részévé vált, s egy olyan kihívást jelentő időben, mint a COVID-19 okozta válság, is meg akarta mutatni a társadalom és annak szükségletei iránti elkötelezettségét. Ebben a nehéz időszakban a SEAT különféle kezdeményezéseket indított a vírus leküzdésére, így konkrétan a kórházak számára leginkább szükséges berendezések, például lélegeztetőgépek gyártását indította el. A 150 szakemberből álló csapat hetekig dolgozott a prototípus kifejlesztésén, a SEAT-nál kinyomtatott fogaskerekek, sebességváltó-tengelyek és a SEAT Leon ablaktörlő adaptált motorja felhasználásával. Ennek eredményeként több mint 600 lélegeztetőgépet gyártottak és küldtek a kórházakba egész Spanyolországban.

Tizenhat év alatt összesen 797 319 SEAT 600 készült Barcelonában

lendületes gyorsulásra és viszonylag nagy, óránként 215 kilométeres sebességre is képesek voltak.

KÉT ÉVET KELLETT VÁRNI

A SEAT az elmúlt hetven évben exponenciális fejlődést mutatott, az autók tervezésétől a gyártáson át az exportértékesítésig. Manapság három perc alatt állítanak elő ugyanannyi autót, mint korábban egy egész nap alatt, és összehasonlítva azzal, hogy az 1950-es években egy SEAT 600-asra két évet kellett várni, ma a Fast Lane szolgáltatással 5 számítógépes kattintással 10 perc alatt vásárolhatunk autót, amelyhez 21 nap alatt hozzá is juthatunk.

Mióta a vállalat 1965-ben megvalósította az első exportértékesítését – amikor a célország Kolumbia volt –, a SEAT Spanyolország vezető ipari exportőrévé vált, és a spanyol gazdaság teljes exportjának csaknem 3 százalékát adja. Manapság a SEAT gépkocsik olyan helyekre is eljutnak, mint Új-Zéland, Mexikó és Francia Guyana.

SZÉLES ÉS VERSENYKÉPES TERMÉKVÁLASZTÉK

Az elmúlt hetven évben a gépkocsigyártó összesen 75 modellt hozott forgalomba, különféle változatokban és generációkkal, köztük több olyan jelentőset, amelyek fordulópontot jelentettek a vállalat életében. Kezdve az 1953-ban bemutatott SEAT 1400-assal, amely a cég által gyártott első autó volt, folytatva a legendás SEAT 600-assal, amelyet 1957-ben mutattak be, majd hamarosan a szabadság és a mobilitás jelképévé vált. 1984-ben megérkezett az első SEAT Ibiza, 1999-ben pedig a SEAT Leon, amelynek értékesítési sikere a bevezetése óta tart. Érdemes azt is megjegyezni, hogy 2016-ban a vállalat jelentősen bővítette a termékválasztékát azáltal, hogy a SEAT Atecával, a SEAT Aronával és a SEAT Tarracóval belépett a szabadidő autók (SUV) szegmensébe, és 2019-ben bejelentette a SEAT Mii Electric, az első elektromos gépkocsi bemutatását.

Opel Corsa-e – Villannyal is spórol

Az Év Magyar Autója zsűritagjaként az elsők között vezethettem az Opel első villanyhajtású Corsáját. A Rüsselsheim környéki próba alatt alaposan megdolgoztattuk autópályán és országúton az újdonságot, de a hatótávot akkor nem tudtam ellenőrizni. A villany Corsa 100 kW (136 LE) teljesítménnyel és 337 kilométeres (WLTP) hatótávval kecsegtet. Utóbbit itthoni tesztünkön ellenőriztük, és mindenkit megnyugtatok: jóval többet is bír.

Szerző: Biró Csongor
Fotók: Opel

Az elektromos Opel Corsa-e 4060 milliméter hosszú, szélessége 1960 milliméter, magassága 1435 milliméter, tengelytávja 2538 milliméter, nyomtávja elöl és hátul egyaránt 12 milliméterrel nőtt, a hátsó tengelyt pedig 7 milliméterrel tolták hátrébb. Más változás nem nagyon van, a B oszlopon és a farán e betű jelzi, hogy villanyos, valamint a váltó B fokozata, az aerodinamikus felnik és a kipufogó hiánya is beszédes. 50 kilowattórás, folyadékkal temperált, 345 kilogrammos házi, azaz PSA-összeszerelésű (de kínai, CATL által gyártott) lítiumionos akkumulátorát (216 cellából áll, amelyeket 18 modulba rendszereztek) akár 30 perc alatt gyorstöltéssel (100 kilowattossal) 80 százalékra lehet feltölteni (11 kW-os falitöltőről ez 5 óra 15 perc). Az akkumulátort, amire a gyártó 8 év vagy 160 ezer kilométer garanciát

vállal, az első és a hátsó ülések alatt keresztben helyezték el, de pár modul hosszában is bekerült a kardánalagútba.

VAN LENDÜLETE

Hajtóművének teljesítménye 100 kW (136 LE), nyomatéka már álló helyzettől 260 newtonméter. Nulláról 50 kilométer per órára 2,8 másodperc alatt sprintel, a 100-as tempó eléréséhez 8,1 másodpercre van szüksége. Végsebessége 150 kilométer per óra. Tömege 15 mázsa, csomagtartója alaphelyzetben 267 liter, ledöntött ülésekkel ez 1042 literesre bővíthető. Sík padlót nem kapunk, de annyi baj legyen. A 337 kilométeres hatótávot biztosító akkumulátor az utastérből egyáltalán nem rabol helyet, a csomagtérnél pedig a padlószint feletti rész befogadóképessége nem csökkent. Hogy a hatótáv légkondicionáló használatával se csökkenjen jelentős mértékben, szerény energiaigényű, hőszivattyús fűtést és hűtést alkalmaznak.

ÖRÖMAUTÓZÁSHOZ KEVÉS

Pont olyan, mint egy sportos Corsa. Motorja dinamikus, de az örömautózáshoz ez kevés. Ám a kocsi megkapta a GS Line felszereltséghez járó első toronymerevítőt, az akkumulátor miatt 57 milliméterrel került alacsonyabbra a tömegközéppontja, és 30 százalékkal lett merevebb a karosszériája. A Corsa-e kormányzását, a rugókat és a gátlókat is a nagyobb tömeghez igazították. Ez már

MENNYIBE KERÜL?

A Corsa-e a benzines és dízel verziókkal együtt az Opel spanyolországi, zaragozai flexibilis gyárából érkezik, egy soron készülnek a hagyományos és az elektromos modellek. Ára az új állami támogatás bejelentésével jelentősen mérséklődött, az alapmodell a 2,5 millió forintos állami hozzájárulással 7 999 000 forintért vásárolható meg, a villanyautó támogatás nélküli bevezető ára 10 499 000 forint.

Adaptív, vakításmentes LED-mátrix világítás jár a villany Corsához

elég ahhoz, hogy élmény legyen az autózás. Igaz, elöl MacPherson rugóstagú, hátul csatolt hosszlengőkaros futóműve keményebb az átlagos Corsákénál, így a nagyobb kátyúkat atomtámadásként élik meg a bent ülők.

PARÁDÉS EXTRÁK

A Corsa-e számos felsőkategóriában természetes extrát tesz elérhetővé, ilyen az adaptív, vakításmentes LED-mátrix világítás, amelyet először kínál kisautóhoz az Opel. Összesen nyolc fénydiódát vezérel nagyfelbontású, legújabb generációs frontkamerája; a fénykéve automatikusan és folyamatosan alkalmazkodik a mindenkori közlekedési helyzethez, illetve környezethez. Jelentős biztonsági plusz a többféle modern asszisztens is. A jelzőtábla-asszisztens új, csúcstechnikájú kamerája több információt gyűjt be, például dinamikus LED-falakról. A navigációs készülék a monitoron mutatja a tárolt sebességlimiteket. Újdonság továbbá a holttérfigyelő, a távközradar és a szenzorvezérlésű oldalvédelem. Ezekhez olyan rendszerek járulnak, mint például a beparkolást segítők.

Jól áttekinthető, barátságos vezetőhelyet kínál

Az ülésfűtés kevesebb energiát fogyaszt, mint az utastér fűtése

A padlóba és a hátsó ülések alá rejtett akkumulátorok nem igényelnek sok helyet

A tanknyílás helye nem változott

MENNYIT FOGYASZT?

A 337 kilométeres hatótáv nem rossz egy városi kisautónak, de vajon elég lesz-e nekem, aki megcélozza a 400 kilométert? A tesztautó átvételekor az 1922 kilométeres életciklusa alatt 16 kWh/100 kilométer fogyasztást írt ki a számítógép. Hát, ezzel nem lesz 400 kilométer – gondoltam az otthonról hozott pesszimizmusommal.
Jól indult a próba, az első 48 kilométer megtétele után 12,5 kWh/100 kilométeren állt az átlagfogyasztás, a hatótáv-előrejelző pedig még további 350 kilométer megtételét feltételezte. Az öröm csak fokozódott, amikor 57-nél is még 350 kilométert írt ki, 109-nél 290 kilométert, 123-nál 270-et, 169-nél 250-et, 230-nál 180-at. Nem mentem gyorsan, és kerültem az autópályákat, az 51-es, 52-es, 53-as és 54-es főutakon többnyire 60-70-es tempóban hajtottam, igyekezve elengedni a gyorsabb autókat. Nem mindig jártam sikerrel, egy Solt környéki Passat CC kopasz agyú tahó sofőrje megpróbálta derékba törni a kísérletemet úgy, hogy közben megöl egy motorost is (a tök üres, nyílegyenes, szaggatott felezővonallal felfestett útszakaszon előzés helyett villogni kezdett, majd játszani kezdtük a befékezek, leordítalak, leszorítalak című magyar népi táncot, csak közben hátulról érkezett egy motoros), de végül mindenki megúszta a kalandot. A fogyasztás nem, ám az agyvizem hőmérséklete az égbe szökött, ez csak természetes egy székelynél. Kiskőrösön a töltő mellett parkoltam le, a kijelzőn 304 megtett kilométer és további 100 kilométeres hatótáv állt. Tervben volt még egy összesen 16 kilométeres kiruccanás a Vadkertitóhoz, elvileg bele kellene, férjen, a hazaút 80 kilométer. Ám mivel még nem ismertem ki a Corsa-e lelkét, számolva a közveszélyes sofőrök erőszakosságával is, inkább a hazautat választottam. A fizetős oszlop annyira vonzott, mint impotens molylepkét a feromonos csapda, és nem is akartam elrontani töltéssel a próbát. A hazaút eseménytelen volt, igaz, hatvan helyett inkább 70-90-nel hajtottam (70-es tempónál 10-11

Kábellel csatlakoztatva okostelefonunk tartalma megjelenik a központi kijelzőn

kWh/100 kilométer, 90-nél 11-12 kWh/100 kilométer a pillanatnyi átlag). Hazáig a fogyasztás 11,5 kWh/100 kilométerre mérséklődött, az egy töltéssel megtett 360 kilométer után még 34 kilométer megtételére adott lehetőséget a Corsa-e. Bár a 400 kilométert nem tettem meg egyben, bizonyítottam, hogy 20 fok feletti hőmérsékleten, óvatos és szabálykövető, defenzív vezetéssel, klíma, fűtés, emelkedők és csomagok nélkül két személlyel gond nélkül teljesíthető 330-350 kilométer a villany Corsával. A több mint 600 kilométeres teszt során az átlagfogyasztás igen kedvezően alakult, a 11,2 kWh/100 kilométeres adat emlékeim szerint a legalacsonyabb villanyfogyasztás a röpke 15 éves tesztelési gyakorlatom alatt. A töltéssel kapcsolatban már nem vagyok ennyire optimista, az bizony elég lassú művelet egy

Egyenáramú töltőn akár 100 kilowattos teljesítménnyel tölthető

Corsával. Bár egyenáramon akár 100 kilowattos teljesítménnyel is tölthető (azzal állítólag 30 perc alatt 80 százalékos lesz), az alap 7,4 kW-os töltővel elég hosszadalmas a váltakozó áramú (AC) töltés. Jobban járunk, ha megvesszük 200 ezer forint felárért a 11 kW-os fedélzeti töltőt, azzal nulláról 80 százalékra 5 és fél óra alatt feltölthetjük az akkumulátorokat. Én otthoni, 1,8 kilowattos konnektorból tápláltam, amivel még 50 százaléknál is azt írta ki, hogy a hátralévő töltési idő több mint 12 óra. A töltési veszteségről nincs információm.

**Belföldi,
nemzetközi, normál
és speciális szállítás
/túlméretes,
túlsúlyos,
önrakodó,
trailer/**

06/30/417-3882

mozotrans@gmail.com

06/30/298-5487

www.molnar-trans2004kft.hu

GÉP-COOP
ami összeköt minket...

Kötőelem, csavar és szerszám nagykereskedés
Egyedi csavar gyártás | Termelésellátás
Munkavédelem

Keressen minket bizalommal!

GÉP-COOP KFT.
Kötőelem Nagykereskedelem

Raktár: 8225 Szentkirályszabadja,
Petőfi Sándor utca 37.

+3630 56 81 893
gepcoop@gepcoop.hu

...bár a mesterséges intelligencia és a robotika
területén ígéretesek az eredmények....

MAN AT WORK

MINDENRE VAN EMBERÜNK!

MUNKAERŐ-KÖLCSÖNZÉS | MUNKAERŐ-KÖZVETÍTÉS | REWORKING

WWW.MANATWORK.HU

Gourmet®

PAPACK KFT.

Pápa, Veszprémi út 26. Tel./Fax: 89/313-901

FŰSZERKEVERÉKEK ÉS ADALÉKANYAGOK GYÁRTÁSA ÉS FORGALMAZÁSA

www.papack.eu